Tituloꝝ ꝛ capi. ſecũdi libꝛi Annotatio

De Iudicijs Titu. I
Capitula
Pudum I
Diſpendioſam II
Foro competenti Ti. II
Caplm vnicum
Quis
Cauſa poſſeſſionis et pꝛ/pꝛietatis Ti. III
Caplm vnicum
Cauſa beneficiali
Dolo ꝛ cõtũacia Ti. IIII
Caplm vnicum
Si ante
Vt lite pendente nil innouetur Ti. V
Capitula
Si duobus I
Cum lite II
De Sequeſtratione poſſeſſionum et fructuũ Ti. VI
Caplm vnicum
Ad compeſcendas
Pꝛobationib⁹ Ti. VII
Caplm vnicum
Litteris
Teſtibus Ti. VIII
Capitula
Cum iudei I
Teſtibus II
Iureiurãdo Titu. IX
Caplm vnicum
Romani
Exceptionibus Ti. X
Caplm vnicum
Excommunicationis
De Sñia ꝛ re iudicata Ti. XI
Capitula
Et calumnijs I
Paſtoꝛalis II
Appellatiõib⁹ Ti. XII
Capitula
Si a iudicibus I
Quis II
Sicut III
Quũ IIII
Appellanti V
Si appella. VI
Cum a repul. VII

Liber II De iudicijs Ti. I

Diuiſio a Pudum. Pꝛimo ponit cõſtitutionẽ Bonifa. Secundo illam reſtringit. ibi: Quia vero. Tertio proteſtat. ibi: Poꝛro. ꝛ cõſtitutio iſta pꝛeceſſit cõcil. vt in pꝛemio dixi ꝛ pꝛꝫ. ꝫ. c. pxi. a Conſtituit. in extraua. que emanauit poſt ſextũ que incipit rem non nouã. b Citatiões. ſed quia de citatione hic tractatur cõpetẽter poni potuiſſet sub ti. de dilationibꝫ maxime cum pꝛima citatio videatur ante iudicialis iuxta no. p Innocen. ꝛ Hoſtien. de pꝛba. q̃niam: vt ibi ſcripſi ſuper verſi. citatiões: quia tamen etiã per pꝛimã firmaẽ iudicium et perpetuatur et pꝛeuenit iuriſdictio. de foro competen. pꝛopoſuiſti. de offi. delega. gratum. cum concoꝛ. ꝛ ideo in iſto titulo congrue ponitur: vt ſciatur ſuper tali citatione poſſe firmari iudicium. facit. inſti. de pe. teme. lit. §. fi. et qd̃ not. ff. de in ius vocan. ſuper rubꝛi. ꝛ ẽ huic ſi. co. ti. c. j. ꝛ. ij. lib. vj. c Quibuſcũqꝫ. exprimit ipſa conſtitutio cuiuſcunqꝫ ſint ſtatus dignitatis vel pꝛ/eminentie eccleſiaſtice vel mundane: etiam ſi imperiali vel regali pꝛefulgeant dignitate. tollit etiam omnes cõtrarias indulgentias: vt ibi patet. d Vndecunqꝫ. etiam vltra duas dietas et extra pꝛ

Pꝛima ci... ſit iu... ...lis

babit. De iudicijs. Clemens. v. in concilio Vienẽſi

Conſtitutio Bonifacij. que habet ꝙ citationes etiam extra dies ſolennes publice facte de mandato pape in audientia litterarum apoſtolicarum vel papali palatio affixe ianuis maioꝛis eccleſie loci in quo papa cum curia ſua degit artẽt citatum ac ſi ad eum perſonaliter deuenĩſſent reſtringitur ad eos qui impediunt ne ad eos poſſit citatio peruenire: vel quoꝛũ domicilium tute non poteſt adiri. Iohan. an. ca. I

Pdũ Bonifaciuſ papa octauus p̃deceſſoꝛ nr̃: con/a ſtituit vt citationes auctoꝛib tate apoſtolica de pꝛſonisc qbuſcũqꝫ ac etiã vndecũqꝫ add inſtar edictoꝛum in albo pretoꝛis pꝛopoſitoꝛum: etiam extra dies ſolennes: in quibus romani pontifices pꝛoceſſus conſueuerunt facere genef/rales: ipſo papa ſpecialiter g h i

uinciam. eſt enim papa vicarius illius cuius eſt terra et plenitudo oꝛbis terrarum ꝛc. de decl. tua. ij. ix. q. iij. cuncta. e Albo. erat locus dealbatus vbi ſcribebantur edicta de quo in auten. de litig. §. omnem coll. viij. ff. de iuriſdic. om. iudi. ſi quis id. ff. de albo ſcri. l. j. et. ij. de hoc vide in Specu. de dolo ꝛ cõtuma. §. reſtat in pꝛincipio. ꝛ de cita. §. ſequitur. ver. et no. ſm Hber. vbi etiam not. qui iudices citare poterant per hec edicta et qui non. f Solẽnes. ſolent eſſe dies iouis ſeptimane ſancte. dies aſcẽſionis et feſtum dedicationis baſilicarum Petri et Pauli: qd̃ fertur eſſe de menſe nouembꝛis in octaua btĩ martini. g Generales. contra hereticos credentes ꝛc. vt ſcripſi de hereti. excommunicamus. §. ſane. ſuper. j. glo. poꝛtantes ſaracenis merces pꝛohibitas: vt ſcripſi de iude. ꝙ olim ſuper glo. ij. et piratas: de hoc de rap. excommunicationem: exigentes vel imponentes noua pedagia. de cenſi. innouamus. falſarios litterarum papalium: de crimine fal. ad falſarioꝛum et his ſimiles. h Papa. in inferioꝛibus etiam locum non habet: ſaluo quod dicitur. ĩ. titu. j. q̃uis. i Specialiter, non ſufficeret ergo generale man/

Albũ p̃toris

datum de citãdo talem:niſi papa ſpecialiter exprimat citationem fieri p hanc formam.

Nota a ¶Ex certa ſcientia.idem verbũ de offi.deleg. paſtoralis·§·preterea.ꝛ vide qđ ibi no. Ignorantia opponit ſcie.de or.ab epi.c.j.de ſen.excõ.ꝑ illoꝝ.ſicut error opponit conſenſui.ff. de iuriſ di.om.iu.ſi p errorẽ.ꝛ canon dicit ꝙ ꝓprium erroris eſt approbare falſuȝ ꝑ vero xxxviij.di.q̃uiſ. ꝛ alibi ꝙ errare eſt aliud ꝑ alio putare.xxij.q.ij. in qb⁹, cadit tñ error in ignorantia: vt in p̃dic.c. q̃uis.Quare lr̃a iſta videt̃ excludere mandatum qđ papa faceret p ignorãtiam vł errorem: ac ſi intẽdat ꝙ requirit̃ certa ſcientia per quã intendat tollere ius cõe:quo debet citatio fieri pſonalit̃ vł ad domũ:vt lit.non ꝯteſt·§·qm̃ porro.de eo qui mit. c.ſi.cuȝ ſuis concor·ĩ·ti.j.c.j.et requirẽdi ſunt amici.ff.ex q̃. cau. ma.Itẽ ait·§·vl.ꝛ.l.ſe.ſup quo vide qđ no.de do.et contu.cãm. b ¶Mandãte. ꝯſtitutio rẽ non nouã dicit iubẽre:p qđ videnť h̃ paria. ꝛ facit ad no.xlij.q.j.c.ſi.xviij.q.ij.dudũ. c ¶Lr̃arum.de ſimplici iuſticia.de cri.fal.l.pe.ꝛ ibi manere ſolet ꝯdictaꝝ auditor.Alij auditores in palacio de quo ſequit̃:vt ꝑpter hoc decre. ne romani ·§·ſane.ĩ.e.li.de elec dic̃ cauſaꝝ ꝛ lr̃arũ audientia d ¶Palatio.conſtitutio illa dicit aula:cui verbo ꝯcor·ĩ·de bap.pñti. e ¶Maioris.non dicit cathedralis ſic.ĩ.ea.cõpil.de elec.cauſã.·§·j.ꝛ·ĩ·c.j.q̃uis.Ratio:q: curia poſſet eẽ in caſtro villa vel oppido vb nõ eſſet eccl'ia cathedralis: ꝛ ꝯcor·ĩ· de ſen.excõ.ex frequẽtib⁹.vbi eq̃parat cathedralem et matricẽ eccl'iam loci. f ¶Locoꝝ.cõditionibus pſonarũ ꝛ negocij.de ap.cũ ſit romana. g ¶Perſonaliter.ergo ſicut pſonalis citatio cõſtituit quem verũ cõtumacẽ:nõ tñ manifeſtũ.de ſen.excõ.venerabilibus·§· ſecus.li.vj.ſic ꝛ iſta . circa taliũ appellationẽ vide qđ dicã·ĩ·de do.ꝛ contu.ſi ante. ꝛ h̃ intẽdit ꝙ ille ꝓceſſus q̃ fieri poſſit ꝯ pſonalit̃ citatũ fieri poterit ꝯ iſtũ ꝛ ecõuerſo.ſ.in eo q̃ fieri nõ poſſet ꝯ illũ nec ꝯ iſtũ.ſup q̃ vide qđ ſcp̃ſi de eo q̃ mit.in poſ.c.ſi.ꝛ in.q.quã diſputaui de receptione teſtiũ facta ꝯ citatũ ad domũ in mercu.ſub ti.de teſti. Itẽ id qđ ad excuſationẽ cõtumacie poſſet docere pſonalit̃ citat⁹ poterit:ꝛ iſte:ꝛ qđ ille nõ poſſet nec iſte.facit de ap.ſepe.⁊.q̃cq̃d aũt. h ¶Rõnabiliter.ꝯcor.ĩ.de reſcꝑ.ſtatutũ.đ ꝯceſ.p̃bẽ.c.ij.li.vj i ¶Tempantes.xlv.di.diſciplina.et.c.ſunt nanqȝ. k ¶Reſtrĩgim⁹.ſi.de elec.ſtatutũ.de here.ſtatutũ.ij li.vj.ꝛ·ĩ·c.ꝑxi.Et ꝯſtitutio Boniſa. dicebat ꝙ in his preſertim caſibus locũ habebat illa citatiõis forma:ex accipiẽdo illud p̃ſertim ꝑ tm̃:habebamus mentẽ hui⁹ conſtitutionis que fuit equiſſima: nam graue ẽ dicere ꝙ dicat̃ vere ꝯtumax ex tali citatiõe que facile poterit ñ venire in eius noticiã : ſicut dicit̃ de voce p̃conis : que qñqȝ pauci innoteſcit.in auc̃. de litigioſis·§·omnẽ. colla.viij.C. quõ et qñ iudex.auc̃. q̃ ſemel. l ¶Vel alios. ſi.ĩ. ea. cõpil.de renũ.c.vno.ꝛ de offi. dele. ſtatuimus.li.vj. m ¶Peruenire.vt lit.nõ ꝯteſ. qm̃ ·§· porro. et ibi de hoc. n ¶Vel quorum.alternatiua demõſtrat ꝙ ſufficit alteꝝ iſtoꝝ. o ¶Non poſſunt:hoc eſtimabit papa ſpãliter ꝛ ex certa ſcientia citationis modum cõmittens: vt.ĩ. p ¶Tute. dic̃ ꝯſtitutio Bonifa.cum vt ſcꝑtuȝ eſt eſtimare debeamus : an eo ire liceat vbi eſt citatio faciẽda. q ¶Conſueuit. de quo videre potes in Specu.de cita.c.vlt. per totum.

a ꝛ ex certa ſcientia id mandan
b te:facte:in apoſtolicarum au
c dientia publica lr̃aruȝ vel in
d papali palatio:publice p⁹mo
e dũ maioris eccl'ie loci in quo
roman⁹ pontifex cum ſua cu/
ria reſidebit ianuis affigẽde
ſic valeant atqȝ artent cita/
tos poſt lapſum terminum:
f (quẽ cõſiderata diſtantia lo/
corũ citationib⁹ ipſis apponi
cõuenit cõpetentem) ac ſi ad
g eos perſonaliter deueniſſent.
h Quia vero ſtatutũ ip̃m rati/
onabiliter editum:ꝓpter ma
liciam tempis tunc inſtantis
nõnullis nimis rigoroſum vi
detur. Nos rigorem ipſum
i mãſuetudine tempantes:idẽ
ſtatutum et prefatũ modũ ci/
k tandi:reſtringimus ad illos
tm̃:et in illis locum volumuſ
ſibi vendicare qui faciunt im
l pediũt vel ꝓcurant per ſe vł
per alios quoq̃modo : ne ad
m n eos poſſit citatio ꝑuenire: vł
o q̃ꝝ domicilia ſiue loca nõ poſ
p ſũt tute libereue adiri. Por/
ro ei qđ circa citationes abſẽ
tiũ:tam diebus ſolennib⁹ q̃ȝ
alijs eccle.ro.diuerſis ex cau
q ſis interdum facere conſue/
uit:per pñteȝ cõſtitutionẽ ſeu
moderationẽ in nullo volu/
mus derogari. Idẽ. Incauſis etiã pendẽtibus bñficialibus decimarũ matrimonialibus ꝛ vſurarũ ꝛ ip̃as tãgentib⁹ ꝓcedi põt ſimpliciter et de plano abſqȝ iudicioꝝ ſtrepitu ꝛ figura. Io.an. ca.II

D Iſpendioſam proroga
r tionẽ litiũ quã ĩterdũ
s ex ſubtili ordĩs iudiciarij ob/
t ſeruatiõe cãrũ docet expiẽtia
v x ꝑuenire : reſtringere in ſub/

Diſpendioſam. ¶Primo ponit cõſtitutiõis cauſaȝ.Scđo ibi:Statuimus ꝯſtõnẽ.Tertio ipſius extenſionem ibi:Volentes.et hoc eſt ius omnino nouũ corrigens quedam iura:vt.ĩ. patebit. Et dic diſpẽdioſam:id eſt damnoſam.de cõſti. c.ij ĩ·ti.proxi.c.j·§· eiſdem.ꝛ concor.huic p̃n.de reſcꝑ.diſpendia.lib.vj. r ¶Interdũ.innuit ꝙ non ſemper:alias eſſet dare ꝙ oĩa iura per que dat̃ ordo iudicioꝝ eſſent diſpendioſa quod eſt abſurdũ. s ¶Subtili·ſubtilitas.Qñqȝ reprobat̃:qñqȝ cõmendat̃ a iure:de hoc.ĩ.eo.ti.dilecti.i glo.j.ꝛ ibi ſcripſi. t ¶Experientia.ꝯcor.de electio.q̃ſit.in p̃nci.lib.vj. v ¶Reſtringere.non videtur hoc verbũ conuenire pro eo quod non reſtringit:ſed ſubtilitatem laxat iudiciarij ordinis in his caſibus.Sȝ dic ꝙ reſtringit diſpendioſam ꝓrogationem de quo p̃mitit:et hec eſt conſtitutionis cauſa generalis. Sed cauſa cauſe:id eſt quare plus in his q̃ȝ in alijs poteſt dici de arbitrarijs de quibus non cogimur reddere rationem:vt dixi de reſcrip.ſi quando.ita ꝛ etentȝ potuiſſet auctor adiungere cauſas primitiarũ: oblationuȝ mortuariorũ:teſtamentoꝝ:legatoꝝ : maxime ad pias cauſas et his ſimiles:in quibus vrget eadem ratio:mouit tamen forſan auctorem ꝙ protelatio cauſarum beneficialium et matrimonialiũ eſt periculoſa:vt lite nõ conteſta.quoniã.et idem periculũ ponderauit in debentibus vſuras:vel decimas:et hec faciunt ad infra dicenda. x ¶Subſcriptis.in alijs ergo ſecus in quibus non eſſet id expreſſe ſtatutuȝ vel a principe ſpecialiter

Auditores cauſaruȝ et arum

Di

Cauſ coſtit

a ſcriptis caſib⁹ cupiētes. Sta
b tuim⁹ vt in cauſis ſup electio
c nibus poſtulationib⁹ vel ꝓ/
d uiſionib⁹:aut ſup dignitati/
e bus:pſonatib⁹:officijs:cano
nicatibus vel ꝓbēdis : ſeu q̄/
f g buſuis bñficijs eccleſiaſticis
h aut ſup decimis: ad q̄rū etiā
i k ꝓſtationē pñt q̄ tenentur ad
l eas ꝓmoniti: cēſura eccleſia/
m ſtica coerceri: necnō ſup mr̄i
n o monijs vl' vſuris:⁊ eas quo/

cōmiſſum:⁊ vide qđ no.de verbo.ſigni.ſepe.in princi.
a Cupiētes.hic incipe conſtructū. b Electio/
nibus.olim non ꝓcedat ꝓceſſus in cauſis electionum
ꝑtibus pſentibus lite nō cōteſtata.ſ.de elec. dudū. ij.
q̄ in h̄ corrigit:⁊ ꝯcor.illi iuri de dolo ⁊ contu.cū q̄ li.
vj.⁊ ō eo q̄ mit.i
poſ.c.cū qui.
c Prouiſio/
nibus. factas vl'
faciendis. ſ. de
elec.vt circa.⁊.c.
qui contra certā.
lib.vj.
d Aut. repe/
te in cauſis.
e Cōcanoni/
catib⁹.cōcor.de elec.c.j.lib.vj. f Bñficijs. Nūq̄d Queſtio
in cauſis ſup hoſpitalib⁹ elemoſynarijs vel leproſarijs
habebit hoc locum:videt̄ ꝙ non.j.de ꝓben.ꝑ litteras.
Tu dic contra per verbum officijs quod premiſit : ad
hoc.j.de religi.do.quia contingit.vbi rectores vocant̄
⁊ tutoribus ⁊ curatoribus ſimulantur eadem ratione
cum monachatus ſit officium:puta idem in cauſa mo/
nachationis:⁊ ſi dicatur monachus eligi poſtulari vl'
prouideri:hoc eſt planum per litteram ſuperiorē:⁊ fa
cit quod dixi poſt Innocen.et Hoſtieñ.de electi.offi/
cij.aliqua tamen iura dicunt monachum fieri creari re
cipi ordinari.de regula.c.j.et vlti.lib.vj.de elec.indē/
nitatibus ·§· ſi vero.xvj.q.vlti. c. vlti. tamen negari
nō poteſt quin canonici regulares in verbis ſuperiori/
bus includantur:quo iure monachi excluderentur nō
video. Item prorogatio diſpendioſa non minus in
regularibus q̄ȝ in ſecularibus eſt.cauſa ergo non defi/
cit:tamen per litteraȝ iſtam. Beneficijs.dico ꝙ ſi de ec
cleſia agat̄ vt de proprietate non eſt loc⁹ hui⁹ ꝯſtitu/
tioni cum illa queſtio beneficialis non ſit:nec hic dica
tur de cauſis eccleſiarum ſimilis differētia quo ad miſ
ſionem in poſſeſſionem:vt lit.non conteſtata.c.ij.de do
lo.et contuma.c.ij. de eo qui mit. in poſ.c.j.et.ij.et eo.
titu.cum qui.lib.vj.et quo ad permutationeȝ.de re.ꝑ/
mu.ad queſtiones.et.c.cum olim.⁊.c.vniuerſorum. et
quo ad preſcriptionem.de iurepa.cura.de reg . iur.c.j.
lib.vj.et quo ad tranſactionem:vt no.de tranſacti. ſu/
per eo. Si vero agatur ad remotionem beneficij et ne/
gatur fedus coniugij ſpiritualis:vt titulus : puto de/
creta.locum habere:ſecus ſi non negatur titulus :ſed
propter crimen petit̄ remoueri : facit quod dixi poſt
Inno.⁊ Hoſtieñ.vt lite non conteſta.quoniā ·§· por/
ro.ſuper.j.glo. g Eccleſiaſticis . in ſecularibus
ergo nil eſt mutatum:q̄uis in eccleſiaſtico foro tractē
tur. h Decimis.intelligo cōmunibus.et que iure
diuino debent̄:quod probat ſequens littera.ergo ſi de
beantur ex pacto pollicitatione vel voto non erit loc⁹
huic conſtitutioni.⁊ facit quod no.ſ.de deci. tua.ij.in
fi.j.glo. Quid de decima papali:de qua.j.de deci.ſi be
neficiorum.ſi inter illum cui papa conceſſit et clericuȝ
ſit queſtio:erit ne locus huic conſtitutioni ? Puto ꝙ
non fuerit hoc de mente:nec ſemper eſt illa decima:ſed
quandoq̄ȝ viceſima vel alia quota.de vo.c.fi. Et iſta
conſtitutio iura corrigens et exorbitans non eſt ampli
anda vel abilitanda.de regu.iur.que a iure.lib.vj. Sȝ
quid ſi non eſt queſtio cum debitore decime : ſed inter
duas eccleſias ſuper iure percipiendi:tunc puto locuȝ
eſſe cōſtitutioni ꝑ hāc lr̄am ⁊ ꝑ lr̄am q̄ ſequitur:et eas
quoquomodo ⁊c̄. Nec ob.littera que ſequitur:que nō
eſt determinatio vel reſtrictio huius caſus : ſed inter/
poſitio : quod probatur ex eo quod dicit ad quarum
etiā ⁊c̄. Nec obſtat qđ dixi ſup ver.beneficijs.q: cau/
ſa ſuper ꝓprietate eccl'ie nō eſt beneficialis:ſed non po
teſt negari q̄n cauſa ſuper ꝓprietate decimaruȝ ſit deci
malis. i Preſtationem.integram ⁊ ſine deductio
ne ſeminis:vel ſumptuū quo ad prediales.de deci. cū
ſint hoies. ⁊.c.n̄
ē.⁊.c.tua.ij.q̄ ad
pſonales: dic vt
e.ti.paſtoralis.
k Teneant̄.
quilibet autē lai
cus tenet̄ q̄ ſe nō
oſtēdit imunē.ſ.
de deci. a nobis.
de clericis dic vt
eo.ti.nouū.de re
ligioſis dic vt.ſ.eo.ti.ex ꝑte.j.et contra quoſcunq̄ȝ ex
his agat̄ locum habet conſtitutio:⁊ ꝯtra religioſos aſ
ſerentes ſaltē decimā integrā in precepto non eſſe ma/
nauit ꝯſtitutio.j.de penis cupiētes. l Premoniti.
ſ.de deci.ꝑuenit.j.de ſen.excō.ſacro.⁊.c. ꝯſtōnē li.vj.
Multi ſeruāt ⁊ videt̄ expediēs eccleſijs ꝙ faciunt mo
nitionē generalē fulminantē excōicationis ſnīam in nō
ſoluētibus decimas fructuū ꝓdioꝝ que habēt in paro/
chia:⁊ p⁹ea ñ ſoluētes etiā petūt i eccl'ia denūciari:fac
de iureiuran.ad nr̄am.ij.⁊ coaptāt eam ꝓcedēti culpe
morte vel offenſe vt ſatiſfaciāt decre.romana ·§· caue/
ant.ō ſen.excō.li.vj. m Coerceri:appellatōe remo
ta.ō deci.tua.ū.i fi.qđ intellige vt ibi ſcpſi : ⁊ ꝯ ꝑtina
ces innouari pōt brachiū ſeculare.de homi.poſtulaſti.
n Matrimonijs. Si querat̄ de federe nō eſt dubi Queſtio
um.ſiue agat̄ ad impediendū:ſiue ad dirimēdū : ſiue
ad declarādū:vt q: vendicat̄ cōiunx negās ꝯctū . Qđ
aūt de dirimēdo dixi:intelligo ſiue petat̄ dirimi mr̄i/
moniū qđ a principio non tenuit:vt ꝯctū inter fideles
inter quos erat impedimentū dirimēs:ſiue qđ a prin/
cipio tenuit dirimi petat̄ ꝓpter creatoris ꝯtumeliā ſu/
ꝑuenientē in caſibus.de diuor.q̄nto.⁊.c.gaudemus.
Hoc aūt caſu q̄ñ de federe querit̄: ꝑ vetera iura ꝓce/
di nō poterat.li. nō cōteſt.niſi ꝑte cōtumace:vt li.non
ꝯte.accedēs.ij.⁊.c.qm̄.hodie ſec⁹ vt h̄. Quid ſi agat̄ ō Queſtio
crimine adulterij ad ſeꝑationē thori:videt̄ ꝑ decre.j.ſ
vt li.non ꝯteſt.ꝙ cōſtitutio locū non habeat: nā vt ibi
patet ꝓceſſus q̄ ꝑ iura vetera fieri poterat.ꝑte ꝯtuma
ce in cā mr̄imoniali fieri nō pōt [illegible] caſu. Quid ſi agat̄
de ſpōſalibus:certū eſt ꝙ iſta ſit diuerſa:vt ptȝ in ru/
brica de ſpōſalib ⁊ mr̄imonijs:tñ per lr̄am ſequētē vi/
deret̄ ꝯſtitutio locū hr̄e:quaſi ſpōſalioꝝ cā.ſit de tan/
gētib⁹. Quid ſi ſit queſtio ſucceſſionis ⁊ natalitū : in q̄
incidit cauſa mr̄imonialis in ꝓncipali:nō habebit lo/
cū ꝯſtitutio:ſi tñ incidēs mr̄imonialis q̄ſtio defert̄ ad
iudicē eccl'iaſticū:pōt locū hr̄e ꝯſtitutio: nā etiā ꝑ iu/
ra vetera ſm Inno.⁊ Hoſti.nō erat tunc neceſſe libel/
lum offerri:vt ſcripſi qui fi.ſint le.lator. o Vſu/
ris.cū repetunt̄ vel petit̄ vt illas cōpenſet vſurari⁹ vl'
ipius heres. Nec impediet hūc ꝓcedēdi modū ſi dicat
reus ꝙ caſus eſt in q̄ cōpenſare nō tenet̄:pone exemplū
de vſur.ſalubrit̄.⁊.c.cō queſtus . ſatis eſt eīm ꝙ forma
petitiōis ꝯcludit cām vſurariā:⁊ fac̄ qđ ſcpſi poſt In/
no.⁊ Hoſti.de fo.compe.cū ſit.non ſic forte ſi creditor
petit debitū ⁊ debitor excipit illud vſurariū:nā h̄ ꝓnci
palis cā nō eſt ſup vſura.imo ſup credito vel alio con/
tractu ex q̄ agit: nec ꝯſtitutio iſta manauit in fauorem
ſed in odiū vſurarioꝝ:⁊ vide qđ ſcripſi de fideiuſ.ꝯſti/
tutus.ſup ꝟbo ca'ūnic.vbi ꝟo debitor non ſimpl'r exci
peret:ſȝ peteret ꝓnūciari ꝯctū factū in fraudē vſuraꝝ
tūc ꝓcedit ꝯſtitutō. Et aduerte ꝙ ſi opi. Hug.⁊ Lau.

ꝛ q̄ placet Arcħ. xiiij.q.iiij.q̇d dicā.ꝛ Goſ.de fo.com/pe.cū ſit.eſſet vera.ſ.ꝙ vſure poſſint peti cōtra laicū in ſeculari foro. decre. tñ iſta non habet locum in illo foro:nō em̄ pōt nec intēdit papa iudiciariū ordinē tol/lere niſi quo ad ſuū forꝝ.facit qđ no.de arbi.c.ij.li.vj.c. ii.de reg.iur.c.ij. decre.tñ ad nr̄aꝫ ij.de iureiu.q̄ ad p̄di.opi. inducit non facit: qꝛ illa non ſunt ibi ꝟba pape:ſed ꝑtis iu rātis:ꝛ ſic nō po nunt ius nouuꝫ. Ecōtra illā facit qđ no.e.ti.ex lit/teris in vlti.glo. ꝛ i p̄di.decre. cū ſit.de offi.or.c.j. ꝛ.xj.q.j.in ſūma ꝛ.vj.q.ij. c.j. et hec decre.que tri bus eccleſiaſticis cauſis hanc ad/miſcet.ad id qđ dicit ꝙ leges eti am in his eccl'ia/ſticis penā impo nunt. rñde ꝑ de/cre.de here.vt in/q̇ſitiōis.§.pe.et. c.ſequen. in fi.

a quo modo tangentibus ven/b tilandis procedit: valeat de cetero ſimpliciter et de plano/c ac ſine ſtrepitu iudicij et figu/d ra. Volentes non ſolum ad futura negocia:ſed ad preſen/tia:et adhuc etiam per appel/e lationem pendentia: hoc ex/tendi. De foro competenti.

Clemens quintus in conci/lio Vienenſi.

Concedit concilium certo ca/ſu epiſcopis expulſis a ſuis ſedibus ꝙ in locis aliarum dioceſum ſeruata forma quā limitat: poſſint procedere co/tra expulſores conſiliarios et fautores ꝛ inter ſubditos ſuis dicere. Jo.an. ca. I

a Tāgētib⁹. Cauſas electionū ꝛ ꝓuiſionū tangeret cuꝫ quereret ad quē ꝑtinet electio vel ꝓuiſio. cās vſurarū cū peteret re/laxari iuramentū de illis ſoluēdis. de iureiu.c.j.
b Valeat.nō dicit debeat:ꝑ qđ ꝑꝫ ꝙ poteſt iudex etiā ꝯdicētib⁹ ꝑtib⁹ ſeruare iudiciariū ordinē iu cauſis p̄dictis.ff.de iudei.nō quicq̄.de offi.deleg.conſuluit. nō ſic in illis in quibus ꝓcedi debet:vt ꝑꝫ.ſ.de verbo. ſig.ſepe cōtingit in fi.ꝑ qđ cōſulo qđ in caſibus quib⁹ dubitatur an conſtitutio iſta locū habeat:de quib⁹.ſ. no.ꝛ i ſimilib⁹:iudex ad omne dubiū tollēdū ſernet or/dinem iudiciarium. c Et figura.quid importent hec ꝟba determina. predi.conſtitutio ſepe.ſ.de verbo. ſig.que ſūme fuit neceſſaria propter iſtam:vt ibi not. in.j.glo. d Preſentia.concor.de offi.leg. c.pe. in fi.li.vj.ad idem.C.de ſacroſan.eccle.ſancimus.j.ꝛ.ij.ꝛ l.vlti.in fi C.de trāſac.l.vl.in ꝑn. e Pendentia. concor.ſ.de ſequeſtra.poſ.c.j.de ꝓba.c.j.de re iudi.c.j. de ſen.excō.c.j.in fine.fuit aūt h̄ dictū de pendentib⁹ per appellationē.quia quo ad illa non ſufficeret verbū p̄ſentia.ꝑ id qđ no.in p̄di.l.ſancimus in fi.ꝛ ꝓpter ea que no.ſ.de elec.licet canon.ꝛ que no.Cōpoſtu.de con ſti.cognoſcentes.que quaſi ad litteram ponit Guil.in Spe.de ap.§.de officio.ꝟ.ſed quid ſi duꝫ cauſa.Dato tamen ꝙ hec verba non fuiſſent expreſſa : quia tamen conſtitutio iſta dat modum procedendi totum de ſui natura reſpiciebat pēdentia q̄ ad faciēda:vt no.in pre

Diuiſio

Quamuis. Primo (di.decre.licet canon. ſtatuit de ꝓceſſu faciendo contra expulſores cōſiliarios ꝛ fautores.Scđo de iuriſdictione alias inter ſubditos exercenda.Tertio de licē tia dioceſanoꝝ petenda . Quarto de fide adhibenda verbo ipſoꝝ epiſcoporuꝫ.Quinto de ſuffragio vicinoꝝ epōꝝ.Sexto preſtat de iure p̄ſidentiū loci: vbi tales epi iuriſdictionē exercēt.Scđa ibi: Eiſdē. Tertia ibi: Volum⁹.Quarta ibi:Sane.Quīta ibi:Eorūdē.Sexta ibi:Per p̄miſſa.Et qꝛ i Vien̄.ꝯcil'.plures erāt epi a ſu is ſedib⁹ expulſi ꝛ maxie italici: vt Mediolañ.ꝛ Vin/ceñ. ꝛ aliq̇ alij illis iſtātib⁹ fuit hec ꝯſtitutio ꝓmulga/ta. f Canonib⁹.ix.q.ij.epm̄.ꝛ duob⁹.c. ſe. vij. q.j. placuit.ꝛ.ij.c.ſe. ꝛ nota ꝑ genera li allegatiōe de q̄ dixi de coha.cle. ꝛ muli.veſtra.

f Quamuis ſacriſ ca/g nonibus ſit gene raliter interdictū ne quis epiſcopus h iuriſdictionem in dioceſi exer/i ceat aliena:nos tamē epiſco/k pis qui a ſuis ſedibus proter/l m uia impiorum expulſi:nō au/n dent propter metuꝫ perſequē/tium:in ſuis ciuitatibus vel o dioceſibus aut earum parte aliqua reſidere:nec iuriſdicti onem ad ſe ſpectantem per ſe p q vel per alium inibi exercere: r ne iniuria in eorum expulſio/s ne ipſorum irrogata eccleſijs hoc pretextu remaneat impu/t nita diutiꝰ indulgendū: vt in dioceſib⁹ alienis:in ciuita/v tibus videlicet vel locis inſi/

g Gnālit.vt clari⁹ pateat ex/ceptio ꝑmittit re gulā gnālē. ſi vt lit.nō ꝯteſt. qm̄. in ꝓuci.
h Juriſdicti onem.cōtētioſā: de illa q̄ ꝯſiſtit i excōicādo et ab/ſoluēdo:ꝛ in col/latione bñficioꝝ ꝛ delegatiōe cāꝝ dic vt no.ð offi. dele.nouit. Cele/brare p̄t etiā ibi cū altari viatico ð ꝓuil.c.fi.li.vj. Sed an cū pōti/ficalib⁹ dicā.ſ.de ꝓuile.c.ij.
i Epiſcopis. ſec⁹ de inferiori/bus.In elect̄ tñ ꝯfirmat̄ idē puto:de elec.trāſmiſſā. de tranſac.c.j.ꝛ.ij. k Proterui̇a.i.crudelitate vel terribilitate.in greciſmo ꝟſus . Improb⁹ ē aliq̇s ꝟbis factiſq̄ ꝓteru⁹. l Impioꝝ.etiā fideliū:de iſtoruꝫ pena.ſ.de penis.ſi q̇s ſuadēte. m Expulſi.vij.q.j paſtoral'.ꝛ.c.ſciſcitaris.iij.q.vj.h̄ q̇ppe.xvij.q.iiij.ſi q̇s deinceps. n Perſequētiū.Qñ ꝑſecutionē fugere liceat necue plene i tex.ꝛ i glo.vij.q.j.§.h̄ etiā tūc.de re nun.niſi.§.ꝓpt̄ maliciā. o Aut eaꝝ ꝑte.qꝛ nomie ꝑtis continet̄ dimidia.ð decl.c.ij.§.j.li.vj.cū ꝯcor. ne aliq̇s crederet h̄ ſic ſumi:iō ſubdit aliq̄.Si ḡ i aliq̄ eti am mīma ꝑtic'a dioceſis ꝓp̄e ſecure morari ꝛ ꝓcedere pōt:nō ē loc⁹ ꝯſtōni ꝑ hāc lr̄am:ſtat̄ tñ ipi⁹ aſſertioni ſnp h̄:vt ſeq̇t̄.ſ.Quid ſi i aliq̄ loco dioč.ſue. tñ exēpto ſecur⁹ morari ꝛ ꝓcedere poſſet: ꝛ ibi de facto recipit̄: q̄rit̄ an poſſit ibi ſedere ꝓ tribunali:videt̄ ꝙ nō.xviij. q.ij.lumioſo.ð off.or.cū ep̄s.li.vj.ꝓ ꝛ ꝯ.ſ.ð ꝓui.c.ij.di co ꝑ hāc lr̄aꝫ.ꝛ ꝑ p̄di.c.lumioſo ad fi.ibi:niſi ab abba te ꝛc̄.ꝙ ex q̄ ibi recipit̄ ibi ſedere poterit.Nā ſi hec ꝯſti tutio dat ſibi liniam ſedēdi i loco nō ſb̄dito alteri⁹ dio/ceſis forti⁹ i nō ſb̄dito ſue dioce.q̇ etiā ad aliq̄ ſb̄ditus eſt:vt i p̄di.decre.ij.ſ.de ꝓuil'.ꝛ tūc ꝑ hanc lr̄am ſedere nō poterit i alia dioč. p Per aliū. ḡ ſi ꝑ aliū pōt in ꝓpria.nō ꝓcedet i aliena. q Inibi. in aliq̄ ꝑte dioce.ꝓprie. r Exercere.contra illos.§. ſane. s Eccl'ijs.q̄ſi innuat ep̄m iiuriā eccl'ie vēdicare poſ ſe:ſꝫ nō ꝓpriā:ð h̄.ij.q.vij.ſi q̇s ergo.et.c.ſi q̇s ab epi/ſcopo.ſ.de maledi.c.j. de penis.romana.lib.vj.et per Inno.de verbo.ſig.c.ex parte. t Indulgendum. olim em̄ hoc non licebat. vnde dixit Vin.de ꝓcu.ꝑti tio in fi.j.glo.ꝙ epiſcop⁹ expulſus nō poſſidens iuriſ/dictionē exercere nō poterat.alle.xj.q.j.ſi quiſq̄.de cō ſe.di.j.h̄ ḡ.facit qđ poſt euꝫ ſcripſi:q̇ fi.ſint le.ꝑ venera/bilē.§.rōnib⁹.ſup ꝟbo loco. v Inſignib⁹.qđ expo

ne:vt de reſcꝓ.ſtatutū poſt ꝓn.li.vj. a ¶ Viciniori/
bus.ꝯcoꝛ.ſ.de elec.vbi ꝑiculū·§·poꝛro.li.vj.in vicini/
oꝛi ergo id faciat ſiue ſit ciuitas ſiue locus inſignis.
b ¶ Et iuriſdictionē.iſta duo req̄runt̄ cōiūcti habita
tio ſecura et liberū iuriſdictiōis exercitiū ꝑ hāc copulā:
req̄rit̄ ad tertiū
ꝙ locꝰ ſit ſecurꝰ
citat̄:vt ſequit̄.
c ¶ Poſſint.
tolle lrām.ſ. libe
re ꝓcedere.
d ¶ Expulſo/
res.tales cēſētur
etiā q̄ veniētē nō
admittūt.ff.d ac
q̄.poſ.clā poſſide
re·§·qui ad nun/
dinas.
Nota e ¶ Cōſiliarios.
dt ꝯſiliū ⁊ fauoꝛ
q̄ adijcit ad deli
ctū et q̄ nō adij/
cit:de penis feli/
cis·§·illud.li. vj
et vterq̄ tenetur
ſed pꝛimus plus
vt ibi:quō aūt d
fraudulēto conſi
lio dato circa de/
lictū q̄s obligat̄
et ꝯ quē nō eſt ei
cui dedit. no. de
regu.iu.nullꝰ.ex
cōſilio.lib. vj.
f ¶ Fautoꝛes.
vide qd dicā.ſ.d
penis. ſi q̄s ſua/
dente in pꝛin. g ¶ Loca huiuſmodi.viciniora:quibꝰ
habitare ⁊ ius dicere poſſūt. h ¶ Fautoꝛib.non di/
cit vel ipoꝝ ꝓcuratoꝛibus:quia in arduis non cogitur
q̄s ꝓcuratoꝛez dare:de hoc de ꝓcu.q̄relā.v.q.iij.ſi egro
tans. i ¶ Secura.vide qd dicā.ſ.de re iudi.paſtoꝛa/
lis.ꝟ.piſana.⁊ ſup hac ſecuritate nō ſtat̄ ꝟbo epoꝝ:vt
.ſ.dicaz. et debēt eſſe ſecura etiā quo ad iter.vt li.nō cō
teſta.accedēs.ij. k ¶ Et ipi.expulſoꝛes conſiliarij vł
fautoꝛes:et tolle litteram:citati fuerint:que eſt infra.
l ¶ Domū.habitatiōis.facit Cle.ſ.de elec.cām·§·j.
m ¶ Alioq̄n.i.ſi ꝑſonalis citatio vel ad domū tute fi
eri nō pōt. n ¶ Cathedrali.ꝯcoꝛ.ꝑdi.decre.cauſaz.et
eſt hoc ſpecialiſſimū:et facit quod dixi.ſ.tit.pꝛoxi.du/
dum. o ¶ Dicto modo.ꝑſonaliter ad domum habi/
tatiōis:vel in eccleſia cathedrali domicilij. p ¶ Vt.
tolle litteſam citent vel citari faciant ⁊c̄. q ¶ Die/
bus.non videt̄ ergo ſufficere ꝙ vna die fiat citatio:duo
aūt ſufficiāt:q2 pluralis locutio ⁊c̄.de pꝛeben.is cui.li.
vj.ij.rñ.ſ.de re iudi.pluralis.li.vj.tutius tamē eſt ꝙ fi/
at tribus diebus.de cle.non reſi.ex tue.xxiij.q.iij.de li/
Caſus licita. r ¶ Feſtiuis. Spālis caſus q̄ fit citatio d die
feriato.ꝯ id.ſ.de fer.c.j.⁊ vl.in ꝓn.C.de fer.l.fi.⁊ ratio
huius ſtatim ſequit̄.Aliq̄ nō curāt an fiat citationis ꝑ
ceptū vel citatio die feriato:ſed an fiat ad diē feriatā.et
tūc etiam diſtinguit an citet̄ vt cōpareat: an vt rñdeat
de quo ſatis ſcripſi in ꝑdi.decre.vl.de fer.⁊ in pꝛinci.et
Guil.in Spe.de cita·§·j.ꝟ.Itē excipiat̄ ꝙ citatio fit
Queſtio ad diem.et ver.ſequen. s ¶ Ad diuina.Quid ſi con
ueniſſent ad audiendum verbum dei: ſatis puto ſatiſ/
factum cōſtitutioni per id qd ſequit̄:⁊ q2 ꝑdicatio ver

a gnibus:ſuis eccl̄ijs viciniori
bus in quibus poterūt ſecu/
b re moꝛari:⁊ iuriſdictionē ſuā
c libere exercere poſſint ꝯ ſuos
d expulſoꝛes: ⁊ eoꝛū in hac ꝑte
e f cōſiliarios ⁊ fautoꝛes : dum/
g mō ciuitates vel loca hmōi:
eiſdem expulſoꝛibꝰ ꝯſiliarijs
h i ⁊ fautoꝛibꝰ ſint ſecura: et ipſi
k l ꝑſonalit̄ vel ad domū ſi h tu/
m te fieri valeat:alioq̄n publice
n in eccleſia cathedrali loci vel
domicilij eoꝛūdem citati fue/
rint:libere ꝓcedere ꝓut iuſti
cia ſuadebit. Si ꝟo dicti epī
auſi non fuerint huiuſmodi
ſuos expulſoꝛes vel eoꝛuz cō
o ſiliarios aut fautoꝛes dicto
mō citare:vel ipſi malicioſe i
pedimētū ꝑſtiterint ne potue
rint ſic citari.ſit licitū eiſdem
p epīs vt expulſoꝛes ꝯſiliarios
q ⁊ fautoꝛes eoſdem:diebꝰ ali/
r quibꝰ dominicis vel feſtiuis
cum populus conuenerit ad
s diuina:vt ſic facta citatio ad
t eos peruenire veriſimilius
v pꝛeſumat̄:citent vel citari fa/
x ciant publice in eccleſijs ciui/
tatum vel locoꝛum inſigniuz
pꝛedictoꝛum:⁊ ꝓcedant dein
de cōtra ipos ſi citati talit̄ ſta
tuto ipis ꝑemptoꝛio termino
y z cōpetenti coꝛam eiſdem epīs
noluerint comparere:ac ſi ci/
tati legitime alias extitiſſent.
a Eiſdē etiam epīs indulgemꝰ
b vt inter ſuos ſubditos ne ob
defectū iuſticie diſpendiū ali
c qd patiant̄:poſſint in dioceſi
d bus alienis quibus moꝛam
traxerint : dummodo per ſe
vel per alium hoc in ſuis pꝛo
e pꝛijs dioceſibus facere non
audeant vel non poſſint: iu/
f riſdictionē ſuam omnimodā

bi vel in diuinis includit̄:fac̄ de offi.oꝛdi.inter cetera.
⁊ ſic in loco interdicto hec citatio fieri non poterit: de
ſen.excō.reſponſo.⁊ facit qd ſcripſi poſt Hoſti.de clā/
deſti.deſpon.c.fi.ſuper verbo eccleſijs. t ¶ Veriſimi
lius.ꝙ ſi fieret alijs dieb vel loco. v ¶ Pꝛeſumat̄.
non eſt pꝛeſum/
ptio iuris ⁊ d iu
re:que dicitur fi/
ctio:recipit eniz
pꝛobationem cō/
trariam:qui ma/
tri.accu.poſ.c.fi/
nali.
x ¶ Eccleſijs.
non repetit cathe
dralibus ꝓpt̄
verbum locoꝛum
quod ſubmittit:
et eſt ſimile.ſ. de
ſen.excom.c.j. et
ti.xxi.c.j.
y ¶ Competen
ti.de ap.cum ſit.
z ¶ Eiſdem.ex
pulſis.
a ¶ Indulge/
mus. In duobꝰ
conſiſtit hec idul
gentia:quia ſub/
ditos trahūt in/
uitos:et q2 ſuffi/
cit dioceſanoꝛum
liniam petere:⁊ h
locū hz in expul/
ſis.Alij ꝟo inter
ſbditos volētes
in alioꝝ dioc̄. de
licētia dioceſanoꝝ ius dicere poſſent:vt ſat̄ ſcꝓſi de of.
leg.nouit.ſup.j.glo. int̄ inuitos nō. de offi.oꝛ. cū epīs.
li.vj. b ¶ Subditos.etiā laicos:in his q̄ de iure vł
ꝯſuetudine ſpectāt ad foꝝ ipoꝝ. de excep.c.ij.lib.vj.
Inter non ſubditos ergo qui ꝓꝛogare vellent iuriſdi/
ctionem ipius:nō habita licet petita dioceſani licentia
iudicare non poſſet per hanc lrām:per quam idem pu
to ſi alter ſolus eſt ſubditꝰ ſiē reus vel actoꝛ cuius ad/
uerſarius non ſubditus ibi ligare conſenſit:cum h ius
pꝛeiudiciale et exoꝛbitans a cōmuni iure non ſit dila/
tandum.de reg.iu.que a iure.li.vj.foꝛtius ſi alt̄ diſſen/
tit:ſi dixiſſet de ſuis ſbdit̄:tūc potuiſſet d ſubdito etiā
iuito actoꝛi ñ ſubdito iuſticiā facere. Iſta tñ lrā ſic la/
te poſita cōꝑhēdere etiā videt̄ eos q̄ nō rōne domicilij
ſz delicti vł ꝯtrtus ſubditi ſūt:ꝙ nō puto fuiſſe d mēte
nec tal̄ ꝓꝑe ſbditꝰ dr:lz foꝛtiat̄ foꝝ q̄ ad caſum illum.
c ¶ Patiāt̄.ipi ſubditi. d ¶ Moꝛā traxerint.in h
differt h dictū a ꝑcedēti:nā ibi ꝓcedit i loco viciniori
h nō curamꝰ an alt̄ locꝰ iſignis ſit vicini oꝛ:dūmō iſte
nō diſtet vltra duas dietas vt ſeq̄t̄. e ¶ Dioceſib.vel
ipaꝝ ꝑte vt.ſ.i ꝓn. f ¶ Oimodā.tpalē ⁊ eccl̄iaſticā:
ſpūalē:ciuilē:⁊ crimialē:etiā ſi diſpoſitiōez bñficij vł oꝛ
dis exigat.Per iſtd em̄ oimodā ſat̄ ꝑz ꝙ iuriſdictio
ſumit̄ h vt genꝰ cōpꝛehēdēs etiā meꝝ ⁊ mixtū impiuz
ff.de iuriſ.om.iu.l.iij.⁊.iiij.exigētibꝰ q̄ culpis incarce/
rare poſſet.d ſen.ex.vt fame.c.ti.ſi cl̄icos.li.vj.d penis
ꝙuis.c.li.Itē ꝑ hāc lrām puto ꝙ nedū ſm ius cōe: ſz
etiā ſm ꝯſtōnes ſuas poſſit int̄ ſbditos iudicare: ſiue
ꝯſtōnes oꝛdinēt litē ſiue decidāt caſꝰ vł puniāt dūmō
caſus decidēdi vł puniēdi itra ſuā dioceſim euenerit:vt

hic ſit mens ꝙ iuriſdictionē quā in dio. exiſtens inter ſubditos exercet: exercere poſſit hoc caſu: ſed certū eſt ꝙ exiſtēs in dio. nō iudicaret vel puniret ſubditos ſm cōſtitutiones ſuas de actibus cōmiſſis extra dioceſim: de cōſti. c. ij. li. vj. ⁊ nec illud facere poterit extra dioce. exiſtens.
a ¶ Exercere. etiā p aliū: dummō in loco illo morā trahat: ad h. ē. ꝑxi. rū. ibi citari faciāt: de reg. iu. pōt. li. vj.
b ¶ Nō fuerit. quaſi hi q̇ tales fuerant poſſint vlteri⁹ trahi. nā ſi ꝑcedit ꝯ eos vt expulſores culpabiles: ſatis eſt ꝙ locus ſit vicinior lʒ vltra duas dietas: vt. ē. ſed ſi ad petitionē aliorū citant. videt ſufficere ꝙ epūs ibi moret: licet loc⁹ diſtet vltra duas dietas ⁊ h durū eſt: ſm qd̄ poſſet trahi vltra q̄ttuor dietas. Si ergo h intendit lr̄a: debuerat aliquā mētū adijcere: puta qꝛ tunc licet vltra dietas: nō tñ vltra quattuor trahi poſſet: vt ſepe facit curia romana: maxime in lr̄is cōſeruatorijs.
c ¶ Dietas. vulgares. de h ſatis de reſcrip. nōnulli.
d ¶ A fine. cōcoꝛ. de reſcꝑ. ſtatutū. §. cū vero. li. vj.
e ¶ Nō tradant. qd̄ intelligo etiā ſi infra illas de facto trahi nō poſſint.
f ¶ Ante omnia. nō valet ergo ꝑceſſus factus licentia non petita: ſi. de elec. prouida. li. vj.
g ¶ Dioceſanis. per dioceſanos intelligo eos qui habent in loco epiſcopalē iuriſdictionē vel quaſi: facit ſi. c. ⁊ qd̄ ibi dicā: qd̄ intelligo ſi eā [illegible] habēt ꝙ dioceſan⁹ epūs illam exercere nō poſſit ibidē: alias ſi dioceſan⁹ poſſet: licet ⁊ illi poſſint ſemꝑ epūs reqreret. ſʒ an officialis epi dare poterit hāc licentiā vel ſufficiet ab eo peti: nō puto ex generali officialatu: facit de tēp. oꝛ. cū nullus. ij. rū. li. vj. eo. li. de offi. vica. c. ij. et. iij. maxime p̄ſente epō. de offi. oꝛ. romana in ſi. c. li. p quā videt epm reqrendū ſi eſt in dioce. vel circa illā. Sʒ quid ſi multū diſtat nec ē ibi officialis a q̄ poſſit haberi: videt ō mēte ꝙ facta reqſitione apud locū habitatiōis h poterit: facit. ij. q. vj. biduū. ē. c. con. de elec. cām. ff. de iudi. ſi longius. ⁊ facit qd̄ no. de reſti. in integ. cū ex lr̄is in ſi. Capitulū aūt vacante ſede hāc licētiā dare poterit: vel ſufficiet illam ab eo peti: facit ſi. c. ⁊ p̄di. decre. cū nullus. §. ij. ⁊. ꝭ. ō here. c. j. ⁊ qd̄ ibi dicā.
h ¶ In p̄miſſis. p h puto ꝙ etiam primū caſum includat q̄ eſt de p̄miſſis. Sed nūq̇d

Queſtio

ſufficiet generalis petitio. ſ. ꝙ poſſet ꝯ expulſores ꝑcedere ⁊ inter ſubditos ſuos reddere: puto ꝙ ſic: graue enī eſſet in ſingulis pſonis vel cauſis licentiā petere: dico tñ ꝙ ſi de ſpeciali cā fuit petita licētia: ſiue data fuerit ſiue denegata ꝑ alia cā debebit peti.
l ¶ Nequerit. cōcoꝛ. ꝭ. de ſepul. dudū. ℣. ſi vero. ē. ō regu. lʒ. ⁊ ſatis eſt p hāc lr̄am ꝙ nequit habere licētiā: ſiue qꝛ denegat ſiue qꝛ petita ⁊ expectata nō dat: facit ō ap. ab eo. li. vj.
k ¶ Procedāt. ℣tus hui⁹ cōſtitutiōis. ⁊ p h ptʒ ꝙ ſi ſubditi ō ꝑceſſu iniquo epi vellēt cōqueri corā dioceſano loci nō poſſent: cū ꝑpter neceſſitatē expulſiōis hec cōſtitutio cōiicet ſibi locū. ⁊ par in parem ⁊c. de elec. inotuit. ſi tñ al's p̄ter caſū q̄ ſedere al's cedere poteſt. ibi p hāc cōſtitutionē ibi delinqueret: bñ cognoſceret dioceſan⁹. iiij. q. vj. c. j. ⁊ de rapto. c. j. Quid de minore p̄lato habēte iuriſdictionē in loco: ſcripſi poſt Inno. et Hoſt. de malo. ⁊ obe. cū inferioꝛ.
l ¶ Sane. ſūme fuit neceſſarius iſte. §. vt aliquis fruct⁹ ex ſuperioribus haberet.
m ¶ Cōtra ipſos. No. qꝛ dato ꝙ epi expulſi ꝯ alios vel circa alia poſſēt p ſe vł p alios iuriſdictionē i ſuis dioceſib⁹ exercere: ſatis ē ꝙ ꝯ illos ñ poſſint: vt locū hēat ꝯſtitutio.
n ¶ Super his. ſup alijs q̄ ipoꝝ aſſertiōi nō ſtabit: vñ ſi dicāt loca ad q̄ citāt illos eis fore ſecura. in h eis nō credit: cū h nō ſit ō h expſſis. Eadē rōne nō credit ſi dicāt loca i q̇b ꝑcedūt eē viciniora i q̇b poſſint tute manere. ⁊ ꝑceſſus facere: ⁊ citati vēire. Itē nec credit eis i eo ꝙ dicāt aliquē expulſorē ꝯſiliariū vł fautorē: ille tñ cui ipīgit: hʒ ſe ſup eo defendere ⁊ ſic itelligas ſupradicta.
o ¶ Aſſertiōib. h multa ſpālia ꝙ credit aſſertiōi iudicis. Itē ꝙ credit ſine iuramēto: ⁊ ꝙ vni ſoli ⁊ i cā ꝑpria. Regłarit ꝯ: ō ꝑba. qm̄. ō teſti. veniēs. ⁊. c. lʒ. ⁊. c. nuꝑ. vbi de h: de cōſe. di. iiij. ꝑuulos. iiij. q. iiij. nullus. cū ſi.
p ¶ Cōſciētiā. cōcoꝛ. de renū. niſi in ſi. de vo. c. ſi. ō reſcrip. ſtatutū. §. aſſeſſorē. li. vj.
q ¶ Premiſſis caſib. q̄ alios ꝑceſſus vicini nūciare nō tenent ꝯ. xj. q. iij. cure de treu. ⁊ pa. c. j. Solu. ptʒ p lr̄am ſequētē: nā factos in alienis dioceſib⁹ ex̄ p̄dictos caſus exequi nō tenēt factos in ꝑprijs ſic: vt in ꝯrijs.
r ¶ Ab eis. nō videt q̄ ſufficere ꝙ reqrat a tertio: etiāʒ cui⁹ interſit.
s ¶ Reqſiti. ſi. de fo. cōpe. poſtulaſti. e. ti. romana. ℣. ſi. li. vj. epūs reqrēs illos nō facientes punire nō poſſet aget tñ corā illi⁹ ſupiore vt illū cogat ⁊ puniat: de iurepa. null⁹. niſi iuſtā haberet cām nō parēdi: vt qꝛ notorie ſūt iniuſti: de offi. dele. ſi qñ. ō offi. leg. ſtuduiſti.
t ¶ Quātūcūqʒ. etiā cui⁹ initij vel ꝯrij nō ſit memoria: qd̄ al's releuat ab onere ꝑbādi titulū: ō p̄ſcrip. c. j. li. vj.
v ¶ Habētib. habēt enī qñqʒ inferiores in loca vel pſonas epālē iuriſdictionē vel q̄ſi: de priuil. abbates. in ſi. li. vj.
x ¶ Vt p̄dicit. dat intelligere ꝙ ſi alias inter ſubditos ipoꝝ dioceſanoꝝ iudicarēt: bñ p taciturnitatem ⁊ tpis lapſum ei p̄iudicari poſſet: ſed iſto caſu cū h faciūt iuris auctoritate: dioceſanis nulla negligētia poteſt aſcribi: ergo nec cōtra ipſos p̄ſcribi.

a exercere: ita tñ ꝙ ſubditi qui expulſores vel eoꝝ fautores
b aut conſiliarij nō fuerint vl/
c tra duas dietas a fine ſue di
d e oceſis nō trahant. Volum⁹
f g inſuꝑ vt ante omnia a dioce ſanis locorū in quibus mo/
h rā traxerint petāt licētiā in
i p̄miſſis: quā ſi obtinere neq̄
k uerint: ꝑcedant nihilomin⁹ ꝑut ſuperius eſt expreſſum.
l Sane ſi p̄dicti epi aſſeruerit ſe nō fuiſſe auſos p̄fatos expulſores ꝯſiliarios vł fautores pſonaliter vel ad domū aut publice vt p̄mittit: in eorum eccłia cathedrali citare vel ipos malicioſe preſtitiſſe impedimentū: ne per eos potuerint ſic citari: aut ꝙ in ſuis dioceſib⁹ iuriſdictionem p
m ſe vel per alium contra ipſos exercere nequeūt vel nō au/
n dent: ſtari ſuꝑ his volumus
o aſſertionibus eorundem: ipſis diſtrictius iniūgētes ſub interminatione diuini iudicij: ne circa p̄miſſa ꝯtra con/
p ſciētiā q̇cq̄ mēdacij aut doloſe aſſerant vel cōfingant. Eorūdem aūt epoꝝ ſniās ⁊
q ꝑceſſus quos i p̄miſſis caſib⁹ in alienis dioceſib⁹ duxerint faciendos: denūciēt ſeu denūciari faciāt p ſuas dioce
r ſes ꝯuicini epi: cū ab eis fue/
s rint reqſiti. Per p̄miſſa quoqʒ nullū ex trāſcurſu temꝑis
t quāticūqʒ vel alias quoquo modo locorū dioceſanis vel alijs quibuſcūqʒ iuriſdictio/
v nem habētib⁹ in locis p̄miſſis in q̇bus p̄dicti epi ſic ex/
x pulſi iuriſdictionē vt p̄dicit

a Generet. quando exercet iuriſdictionem in loco vel in certas pſonas vel cās: acquirat poſſeſſionem ge/ neralem vel ſpecialē: ⁊ qñ pſcribat ſatis ſcripſi pᵒ Jn/ no. de capel. mona. c. ij. ⁊ de hoc in Spe. de iuriſdi. om. iudi. ad fi. ꝟ. illud etiā. ⁊ de pſcꝑ. §. j. ꝟ. ſȝ pone miles. fieri poſſit vt h: tñ his bñficialib; pōt omitti. j. ð ꝟ. ſig. ſepe ꝯtingit. facta ergo ꝯcluſiōe h nō licebit: qð veruȝ puto niſi i caſu decre. paſtoral' i fi. š. e. vt ſic h. in alijs cauſis bñficialib; tūc liceret: ſic ⁊ in iſta ſaltē in eo ca/ ſu ꝗ ſuſpēdit petitoriū ichoatū a ſe in ꝗ loquit̃ illa de/ creta. l Suſpendere. ſine me tu condemnatio/ nis expenſarum vt dixi eo. ti. pa/ ſtoralis. ſup ver. agi poteſt. k Et p vel. vt. ff. de ver. ſig. ſepe. de reſcrip. c ij. vbi de hoc. l Aduerſario. hec lr̃a ⁊ ſequēs approbare videt̃ qð no. Jo. ij. q. ij c. j. ⁊. š. de or. cog. c. fi. Goffre. Jnno. ⁊ Abb. de reſt. ſpo. ex ꝯq̄ſti one. ſ. qñ ſup ea/ dē re intētat vnᵒ petitoriū alt' ſup illa itētat poſſeſ/ ſoriū recupande ꝑus audit̃. et ſic vtiliᵒ eſt ſibi age re q̄ȝ excipe: qð Hoſt. nō placuit ꝗ dicebat ex vi actiōis eū ñ ꝑus audiēdū: ſȝ ſil': di/ cēs ꝙ i decr. ex ꝯq̄ſtōne. ꝑus excipit poſtmodū egit vt ibi ſcꝑſi. m Solo. q̄ſi nil habeat docere de petito rio ⁊ p h videt̃ ꝙ petēs reſtitutionē bñficij nō hēat iu ſtificare poſſeſſionē vl' ꝓbare titulū. de reſti. ſpo. i lr̃is ꝯ de fil. pſby. cōſtitutᵒ. vide qð ibi dixi. š. glo. ij. ⁊ qð no. Hoſt. i ſūma ð reſti. ſpo. §. i caſib;. ꝟ. qd ḡ. volēs ſe defēdere ꝯ hūc tex. rñdebit p decre. ex pte. ð reſti. ſpo. vbi intērās poſſeſſoriū ꝓbat ꝯiugiū. ⁊ p decre. ad deci mas. eo. ti. li. vj. Aliud ē ḡ itētare petitoriū: aliud iuſti ficare poſſeſſoriū ex titulo vbi natura poſſeſſorij h req rit: ſȝ vide qð dixi i pdi. decre. ex pte. i glo. q̄ſi dicat vl/

Cauſa. Due ſūt ptes ſic duo ſunt dicta. Secū da ibi: Et in ſpo liantis. Jmola. b Bñficiali. cōphendit mi/ nora ⁊ miora bñ ficia ⁊ pbendas de h de reg. iu. c. j. li. vj. in non bñ ficialibᵒ aūt ñ hȝ h locū: etiā ſi de eccl'ia vt de ꝓpri etate ſit q̄ſtio: fa cit qð dixi. š. e. cō. de iudi. diſpē dioſam. ſup ꝟbo bñficijs. c Per appel latione. fortiᵒ ſi p querelā: vide/ bat̃ aūt ꝙ illud ſolū ſup quo ap/ pellatū erat eſſet per appellatiōis iudicē cognoſcē/ dum: vnde coraȝ iudice appellati/ onis non fit reconuētio: de h ſcripſi de mu. pe. c. j. cog/ noſcat ergo id ſolū ſup quo appellat̃: ſiue ante ſniam fuerit appellatū. ad h. j. de ap. appellāti. cū ſuis ꝯcor. ſiue a ſnia. ij. q. vj. ad finē. ſiue extra iudiciū. de elec. vt circa lib. vj. ſed exquo deuoluta eſt p decre. j. de ele. lib. vj. nō expectato appellatiōis euētu noluit papa hoc li cere. ⁊ h ꝓbat ꝟ. j. decernimᵒ. p qð rñdet̃ ad iura predi cta. Pōt etiā dici ꝙ decre. vt circa. locū non habet cuȝ quis ſuū non pſequit̃ intereſſe: vt. š. e. cō. de elec. con/ ſtitutionē in prin. d Ad ſe. apo. Jn inferioribus ergo ſecus. e Deuoluta. ita ꝙ cā ipa eſt a curia ſm formā decr. j. de elec. li. vj. vt q: appellatio legitime iter poſita eſt. e. ti. vt circa. ⁊ appellatio legitime inſinuata vt in Cle. š. de elec. cauſam. ⁊ infra debitū tpˢ: vt ibi. §. pe. f Appellato. vtrūq̄ȝ eñi eq̄lit̃ artat illa ꝯſti tutio. j. de elec. vterq̄ȝ ergo ſētiat cōmodū ſic onᵒ: de re gu. iu. ꝗ ſentit li. vj. g Spoliāti. p h ptȝ ꝙ loꝗt̃ in poſſeſſorio recupande de poſſeſſorio retinēde an in/ tētari poſſit p eū ꝗ petitoriū intētauit illo pēdēte nota ui ⁊ dixi. š. e. paſtoral'. ſup. iiij. glo. ꝗ glo. recipit i ea pte ꝗ dic ante mediū ꝙ de poſſeſſorio pōt rediri ad iudiciū ꝓprietatis: reprobari videt̃ p hūc tex. Si eñi ſpāle h inducit̃ in odiū ſpoliātis: ꝙ ſuſpēſo petitorio trāſit̃ ad poſſeſſoriū: ḡ id nō licebit in caſu cōuerſo: in quo caſu ceſſat. Sed glo. dupliciter pōt defendi. ſ. q: nō dicit ꝙ ſuſpēſo poſſeſſorio redeat̃ ad petitoriū: ſȝ ꝙ de poſſeſſo rio inchoato redit̃ ad petitoriū: qð pōt intelligi renū/ ciato priori iudicio. Jtē volēs dicere ꝙ ſuſpēdi ⁊ pēdet re poſſit poſſeſſoriū dic h ſpeciale h. adde in cā appella tionis vt dixi in glo. fortiᵒ: vt qð ibi olim non licuiſſet hodie liceat in odiū ſpoliāti. h Cōcluſionē. ꝗ licet

a exercebūt: in p̄iudiciuȝ gene/ ret. **De cauſa poſſeſſionis ⁊ ꝓprietatis.** Clemens. v. in concilio Vienenſi. **Jn cā beneficiali delata etiam p ap pellationē ad curiam vtraq̄ȝ pars poteſt petitorium ⁊ poſ ſeſſorium intētare ⁊ ante cau ſe concluſionem poteſt ſpoli atus ſuſpēſo petitorio ſuo vl' aduerſarij poſſeſſoriū ꝓſeꝗ. Jo. an. ca. I**

b Cauſa beneficiali p appellationē ad ſe. c apo. d legitime e deuo f luta: tā appellāti q̄ȝ appella/ to licere decernimᵒ: nedū pe/ titoriū ſȝ ⁊ poſſeſſoriū intēta g re. Et in ſpoliātis odiuȝ ante h cauſe cōcluſioneȝ ſuſpendere i k petitoriū a ſe ⁊ ab aduerſario m intētatum: in ſolo poſſeſſorio procedendo.

De dolo et contumacia. Clemēs. v. in ꝯcil'. Vieñēſi. **Appellās ante diffinitiuam etiāȝ a diffinitiua lata eo ab ſente citato vel nō appellare pōt niſi pma appellatio fue/ rit friuola manifeſte ꝗ caſu ñ appellat tanq̄ȝ manifeſtᵒ con tumax. Jo. an. ca. I**

n Si ante diffinitiuā ſniam a iudice q̄s appellādo r̄cedat ⁊ iudex ſue appel/ o lationi nō deferens eo citato p vel nō citato vlteriᵒ in cauſa procedens contra ipſum eti/ q am abſentem ſententiā diffi/ r nitiuam promulget: poterit idem appellans a dicta ſen/ s tentia infra tempus debitum t appellare: Niſi eius prima

Si ante. Ponit dictū a ꝗ. (tra mediū. Diuiſio Scðo excipit ibi: Niſi. Jmola. Determinat caſum dubiū circa decre. eū ꝗ. e. ti. li. vj. ⁊ qð ibi tāgit Archi. ⁊ qð no. de re. iudi. int̃ mona ſteriū i vl. glo. n Sniam. ⁊ ſic oportet appellatio/ nē iuſtificari ſolū ex ꝟtute ḡuamis illati ꝓpt̃ qð appel lauit vt. j. ð ap. appellāti. o Nō deferēs. ſi detuliſ ſet ſnia pᵒ ea p ipm lata ñ valuiſſet: qð dic vt ð ap. cuȝ appellatiōib; li. vj. bñ aūt fec̃ iudex nō deferēdo: exquo putabat ex falſa cā appellatū: nūq̄ȝ eñi reuocabit̃ qð p eū fiet niſi ꝑus iuſtificet̃ appellatio: qð dic vt e. ti. non ſolū. li. vj. p Nō citato. q: citare ñ tenet̃: vt i pdi. decre. eū ꝗ. q Abſētē. fortificabāt dubiū h duo: ꝙ citatᵒ fuit: ⁊ ꝙ fuit abſēs: p ꝗ apte videbat̃ ꝯtumacia in nō veniēdo: vt. j. dicā. r Promulget. qð potuit ſi lis erat ꝯteſtata: ⁊ qð liq̄bat de cā. š. e. ꝓut. ⁊ ideȝ ſi nō erat ꝯteſtata: ſȝ erat de caſib; ꝗb; ꝓcedi nō pōt ad ſniam lite nō ꝯteſt. ꝯ ꝯtumacē: ꝗ habent̃ vt li. nō ꝯteſ. qm̃ i tex. ⁊ i glo. s Debitū. ſ. decē diez ⁊ a tpe no/ ticie: de ap. ꝯcertatiōi. li. vj. t Appellare. no. Jn/

a appellatio eſſet friuola manifeſte. Ut lite pēdēte nil innouet. Clemēs. v. in ꝯcil. Uienenſi. Si duo litigātes ſuper beneficio moriant̃ ſiue vterq̄ in curia: vł ſolus poſſidēs vel neutro poſſidente: alter tantum altero alibi moriente ad papam ⁊ in conuerſis caſibus ad ordinarium ſpectat collatio ſi ad alterū bñficium ptinebat. ſi aūt alter tm̄ moriat̃ ſi ſupſtes vel alius cui⁹ intererſit litem ꝓſequit̃ ꝙ futuro euentu apparebit ad quē collatio ſpectet. Jo. an. ca. I

no. ⁊ poſt eū Hoſt. de ap. dilecto. vt ibi ſcꝑſi ī fi. vł. gl. Guil ī Spe. de ſen. ꝓla. §. iuxta. v. qđ ſ ſi appellatio. ꝙ appellās ante ſniam q̄ p⁹ea appellat a ſnia ꝑ h̄ non reuūciet ꝑme appellatiōi nec ſniam ratificat. geminatio em̄ appellationē nō ſbmittit: ſꝫ ſbtrahit appellātē a iudici ptāte. xxj. q. ij. lothari⁹ de ap. bone. ⁊. c. dilecte. nō ob. ff. rē ra. ha. l. iij. §. falſus. qđ ſolue vt no. Ber. de re iudi. c. j.

a Māifeſte. vt q2 nulla cā fuit ibi expſſa vł ñ legitima: dato ꝙ eēt ꝟa vel lꝫ legitima māifeſte falſa: vł iā ꝓnūciatū eēt illā falſā ⁊ nō appellatū. Et aduerte: q2 ꝓbare videt̃ hec lr̃a q2 ꝟa ꝯtumacia in nō veniēdo nō īpedit appellātē vel appellatonē niſi ſit manifeſta: vt ſic in ꝟa ꝯtumacia diſtiguatur int̃ manifeſtā ⁊ dubiā: appellās em̄ friuole et recedens ꝟe ꝯtumax ē: et tñ ſi h̄ nō eſt manifeſtū appellat: ⁊ ſm h̄ intelligēda videnť iura q̄ dicūt ꝯtumacē in nō veniēdo nō appellare. ij. q. vj. §. ſūt q̄ꝝ in ꝑn. xxiij. q. iij. ꝺ illicita. C. ꝺ iudi. ꝓperādū. §. cū aūt. q̄ꝝ ap. nō re. l. j. C. eo. ti. In nō veniēdo. iō dixi: q2 ꝯtumax in nō parēdo appellat. ff. de ap. creditor. §. iuſſus. ⁊ ꝓ rōne diuerſitatꝭ dic̄ ibi glo. ꝙ iſte peccat in vno tm̄: ille in duobus: qđ intelligo ꝙ iſte venit ſꝫ non paret: ille nec venit nec paret. Guil. ī Spe. de ꝯtu. §. j. v. ⁊ no. Primo diſtinguit duplicē ꝯtumaciā: veram ⁊ ꝑſūptaꝫ. Scđo triplicē. ſ. euidentē verā aut ꝑſūptā aut fictā: dicēs ꝙ ver⁹ ꝯtumax quē citatio apprehendit nō audit̃ appellās: ⁊ mītomin⁹ euidēs. Et euidētē vocat ꝯtumaciaꝫ illi⁹ q̄ dixit ſe nō vētuꝝ: ⁊ an ſufficiat h̄ extra iudiciuꝫ dixiſſe nūcio citāti: vide qđ no. de ſen. excō. venerabilibus. §. ſecus. li. vj. verā illi⁹ quē citatio apꝑhendit: ſi certam vł interꝑtatiuā citati ad domū quē citatio nō apꝑhēdit. Ja. de are. ꝯtumaciā quā ſupra dixi euidentē dicebat ꝟiſſimā: ⁊ dicebat fictū ꝯtumacē appellare: verū veniētē iudice ſedēte ꝓ tribunali reſtitui ad appellandū. ff. de ī integ. reſti. l. diu⁹. veriſſimū nullo iure ad appellādū admitti. Ex q̄. cau. in poſ. ea. l. fulcini⁹. §. fi. Sꝫ circa h̄ ē ſciēdū ꝙ in ꝟo ꝯtumace q̄druplex ē opinio. ⁊ in ficto q̄druplex. Nā aliq̄ dicūt veꝝ quē ſupra dixi euidentē vł ꝟiſſimū: alij inuētū: alij nō iuētū: tūc demū ſi ſe citatū nouit: alij citatū ab hoīe. Itē q̄dam dicūt fictū iuētū q̄ dixit ſe vētuꝝ: vł tacuit ſꝫ nō venit: ⁊ hāc etiā recitat glo. vlti. in fi. de reſti. in inte. Alij dicūt hūc verū ſed non fictū nō inuētū: ⁊ facit qđ no. in l. ex ꝯſenſu. §. fi. ff. de ap. Tertij in nō inuēto diſtignūt an citatio poſtmodū ad iſtū ꝑuenerit ⁊ ſit ver⁹: an nō ⁊ tūc ſi ſit fict⁹. et facit qđ no. in. l. j. §. j. ff. quādo ap. ſit. Alij dicūt fictā cū ius citat verā cū citat homo: q2 inūcius ⁊c̄. ff. de arbi. celſus. ⁊ facit qđ no Cōpoſt. ⁊ Archi. de elec. c. j. li. vj. ſic ꝟa interpellatio q̄ fit expſſe per hoīem. ff. de vſu. moza. ficta q̄ tacite fit ſuꝑ legē: vt in ꝑſona minoris. ff. de leg. ij. titia ſeia. §. vſuras. C. in q̄. cau. in inte. reſti. nō eſt ne. l. in minoꝝ. De vero ⁊ ficto placet opi. ij. reprobata ꝑma ⁊ q̄rta: ⁊ lꝫ tertia i ſe ſit vere: q2 ꝟe iudici ꝯtumacit̃ reſiſtit is q̄ nō iuētus citationis noticiā habuit ⁊ nō venit: tñ q2 id iudicialiter non ꝯſtat et ex ꝑſumptiōe iudicam⁹: habemus illū ꝓ ficto vbi iudicialr̃ ſ ꝯſtaret haberet̃ ꝓ ꝟo: ⁊ ſic poſſet intelligi. §. ſinaūt. de quo ſubmittā. Itē ſciēdū ꝙ circa ꝯtumacie appellationē ē opinio etiā q̄druplex. Cōmunis. hꝫ ꝙ fictus appellat. C. quō ⁊ qñ iudex ab eo. ff. qñ ap. ſit. l. j. in fi. C. ꝺ li. cā. ſi is. ⁊ fac̄ hec decre. Scđa ſingularis opīo Ja. bal. ⁊ Odof. quā ſeq̄bat̃ dñs me⁹. l. ppe rādū. ꝙ etiā ficte ꝯtumax ñ appellet. ⁊ h̄ dicūt ꝑ. §. ſinaūt. e. l. ꝺ iudi. q̄ loq̄t̃ de ꝑte nō inuēta. ꝓ his fac̄. ff de iudi. l. et poſt edictū in fine. ſiue ſuppletione legendo: ſꝫ vt dicit glo. ſi finis ille loqueret̃ de eo qui nec vere nec ficte ꝯtumax eſſe non eſſet appellatio neceſſaria: q2 ipſo iure ſnia nulla eēt: et ſi exponas ꝙ ibi dicit: audiet̃ bñficio nullitatis ſine appellantionis remedio nō ꝯuenit rñſio narrātis: ꝯ illud de fi. inſtru. inter. §. ceteruꝫ. Alij dicūt fictū ꝯtumacē appellare poſſe: q̄ venit iudice ſedente ꝓ tribunali: alr̃s nō appellat: ⁊ ſic intelligūt. §. ſinaūt. Alij dicūt nedū fictū: ſed etiā veꝝ appellare poſſe dūmō nō ſit manifeſt⁹: quē. ſ. vocaui euidētē vel veriſſimū: ⁊ ꝓ his facit hec lr̃a de ſen. excō. venerabilibus. §. idē eſt. vbi videt̃ expſſū ꝙ citat⁹ nō veniens ſit ꝑſūptiue ꝯtumax: q2 potuit impediri ſic ꝙ venire ñ potuit. Cū ſ eo caſu bñficio abſentie reſtitueret̃ ꝯ ſniam de re iudi. cū bertold⁹. de reſti. in iteg. ex lr̃is. ⁊ de h̄. ff de dā. infec. ſi finita. §. ſi forte. de re iudi. q̄ſitū. fortius ſ bñficiū ꝓbabit̃ abñtie illū excuſabit a ꝯtumacia vel appellare poſſit vt pñs: ⁊ obtieri ſniam retractari ꝓpter iniq̄tatē ſui: nō ꝓpt̃ abſētiā tm̄. fateoꝛ tñ ꝙ vbi ꝑſens appellare nō poſſet: vt q2 tertio citat⁹ tūc neceſſaria eſſet reſtitutio: de q̄ in ꝑdictis iuribꝫ. Et ex his cōcludi poſſet ⁊ ſcio ꝙ nouū videbit̃: ꝙ ſi ꝯtumax q̄ non venit appellat. iudex a q̄ appellat ſi ſcit illū euidētē vł veꝝ ꝯtumacē appellatiōi nō deferet: ſꝫ in cā vł executione ꝓcedet: iudex tñ ad quē appellationē recipiet: et ꝑius de h̄ ꝑiudiciali ꝯgnoſcet. ſ. an potuerit appellare: et ſi cā ꝯgnita iuenerit illū manifeſtū ⁊ euidētē ꝯtumacē vel veꝝ: ſiue iuētū ſiue nō inuētū: q2 tñ p⁹ea citatuꝫ ſe nouit: nec apparet ipi⁹ iuſtū īpedimentū vel excuſatio ⁊ ſic ꝯtēpſit: ꝓnūciabit appellationē nō deuoluere ⁊ in appellatiōis cā nō ꝓcedet. Si ꝟo ſibi ꝯſtabit illū licet inuētū forti⁹ nō inuētū q̄ p⁹ea ſe citatū nouit iuſte impeditū ꝓpt̃ qđ venire nō potuit: vel ſaltē excuſabilē vt q2 credidit terminū ꝓrogatū. ꝺ reſti. in ite. ex lr̃is. ⁊ fac̄ qđ ibi ſcripſi poſt Uincen. ⁊ Tan. cū ꝑ h̄ appareat eū fuiſſe ꝯtumacē: q2 nō ꝯtēpſit. ff. de reg. iu. ꝯtumacia. ꝓnūciabit appellationē deuoluere: ⁊ de illa ꝯgnoſcet. et eſt ſi. qđ ſcꝑſi. ſ. de ap. ad h̄ ſi in vna. ⁊. ſ. de reſti. ſpo. ſollicite. de teſti. veniēs. ij. de ap. nō ſolū. li. vj. i. iij. glo. ad textū ſ redeūdo videt̃ ſm ꝑdicta ꝙ de ꝑma appellatiōe vł ꝑiudiciali ꝑmo ꝯgnoſcet̃. ꝺ or. cog. tuā. cuius euēt⁹ alteri⁹ ꝯgnitiōe dabit vł denegabit initiū. ꝺ elec. ſi forte. li. vj. Sꝫ ſm h̄ q̄d releuat ſcđa appellatio. cū ꝓnūciato ꝙ ꝑmo fuerit bñ appellatū reuocet̃ ſnia ꝑ modū nullitatꝭ vł attētati. ꝺ ap. nō ſolū. li. vj. ⁊ ꝓnūciato ꝙ male fuerit appellatū appꝫt illū p⁹ea ꝯtumacē fuiſſe: ⁊ ſic nil reuocabit̃: ⁊ fac̄ qđ ſcꝑſi p⁹ Inno. ⁊ Hoſt. de ap. iterpoſita i fi. j. rñ. Rñ. valet ad h̄: q2 ñ coget̃ ꝓſeq̄ ꝑmā: ſꝫ ꝓſeq̄ndo ſcđam ſi excipiat̃ de ꝯtumacia replicabit ꝺ iuſta appellatiōe: de q̄ iudex ſcđo ꝯgnoſcet: nō vt ꝓnūciet bñ vel male appellatū: vel vt reuocet attētata: ſꝫ vt ſolū ꝓnūciet illū appellare potuiſſe vel nō

Uerus contumax

a Si duobꝰ ī romana b curia ſup bñficio ſi c bi collato litiganti d bus in eadez curia e f mori cõtingat vtrunq; colla g tionez hmõi bñficij ad roma h nū põtificē: ſi vero ex dictã cu i k riã ad ordīariū decernimꝰ ꝑ l tinere: niſi forſan aliꝰ ab eis m n ī dicto bñficio ius hñet: ꝙ ſi vnū in dicta curia: alterū vero extra mori ɔtīgat: ſi moriēs ī cu o ria bñficiū poſſidebat ad ro. p q põ. ſi vero aliꝰ ad ordīariū ꝑti r neat collatio ſupradicta: neu s tro aūt ipoꝝ bñficiū poſſidente erit romanꝰ põ. ꝓpt auctꝫ t prerogatiuam in collatione v hmõi preferendus. Si vero alter tm̄modo ſiue poſſeſſor x ſiue petitor decedat: ſi ſupſteſ y vel alius cuiꝰ interſit cauſam

⁊ ſic appellationē deuoluere vł nõ: ⁊ ſic iudex appellationis tertio ſuꝑ eodē articło iterjecto ꝙ nõ licuit. de h̄ ɔgnoſcit ⁊ ꝓnūciat. ſ̄. de ap. ſua nob. Itē valet: q2 ſm h̄ audieť ꝓſeq̄ns ſcd̄am: lꝫ tp̄e ꝗ ꝓſeqȓ ſit lapſū tēpus ꝓme ꝓſequēde. bñ fač d̄ ſen. ex. lꝫ. li. vj. Si vero eſſet tp̄e ſcd̄e appellatiōis lapſū erat tp̄s ꝓſecutiōis ꝓme. vl de qd̄ ſcꝓſi d̄ ap. diſerecte. ſuꝑ gl. ij. Itē valꝫ ꝙ poſſet aliq̄d ꝓbabile dubiū ꝓmo appellātē excuſare a ɔtūacia. lꝫ appellatio ꝑ ꝓbata iuſta ꝓnūciari ñ ꝑt. fač d̄ elec. c. j. li. vj. Itē poſſet ſi ſcd̄a eēt iterpoſita ad aliū iudicē qui magꝭ expediret appellāti q̄ꝫ ꝓmꝰ. Ex p̄dictꝭ ſolui videť quod no. ſ̄. e. cõ. d̄ elec. cām. §. pe. i vl. glo. ꝙ arceatꝰ ꝑ decre. illā ꝗ nõ venit nec miſit: ſi appellat a diffinitiua ſi ñ doceat de iuſto īpedimēto qd̄ excuſet ɔtumaciā nõ debeat audiri: fortiꝰ em̄ cadit vera ɔtumacia in citato per ius cõe qd̄ ignorare nõ licuit q̄ꝫ citato ꝑ iudicem.

Caſus Si duob̃. ¶ Determīat caſū dubiū circa decre. ij. de p̄bē. li. vj. q̄ reſeruat collationi papali bñficia ī curia vacātia: an locū habeat cum duobꝰ litigātibꝰ ī curia ſuꝑ bñficio ſibi collato alť ſi morit́ vel vterq;. ⁊ diſtiguit ꝓncipalit́ duo mēbra: q2 aut vterq; morit́ ī curia: aut vterq; extra curiā

Diuiſio aut alter tm̄. In ꝓmo diſtiguit: aut vterq; morit́ in curia aut vterq; extra. aut alter intꝰ ⁊ alter extra. et h̄ vltimo caſu aut alter tm̄ poſſidebat aut neuter. ⁊ ſi alter aut qui morit́ in curia aut qui extra. In ſcd̄o etiam ꝓncipali mēbro. ſ. cū morit́ alter tm̄ tūc ſubdiſtinguit: q2 aut beneficiū ſpectabat ad mortuū aut ad ſupſtitē aut ad neutꝝ ⁊ ſi ad mortuū. aut morit́ in curia aut extra. ⁊ ſm ꝓncipale mēbꝝ ꝓſequit́ ibi: Si vero alter. Tertio ꝑſtat́ ibi. Salua tñ. a ¶ Duob̃. vel pluribus cuꝫ ſit eadē rõ. ɔcor. qd̄ no. de reſcꝓ. duob̃. li. vj. b ¶ Romana curia. qd̄ dic vt no. ſ̄. de p̄ben. pñti. li. vj. c ¶ Bñficio. large ſumit́ comprehendēs dignitates. de preben. c. ij. li. vj. ſaluo quod ibi no. in. ij. glo. d ¶ Collato. ſecus ſ̄ ſi litigarēt illud ſibi debitū. ⁊ cõcor. qd̄ dixi. ſ̄. in. Clemē. de reſcꝓ. auditor. ⁊ ꝑ h̄ puto ſolui qd̄ dubie tāgebat Archi. de elec. ſi electio. li. vj. d̄ electo in ꝓpoſitū nõ ɔfirmato ꝗ morit́ in curia: an ꝓpoſitura vacet in curia. allegabat ꝓ ⁊ ɔ̄. q̄ no. lxiij. di. q̄ꝫto. puto ꝙ nõ etiā ſi ibidē ſuꝑ electiõe ⁊ ɔfirmatiõe litigabāt ꝑ hāc lr̄az. durat em̄ ꝓma vacatio vſq; ad ɔfirmatione: fač de elec. cupiētes. ⁊. c. q̄ꝫ ſit. in ꝓn. li. vj. q̄ ꝑ cõfirmationē deſinit. de trāſla. c. j. ⁊. ij. fač h̄ ꝓ opi. quam tenui. de elec. cupientes. §. q̄d ſi. in vl. glo. q̄ incipit ⁊ ꝑtinet. Sꝫ de ꝓorib̃ bñficijs ɔfirmati ī curia ad dignitatē cuiꝰ adeptio fač illa vacare: dubitat́ an vacēt ī curia. ⁊ placet Arch. ī decre. ꝓmiſſa. d̄ elec. li. vj. ꝙ nõ: q2 nõ vacāte ꝑ ɔfirmationē: ſꝫ ꝑ poſſeſſionē pacificā: vel ex quo ſtat ꝑ ɔfirmatū ꝗ minꝰ illā habeat vt ibi. ⁊ de p̄ben. lꝫ ep̄s. e. li. dicebat tñ ꝙ ſi ille cõfirmatus manet in curia ⁊ ꝑ ꝓcuratores poſſeſſionē app̄hēdit ꝙ bñficia vacabūt in curia: q2 talis poſſeſſio ꝗ ad ꝓora bñficia fingit illū mortuū. vij. q. j. §. ecce in q̄bꝰ. ſꝫ mori nõ pōt niſi vbi ꝑſonalit́ eſt: ergo ⁊c̄. Nõ placet h̄ dictū ē ex quo ſequeret́ ꝙ bñficiū ꝑ ꝓcuratorē renūciatū in curia vacaret eo loco vbi eēt renūciationis tp̄e ꝗ ꝓcuratorē ɔſtituit qd̄ eſt falſū: vt ipe idē no. ī decre. ij. de preben. ⁊ ad. §. ecce. rñde ꝑ no. de re. ſuſceptū. li. vj. in glo. pe. q2 nõ ē vere mortuꝰ ſꝫ fingit́: ⁊ illa fictio bñ pōt trahi ad locū vbi poſſeſſionē app̄hendit: vbi ſ̄ ꝓcurator mādatū bñs poſſeſſionē app̄hendit. ibi ⁊ hodie vacat ibi bñficiū ſꝫ vbi amicꝰ vel negocioꝝ geſtor id feciſſet ꝓcedere poſſet illa opinio. q2 tūc vacāt ꝑ exceptionē ⁊ ratificationē ꝑ illū factā in curia: et nõ ꝓus: facit d̄ p̄ben. ſi tibi abſenti. lib. vj. Itez aduertendū ꝙ ſepe curia ꝓora beneficia electi in ep̄um in curia cõſecrati ſtatim ɔfert. qd̄ puto fieri nõ poſſe illo nõ ɔſentiēte: niſi ꝓus habeat poſſeſſionē ep̄atus. nõ em̄ ꝑ ſolā ɔſecrationē vacāt ꝓora: ſed ꝑ ɔſecrationē et trāſlationē et lapſū tp̄is ꝗ debuit cõſecrari. ꝓut etiā ſcꝓſi pꝰ Inno. et Cõpoſt. d̄ elec. cū in cūctis. §. cū vero. ſuꝑ vl. glo. Si ſ̄ ɔſecratiõis tp̄e poſſeſſionē habebat tūc ſtatī vacāt ꝓora et ī curia ibi ɔſecrat́: et ꝑ h̄ videt́ ꝙ ſi ɔſecratꝰ ī curia poſſeſſionē nõ habēs vadit ad ꝑtes ep̄atus et poſſeſſionē app̄hēdit ꝙ ꝓora illiꝰ bñficia nõ vacēt ī curia niſi ſpecialiter fuerūt reſeruata. Scio tñ ꝙ curia h̄ ñ recipet. e ¶ Litigātibꝰ. ī h̄ ad ti. f ¶ Mori. idē puto in renūciatiõe vel alia vacatiõis forma. etiā ſi īmiſceant́: vt q2 vnꝰ morit́ aliꝰ rnūciat cū ſit eadē rõ: ⁊ fač ꝑal. §. ecce. vij. q. j. g ¶ Cõtigat ſił vł ſucceſſiue. h ¶ Põtificē. tolle lr̄am decernimꝰ ꝑtinere. i ¶ Curiā. repete mori ɔtīgat vtranq; collationē hmõi bñficij. k ¶ Ordinariū. i. collatorē etiā ſi ñ hñet ordīariā iuriſdictionē. ſic d̄ ɔceſ. p̄bē. ſi ſoli. li. vj. l ¶ Niſi hāc exceptionē etiā ī inferioribꝰ mēbrꝭ ītelligas repetitā. m ¶ Ab eis litigātib̃ mortuis n ¶ Ius in re vł ad rē. de vtroq;. de ɔceſ. p̄bē. c. vl. li. vj. o ¶ Poſſidebit. ſič ſ̄ in mltis caſib̃ ē melior conditio poſſeſſoris. de p̄ben. ſi a ſede. lib. vj. ſic fit melior conditio illius penes quem morit́ poſſeſſor: et no. ꝙ ſi hec cõſtitutio non emanaſſet videret́ ad hoc poſt mortē querēdū ad quē de iure bñficiū ſpectaſſet: vt. ī. d̄: cū alť moriat́: vt eo ɔgnito haberet́ ɔſideratio loci mortꝭ illiꝰ: ſꝫ q2 h̄ fuiſſet difficile et facile neglectuꝫ: ideo fuit vtiliter ſic puiſum. p ¶ Pontificē. collatio ⁊c̄. vt ſequit́. q ¶ Aliꝰ. ſ. moriēs extra curiā: et repete bñficiū poſſidebat. r ¶ Neutro. idē puto vbi poſſidebat vterq; vt in paritate poſſeſſionis ſemꝑ ſit potior cõditio pape: facit de reſcrip. duob̃. lib. vj. ⁊ qd̄ no. eo. lib. d̄ p̄bē. ſi a ſede. ⁊ poſſent ambo ꝓuocare in interdicto vti poſſideris: Vel q2 vterq; cõtra reliquū appellauit: vt ſepius experimur: ſed forte hunc caſum omiſi: quia vtroq; poſſidente neuter poſſidere videtur: quia non inſolidum: facit de ꝓba. licet. vel quia non pacifice: facit. de elec. cõmiſſa. lib. vj. s ¶ Ipſoꝝ. ſ. quoꝝ alter mortuus eſt in curia et alter extra curiā. t ¶ Prerogatiuam. concor. de preben. ſi a ſede. lib. vj. v ¶ Si vero. ſecunduꝫ principale membrum diſtinctionis. x ¶ Decedat. in curia vel extra. y ¶ Interſit. ſiue rõne tituli in ꝗ ius habebat ī re vł ad rē ſiue rõne iuris

eligendi vel pſentandi vel conferendi qđ ſe contēdit habere ⁊ forte mortuū elegerat vel illi ꝓuiderat.ſ.e.c.ij.li.vj.in glo.pe. a ❡ Proſequaẜ. ſi non pſequeretur lis non penderet. b ❡ Interim.ſ.illa lite pendente. c ❡ Non poſſit.ſ.e.c.ij.lib.vj. d ❡ Euent⁹.ↄcor. de ele.ſi forte. li.vj.de frigi.fraternitatis in fi.cum ſuis cōcordā.iſte autem euent⁹ eſt dubius.ff.de pecul. quod debeẜ. e ❡ Pertinebit. collatio de q̄ premiſit. f ❡ In curia. ſit defūct⁹ quod ſequitur. g ❡ Ad neutꝝ. alterum membꝝ ſbdiſtinctiōis q̄n do pronunciatur beneficiū ſpectare ad ſuperſtitem non exp̄mit quaſi indubitatum: quia tunc ñ vacat. et ſic nec per papam nec p ordinarium conferendū: ad verū q₃ autem impoſſibile ē ſpectare. facit de elect. vt quis duas.li.vj. et ideo etiam illud non fuit exp̄mendum. h ❡ Pertinebit.conſtat enim q̄ in curia nō vacauit: etiam ſi ille qui mortuus eſt deceſſerit in curia. i ❡ Pertinere.concor.de preben.c.ij.lib.vj. et facit de conceſ.preben.propoſuit.

a nihilominus proſequatur cū b interim beneficiū de iure con c ferri non poſſit ad quem collatio eius pertineat futurus d declarabit euentus. Nam ſi ad defunctum pertinuiſſe beneficium fuerit declaratum: e pertinebit ad papā: ſi ille in f curia vel ad ordinarium ſi extra curiam ſit defunctus: q̄ ſi g ad neutrum illud expectaſſe conſtiterit: ad ordinarium col h latio pertinebit: alua tamen in premiſſis omnibus roma. ponti. ptāte: ad quē eccliarū perſonatuū dignitatū aliorū bñficiorū eccleſiaſticorum plena et libera diſpoſitio ex ſue poteſtatis plenitudine noſci i tur pertinere. Idem.

Lis dicitur pendere quo ad hoc nihil debeat īnouari cū citatio legitime peruenit ad partem vel per eū ſtetit quo minus perueniret cum tali expreſſione q̄ potuit inſtrui ſuper quo conueniatur. Io. andree. ca. II

Quam lite pendēte nihil k debeat innouari: litem l quo ad hoc pendere cēſemus m poſtq̄ a iudice cōpetēti in ea n o p q citatio emanauit et ad partē citatam peruenit: vel per eā r factū fuit quo minus ad eius s noticiam perueniret. Dum tamen in citatione predicta ra t v lia ſint expreſſa per que plene poſſit inſtrui ſuper quibus in iudicio conuenitur.

De ſequeſtratione poſſeſſionum ⁊ fructuum: ſi ſuper beneficio contra ipſius poſſeſſorē qui triennio non poſſedit in petitorio vel poſſeſſorio vna diffinitiua fertur in curia etiā ſi nulla fore dicatur ipſius beneficii ſequeſtratio per loci ordinarium fieri debet: quā impediēs: vel ſequeſtratos fructus occupans excōicat⁹ eſt: ⁊ ſi eſt de litigantibus cadit a iure ſuo: ⁊ reſpicit pendentia. Io.an. ca.I

Diuiſio. Quam lite. ❡ Ponit dictum: quod ſecundo limitat ⁊ declarat. Secunda ibi: Dū tamen. Imola. Declarat quādo lis pendere dicaẜ determinans quod no. Hoſt.co.ti.c.vno.vbi dixit q̄ lis pēdet nedum ea cōteſtata.de ꝟbo.ſig.ex pte.ij.ſed etiā libello principi oblato.C.qñ libel.prin.ob.l.j.⁊.ij.⁊ ſi ad h̄ nō ſit impetratū.C.eo.ti.l.j.fortius ex quo impetratū eſt.d ap.ſuggeſtū.⁊ fortius ex quo negociū eſt cōmiſſū.de teſti.cauſam.ij.⁊ fortius facta citatione.de offi.dele.gratū. p que dixi ibi ſecure tenendū q̄ non ſolū ea q̄ poſt litē ↄteſta.ſed etiā ea que ante ſaltē poſt citationē attentaẜ ſine libello ex puro ⁊ mero iudicis officio reuocantur in ſtatum priſtinū.alle.de conſti.cum.M.in fi.de deſpon.impub.ad diſſoluendū.de accu.cum olim.in q̄b⁹ non poteſt dici q̄ fuit lit.conteſta. ⁊ in hoc differt hec rubrica a rubrica.de reſti.ſpoli.ſm ip̄m: quia hoc de plano expeditur ibi libellus offerẜ ⁊ lis cōteſtatur. de reſti.ſpo.olim.et tribus.c.ſe.⁊.c.vl. k ❡ Pendere. quoſdam caſus in quibus ponderaẜ pendentia: vide no.de offi.leg.preſenti.§.j.in glo.ij.lib.vj.
l ❡ Innouari.quod fieret ſi poſſeſſor priuaretur poſſeſſione: vel alienaretur res litigioſa: vel ſuper ea interpretaretur priuilegium tacita litis pendentia. antiqua vero poſſeſſione vti nō eſt innouari: et vide quod ſcripſi co.ti.ſuper rubrica. m ❡ Ad hoc.ſ.quo ad innouationē impediendā: ⁊ fortius quo ad iuriſdictionē perpetuandā.de fo.cōpe.ꝓpoſuiſti.de offi.dele gratū. n ❡ Poſtq̄. in pendentia ponderamus principium et finem. hic determinat primū ſcilicet quādo incipiat. Secūdū ſcꝫ quando deſinat. patet eo.tit.c.ij.lib.vj.et.xj.q.j.quia res ſcilicet lite finita qđ eſſe poteſt per ſētentiā a qua nō eſt appellatum: Vel aliter: vt no.de lit.ↄteſta.c.j.lib.vj.et vide qđ dixi de confeſſis c.vlti.ſuper vlti.glo.et quod no.ꝟ.c.proxi.c.vno.
o ❡ Competenti.alibi dicit idoneo.de appel. vt debitus. et facit hec littera ad id quod ibi nota.in glo.ij.Competentem autem hic dico eum qui cauſe iuriſdictionē habet cū exercitio dato q̄ illa poſſit per exceptionem elidi: ſiue exceptio contingat perſonā: vt quia ſuſpectus. ſiue iuriſdictionem: vt quia reſcriptū ſurrepticium.planum eſt enim q̄ his caſibus valet proceſſus in principali ſi non excipiatur: de re iudi.inter monaſterium.de hoc d reſcrip.ad audientiam.ij.ſicut autem requiritur competentia in iudice: ſic ⁊ in citatione: facit quod ſcripſi de fo.compe.propoſuiſti.de offi.deleg.cum plures.li.vj.in glo.fi. p ❡ Citatio.priuilegia vel reſcripta videntur impediri per ſolam cauſe cōmiſſionē ſine citatione: de teſti.cauſam.ij. ⁊ vide quod ibi dixi ſuper glo.pe. q ❡ Et ad partē.licet ergo ad perpetuandā iuriſdictionē ſufficiat citationem emanaſſe ſm canones. et vide quod de offi.deleg.c.vlti.in fi.cum ad inducendā litis pendentiā non ſufficit emanaſſe niſi peruenerit: vt hic. r ❡ Factum.doloſe vt in iuribus ſtatim allegādis. s ❡ Perueniret.concor. Clemen.ſ.eo.de elect. cauſam.de renunc.c.vno.de iudi.dudum.de fo.compe.q̄uis. t ❡ Expreſſa.ↄcor.ſ.de ꝓcu.nō pōt.ad idē d ele.vt circa.⁊.c.ꝓcurator.li.vj. v ❡ Plene. Si q̄ dicat iudex cōpareas die tali rñſur⁹ tibi ſup q̄dā domo nō erit ſufficiēs exp̄ſſio: nec dr lis pēdere ſup domo: vl domus eſt litigioſa.⁊ eſt ſi. de dolo et contumacia.c.ij. Eſt ergo conſilium actoris cui expedit inducere litis pendentiā q̄ inſeratur libellus in citatione: de dila.c.ij.bñ faē. Clemē.ſ.de elec.cām.tñ licet id nō fiat: ſi tñ talis ē exp̄ſſio p quā plene poſſet inſtrui ſufficit vt h̄: vbi eo iudex ſufficienē exp̄ſſit: ſꝫ nūci⁹ nō ſufficienē retu/

a AD compeſcendas
litigantium malici
b as diffinimus: vt
c vna ꝯtra poſſeſſo
d e rem diffinitiua ſnīa ſup bñfi
f cio apud ſedē apłicam dūta
g xat in petitorio vel poſſeſſo
h i rio ꝓmulgata: bñficiū ipſum
k etiā ſi dignitas vel ꝑſonatus
exiſtat ⁊ curam habeat aīarū
l a poſſeſſore hmōi: dū tñ trien
m nio pacifice antea ab eo poſ
n ſeſſum nō fuerit ꝑ loci ordina
o riū apud aliquam ꝑſonā ido
neam ſequeſtret: que plenam
de ipſo ⁊ debitā curā gerens
id qđ de fructib⁹ ipſi⁹ debitis
p eiuſdē ſupportatis onerib⁹ ſu
q pereſſe cōtigerit: illi reſtituat
r s q̄ finalē in cauſa victoriā ob
t tinebit. Si q̄s autē ſequeſtra
tionē hmōi impedire vel fru
ctus ſeq̄ſtratos quoquo mo
v do preſumpſerit occupare: ex
x cōicatōis incurrat ſnīam ipo
facto: a qua niſi impedimen
to pus amoto: ⁊ occupatis ꝑ
y z eū fructib⁹ reſtitutis nullate
a b nus abſoluatur. Et nihilomi
c nus ſi de litigantib⁹ fuerit a

ſerit. nō innuat: debuit enī emanaſſe ⁊ ꝑueniſſe: vt. ſ. &c.

Diuiſio — AD cōpeſcēdas. ¶ Nouū ⁊ equiſſimū eſt qđ inducit hec ꝯſtitutio: q̄ primo ponit nouū caſū ſequeſtrationis fiende. Scđo punit impedientem. ibi: Si quis aūt. Tertio ꝯſtitutionem ad pendentia prorogat. ibi: Premiſſis. Quarto exceptionē remouet ibi: Non obſtante. Joh. an.

a ¶ Compeſcendas. i. refrenandas: et cōponit a con et peſco: ꝙ verbum non eſt in vſu et concor. Cle. de off. or. c. j. b ¶ Vna. Fortius ſ ſi plures. c ¶ Contra poſſeſſorem: ſi ergo contra petitorem ꝓ poſſeſſore fert̄ ſententia non fit ſequeſtratio. Itē ſi inter duos vel plures petitores bñficij fert̄ ſnīa ꝓ vno ꝯtra reliquū vel reliq̄s nō fit ſequeſtratio: hoc ꝓbat hec lrã. Item ſi fert̄ ſnīa ꝯtra poſſeſſorē nō tñ ꝓ petitore q̄ forſan ad priuationē agebat nō eſt locus ſequeſtrationi: qđ ꝓbat littera ſequens ibi: petitorio vel poſſeſſorio. et in fine huius partis. ⁊ facit qđ no. Hoſti. in ſumma huius ti. ad finē. d ¶ Diffinitiua. In interlocutoria ſ nō habet locū hec ꝯſtitutio. Eſt aūt interlocutoria q̄ inter principiū ⁊ finē cauſe fert̄ ſup his q̄ incidūt vel emergūt. Diffinitiua ꝓ principalē queſtionem diffinit: de quo ſatis in Spe. de ſen. pla. in prima col. e ¶ Super bñficio. Eccłiaſtico. ꝯcor. ſ. ea. cōpil. de iudi. c. ij. ſi ſ inter petitorē bñficij ⁊ poſſeſſorē eſſet queſtio alia ꝑſonalis vel realis: ⁊ ferat̄ diffinitiua ꝓ petitore nō erit locus ꝯſtitutioni. f ¶ Dūtaxat. Si. ſ. ea. cōpil. de reſcriptis auditor. ⁊ fuit h̄ prudenter ſic expatū. abſurdū enī fuiſſet per ſingulas ſnīas ordinarioꝝ vel delegatoꝝ poſſeſſores poſſeſſione ꝓuari. g ¶ Poſſeſſorio. Hic ptz ꝙ etiā ſup poſſeſſorio fertur ſnīa diffinitiua. cōcor. de iudi. c. vi. h ¶ Promulgata. Per auditores curie: a quoꝝ ſentētijs appellatur: ⁊ puto decreta. ꝓcedere ſiue principalis ſnīa ferat̄ in curia: ſiue ſup ſnīa lata per ordinariū a qua fuit appellatum ad curiā diffinitiua ſnīa ferat̄ ibidē: dūmodo ꝓ petitore ꝯtra poſſeſſorē: vt dixi. i ¶ Beneficiū. No. ꝙ non fructus tm̄: immo etiā bñficiū ſequeſtrat̄: ⁊ hec ſunt diuerſa. ⁊ eſt ſimile qđ no. de preben. ſi tibi ꝯceſſo. li. vj. in glo. ij. iura ergo bñficij ⁊ beneficiati exercebit ſequeſter qui poſſidet: ſup quo vide qđ no. ⁊ ſcripſi de iudi. examinata. k ¶ Etiā ſi. Prudenter fuit hoc additū ad tollendas cauillationes dicentiū ꝙ in materia ſequeſtrationis odioſa appellatio bñficij non comprehendit infra ſcripta. de preben. c. vlti. eo. titu. in illis. li. vj. l ¶ Triennio. Pacifice. ſi. C. de fideicom. l. j. iſta duo requiruntur ne fiat ſequeſtratio ꝙ triennio ſit poſſeſſum: ⁊ ꝙ pacifice: de his ergo ꝑiudicialibus bñ poterit poſſeſſor excipere ⁊ ꝓbare: nec puto ſufficere annū tertiū inchoatū vel maiori parte illius tertij anni illum poſſediſſe. requiritur enī trienniū conſumatū: ſi. de regula. ad noſtram. m ¶ Antea: Id eſt ante litem motam: que nunc eſt finita per vnā ſententiā: poſt litem enī motam non poſſi

detur pacifice qđ requirit hec ꝯſtitutio: ⁊ ꝑ hoc patet inutiliter de illo queri: qui tēpe ſnīe nō poſſederat triennio quod tñ triennium eſt cōpletū tempore quo petit̄ ſequeſtratio. n ¶ Loci ordinariū. Non diſtinguit an ad illum ſpectet inſtitutio necne: ⁊ cetera. ſi. de vſur. ꝙꝗ. li. vj. ⁊ quod ibi notat̄. qñqȝ tamen per ordinarium comprehenditur inſtituens et deſtituens: et de offi. ordi. ca. iij. in prin. li. vj. ⁊. ſ. ti. proxi. c. j. Et no. caſum in q̄ de cā deuoluta ad curiam ſe inferior intromittit: ad idem de appel. cum teneamur: ⁊ qđ ibi dixi poſt Hoſtien. o ¶ Idoneam. Equū eſſet hāc ſeq̄ſtrationē fieri exiſtenti in ordine quem requirit beneficium: de elec. nemo deinceps. ⁊. c. cum ex eo. li. vj. de regula. beneficiū. e. li. ad hoc lrã que ſequit̄. Jo. p ¶ Oneribus. Cōcor. de offi. ordi. preſenti. §. porro. li. vj. q ¶ Reſtituat. Cum ſequeſter habeat limitatā poteſtatē. ſ. de reſtituēdis fructibus qui ad onera ſupſūt: dico ꝙ illos nō poſſet in emptionē predictorū ꝓ bñficio vel alias in vtilitatē beneficij conuertere: qđ poſſet vbi nō eſſet talis limitatio: vt in predicta decre. preſenti. de offi. ordi. cum vos in fi. r ¶ Finalem. Per pronunciationē papalē vel factā de ipſius ſpeciali mandato: fa. de verbo. ſig. ꝯſtitutionē. ij. rñſo. li. vj. vel per ſecundā ſententiā a qua nō eſt appellatū: vel per tertiā licet ſit appellatū. de appella. directe. ⁊. c. ſua nobis. quod dic vt. ſ. de re iudi. c. j. s ¶ Obtinebit. Hoc propriū eſt ſequeſtri: quod res ſequeſtrata reſtituatur victori. t ¶ Si quis. Pars vel alius ⁊ includit epiſcopos: nō ob. de ſenten. excom. quia periculoſum. li. vj. quia non loquit̄ hic de interdicto vel ſuſpēſione: ſed de excōicatione. v ¶ Occupare. In mala parte ponitur: qñqȝ in bona de hoc. de elec. in generali. j. rñſo. li. vj. x ¶ Ipo facto. Alios caſus quibus ipſo facto ꝑ has Cle. quis excōicationem incurrit no. ⁊ vide. ſ. de ſen. excom. c. j. y ¶ Fructibus. Vel ipſorum eſtimationē ſi fructus nō extant: facit de tranſactio. veniens in fi. z ¶ Reſtitutis. Non ſufficit ergo cautio. de reſtituendo: ⁊ cōcor. qđ nota. de electio. quia ſepe. de immu. eccleſie. quoniam in fi. li. vj. a ¶ Nullatenus. ¶ Abſoluatur per ordinariū qui alias in his cōcurrentibus abſoluere poterit. de ſenten. excommu. nuper. ⁊ per iſtud negatiuum verbum videtur ꝙ abſolutio contra hec facta non teneat: cui cōcordat. ſ. de ſepultu. dudum. et de hereti. ca. ij. in fine. et ca. iij. poſt principium. de pe. ca. j. In contrarium videtur: cum hec forma ſit a iure data non ab homine: facit quod ſcripſi poſt Goffredum. de reſtitu. ſpolia. ca. vlti. in principio. ad idem facit. de ſenten. excom. venerabilibus. §. vbi autem. lib. vj. vide quod dicam. ſ. de iure patrona. c. j. poſt principium. b ¶ Nihilominus: Id eſt non eo minus ꝙ excommunicatus eſt: et ſic imponitur duplex pena. quod dic vt no. de iudi. at ſi clerici. c ¶ Fuerit. Ille impeditus vel fructus occupans.

a Vel ad ipſum. Nec enī ſunt diuerſa hr̄e ius in re vel ad rem: vt ſatis patet: de ɔceſ. p̄ben. c. vlti. li. vj.
Nota b Cecidiſſe. Si. de p̄ben. eū qui. ij. rn̄ſo. li. vj. Probabiliter dubitat̃ an ordinarius ipſe ꝓnunciare vel declarare poſſit ipſum impedientē vel occupantē cecidiſſe a iure ſuo: mouet dubiū q: cā eſt in curia vnde non videt̃ plus poſſe ordinarius q̄z ꝑmittat iſta cōſtitutio: et h̄ nō eſt de ꝑmiſſis. Ad ɔtrarium mouet ꝙ occupatio vel impedimētū fuit infra ſuam dioceſim: ⁊ ſic poterit penā iuris ꝓ delicto declarare precipue cuz hec nō ſit neceſſaria priuatio: ſed ſufficit declaratio.
c Pendentia. Concor. Cle. ſ. de iudi. diſpēdioſaz in fi. ⁊ vide quod ibi no.

iure: ſi quod in hmōi bñficio a vel ad ipſum forſitan cōpetebat eidez: hocipſo ſe nouerit b cecidiſſe. Premiſſis nedum circa futura: ſed etiam circa c per appellationez pendentia d negocia obſeruādis. Nō obſtante ſi ɔtra prefatam ſententiam de nullitate forſan opponatur.

De probationibus.

Clemens. v. in ɔcilio Vieñ. Verba litterarū apoſtolicaꝝ quibus papa ꝓpriū factum narrat: plene ꝓbāt ſi ſuꝑ illis gratia vel intentio pape fundatur Johan. an. ca. I

d Non obſtante. Multum expediens fuit finis iſte: al's ad impediendā ſequeſtrationē q̄liber de facto oppoſuiſſet nullitatē ſententie ⁊ allegaſſe ꝓ ſe ꝙ ſententia nulla nō meret̃ habere nomen ſententie: de re iudi. c. fi. li. vj. ff. de re iudi. li. iiij. §. condemnatū: cum ſuis ɔcor. ff. de teſta. tu. l. iij. ⁊ de bo. poſ. ɔtra tabu. l. nō putauit. §. ij. ſūt aūt multi modi nullitatis: 'q̄s no. de re iudi. c. j. vbi de h̄. ⁊ remiſi ad Spe. de ſen. ꝓla. §. iuſta. puto tñ ꝙ licet alia nullitas nō poſſit opponi: illa tñ opponi poterit ꝑ quā neget̃ iuriſdictio. oportet eniz ꝙ ɔſtet de ſnīa vt hic dicet̃: ⁊ ꝑ ɔſequens de iuriſdictione auditoris qui tulit illā ſniam: bene facit. ff. de pe. l. ij. in fi. et quod no. de offi. deleg. cū in iure. ex quo tñ de iuriſdictione ⁊ pronūciatione cōſtat alia nullitas allegata ſequeſtrationem non impedit: facit de teſtibus veniens. ij. de ſpon. c. vno. li. vj. C. de edic. diui adri. tol. l. fi.

Diuiſio Litteris. Primo ponit dubiū. Scd̄o illud extendit. Sc̄o ibi: Volentes. Imola. Inducebat dubiū decre. ſi papa. ſ. de priuile. lib. vj. et. j. dicā. e Noſtris. De lr̄is enim inferiorum dubitatur an fidē faciant etiā quo ad aſſertiua. de quo ſatis no. ⁊ ſcripſi. ſ. c. poſt ceſſionē. f Sedi apl'ice. Quō hec ſunt diuerſa ptꝫ de reſcrip. ſi gr̄oſe. li. vj. g Reſeruaſſe. Narramus qd̄ eſt. j. Has reſeruationes faciūt etiā legati: cū moderatione tñ que habet̃ de offi. leg. c. iij. et. iiij. li. vj. ſed in hoc differūt: q: de legati reſeruatione nō ſufficeret fieri fidē ꝑ ipſius v̄ba narratiua: de teſti. cū a nobis. ſalua ɔſuetudine curie: de q̄ ibi ſcripſi: ⁊ de fide inſtru. qd̄ ſuper his. h Commiſiſſe. Hec poſſunt facere inferiores: nō tñ poſſent ɔcedere facultatē recipiēdi renūciationē ⁊ cōferendi: qd̄ dic vt de offi. leg. c. pe. ij. rn̄ſo. li. vj. i Alia ſimilia. Vt quia cōfert bñficiū qd̄ narrat vacare ꝑ priuationē quā fecit de titio: vel ſcribit ordinario ꝙ nullā iuriſdictionē exerceat in ꝑſonas vel loca que narrat ſe exemiſſe. k Intentio. Licet ergo littera non ſit gr̄oſa: ſufficit et ꝙ ſuꝑ illis narratis intentio pape fundet̃: vt q: mandat ɔtumacē citari moneri priuari vel capi: quem dicit ſepius excōicaſſe vel ſuſpendiſſe: vel mandat eum citari: vel cōmittit alicui prouiſionē beneficij expreſſa perſona vel non expreſſa cui ꝓuidere deberet ꝙ vacare narrat altero de predictis modis. l Fundatur. In narratiuis ergo ſuper quibus non fundatur papalis intentio haberet locū decreta. ſi papa. j. reſponſo. de priuile. lib. vj.

c Litteris nr̄is q̄bus nos dignitates q̄ſlibet ſeu beneficia collationi nr̄e vel f g ſedi apl'ice reſeruaſſe: aut reſignationē bñficij alicuius recepiſſe vel recipiendi poteſta h tē alij cōmiſiſſe vel aliquē excōicaſſe: ſeu ſuſpēdiſſe ſeu aliquē capellanū nr̄m: vel fami i liarē fuiſſe vel alia ſimilia ſu k per quibus gratia vel inten l m tio nr̄a fundat̃ feciſſe narramus: cenſemꝰ ſuꝑ ſic narratis fidem plenariaz adhibendā. o Volētes ad p̄terita ⁊ pen

patet exemplum in eo qd̄ ibi not. glo. ij. facit quod no. iij. q. vj. hec quippe. et. xciij. di. dn̄s. Nūquid Queſt autem inſtrumētum ſententie in quo dicitur libellum oblatum li. cōteſta. ⁊ ſimilia de his fidem faciat: ſcripſi poſt Inno. et Hoſti. ſ. eo. quoniam contra. ſuper verbo que occurrerint: et nota. in Specu. de inſtrumen. edic. §. reſtat. ad finem. v̄. in ſumma. et facit quod nota. in Specu. de probatio. §. finali. ver. ſed pone iudex. et de procurato. §. ij. ad fi. §. ver. illud quoqꝫ.

m Feciſſe narramus. Quid ſi talia narrata ſuper qui Queſt bus fundatur intentio pape non ſunt de facto ſuo: per hanc litterā videtur ꝙ illa non ꝓbent: ⁊ facit ver. quod ſequitur ſuper ſic narratis: ſm qd̄ videt̃ ꝙ ſi ɔfert beneficium ꝙ narrat in curia vacaſſe per mortem beneficiati cum hec narratio non ſit de facto ſuo nō ꝓbet: quod videt̃ graue: tamē rationē habet in tanto: q: in facto proprio non ſic preſumit̃ error: vt in alieno de reſcrip. ab excōicato: cum ſuis ɔcor. bene facit. j. de ſen. excom. ſi ſummus: ſatis puto ꝙ talia verba probant ſaltem preſumptiue ex quo ſuper illis fundat̃ intentio pape: ita ꝙ preſumptioni ſtabit̃: niſi ɔtrariū probatur: facit quod no. de reſcrip. nōnulli. in glo. pe. poterit tamen ꝓbari contrariū puta illum mortuū eſſe extra curiā quod fieri nō poſſet in his que papa narrat de ſuo facto: et hoc forte vult littera infra ibi fidē plenariā: quaſi intēdat vt contra illā narrationē nō admittat̃ ꝓbatio: qd̄ intelligo de ꝓbatione que perimat narrationē vel ipſam falſaz oſtēdat. ꝓbatio v̄o ꝑ quā ſtante narratione releuaret̃ ꝓbās bene admitteret̃. Pone in terminis: papa narrās renūciationē beneficij factā in manibus ſuis: et per eum acceptam ɔfert illud vel cōferri mandat: bene potero probare quod illud beneficiū tempore conceſſionis ſpectabat ad me non ad cedentem. vel ꝙ ipſe ſedens prius ceſſerat in manibus ordinarij vel per ipſum fuerat illo priuatus: ⁊ his ſimilia que narrationē pape nō perimunt: facit de accuſa. cum dilecti. Ex his diſtingue narratiua reſcriptoꝝ papaliū: aut ſuper his non fundatur intentio papalis: ⁊ tunc non probant. vt in decreta. ſi papa. aut fundatur: et tunc ſubdiſtingue: aut ſunt de proprio facto ⁊ faciunt pleniſſimā que perimi non poteſt: aut de alieno: et tunc faciunt plenam: ſed perimi poteſt vt predixi. n Cenſemus. Quaſi iudicamus ſententiamus ſtatuimus iubemus deliberamuſ exiſtimamus hec omnia ſonat hoc verbum vt infra dicam. de conceſſione. preben. ca. j. o Pendētia. Concor. Clemen. de iudi. diſpendioſam in fine. ibi vide.

dentia etiam per appellatio/nem negocia hoc extendi.

De teſtibus. Clemens quintus in concilio Vienenſi.

Per teſtes chriſtianos conuinci poſſunt iudei et ſaraceni: non ob. contrarijs priuilegijs regum τ principum: quibus ſi vtantur ſubtrahitur illis chriſtianorum cōmertiū. Johan. an. ca. I

a Cum iudei quidam et ſaraceni ſicut accepimus. ꝗ ſuper b ciuilibus aut criminalib⁹ cō/ c uinci per chriſtianos nō poſ/ d ſint: ſe priuilegijs regū τ principum tueantur: quia id ne/ e dum iuri contrariū ſed τ chri f ſtiane religioni opprobrioſuʒ eſt ꝗplurimum et aduerſum reges eoſdem et principes in g domino exhortamur: ne con/cedant huiuſmodi de cetero priuilegia vel ſeruent aut ſer/ h uare permittant etiam iam conceſſa. Quod ſi iudei aut ſaraceni priuilegijs talibus i vti preſumpſerint chriſtiano/ k rum communio eis ſubtrahatur: ſic ꝗ chriſtiani ab eorum abſtinere cōmunione cenſu/ l ra eccleſiaſtica ſi opus fuerit compellantur. Idem.

Publicatis atteſtationibus teſtes produci non poſſunt etiā in cauſa appellationis ſuper eiſdem articulis vel directe contrarijs Jo. an. ca. II

m Teſtibus rite receptis: τ eorū atteſtationibus n publicatis ſicut non licet ſup o eiſdem vel p directo contrarijs q articulis alios vel eoſdem te r ſtes in principali cauſa ꝓdu/ s cere: ſic non debet in appella/

Diuiſio. Cum iudei. Primo ponit dictum. Secun/do ꝯtrafacienti penam imponit. ibi: Quod ſi. Supplet cōcilium Lateranē. ṡ. eo. iudei. a Saraceni. Vnde vtriqꝫ dicatur: ſcripſi de iudeis τ ſaracenis ſuper rubrica. b Criminali/bus. de vtriſqꝫ forte ꝯtinebat p̄/uilegium: ſed forſan de alterī tm̄. c Chriſtianos. Licet chriſtiani contra illos re/cipiantur in te/ſtes: poſſunt ta/mē ꝑ exceptionē criminis per eos a teſtimonio re/pelli vt ſatis ſcri/pſi poſt Hoſtiē. ṡ. eo. iudei. d Principum. Vide qđ dixi. ṡ. de bap. c. vno. regularīt iudei nō cōpeſcunt per eccleſiam: ſed ꝑ ſe/culares p̄ncipes ſub quibus de/gunt de iudeis. iudei. ij. et. c. po/ſtulaſti. τ. c. in nō nullis. in fi. et fa cit. ṡ. de re iudi. paſtoralis in p̄n ci. et. ṡ. de vſur. poſt miſerabileʒ. In caſibus tamē eos iudicat eccleſia qui no. in precedē. c. iudei. ad quos addas iſtum caſum. Conſueuerūt autem principes propter magnū lucrū quod a iudeis in terris ſuis degenti/bus ꝯſequuntur eis fauere et eos priuilegiare. vt hic: τ de vſur. q̄rto. circa illa tamen que ſunt opprobrioſa fi/dei illos priuilegiare non debent: vt hic. e Juri. ṡ. eo. iudei. Sed cum in iudicijs ſit ſeruanda paritas de mu. pe. ca. ij. C. de proxi. ſa. ſcri. l. in ſacris. de excep. cum inter. ergo videtur iuridicum ꝗ ſicut chriſtiani iudeos non recipiunt cōtra ſe: ſic nec ipſi ꝯtra iudeos recipi debeant. Solu. equalitas iſta reſpicit perſonas actoris τ rei: vt regaliter nō liceat vni ꝗ nō liceat alteri. de re gu. iur. non licet. li. vj. ſed non reſpicit perſonas teſtiū: alias ſequeretur ꝗ fidedignus qui non recipit contra ſe criminoſum vel excōmunicatum in teſtem: nec cōtra illū in teſtimoniū recipi poſſet. f Religioni. Quat/tuor modis quibus ſumitur religio. nota. ṡ. de regula. ſuper rubrica. g Exhortamur. Curialiter loquitur hic papa: τ eſt ſi. de ſta. monach. recolentes. ṡ. de iudeis ca. j. poterat enim eis cōminari et infligere eis penam de iudeis: iudei. ij. de maio. et obe. omnes. et. c. ſolite. de iude. nouit. licet autem exhortatio videatur conſilium τ tamen reuerentie cui neceſſario parendum eſt: de hoc de etate. τ qualita. ad aures. h Permittant. Con/cor. de his que fiunt a maio. par. cā. queſiuit. de ſenten. excō. nouit. τ ꝯcor. concilio Vienen̄. ṡ. de ſupplen. negli gen. prelato. ca. vno. i Vti. Non ponit impetran/tem tantum ſed vtentem. ſimile de reſcrip. ex tenore. k Subtrahatur. Sic indirecte excommunicat illos eccleſia de iudeis: iudei. et. c. ſi iudeos. et. ca. poſtulaſti. τ de decl. de terris. de vſu. poſt miſerabilem. et. ca. q̄rto de priuileg. q̄rto. l Si opus fuerit cōpel. ſcꝫ quia monitioni non parent: que ſemper precedit cenſuram. de ſenten. excommu. ſacro.

Diuiſio. Teſtibus rite. Primo decidit caſum dubium. Secundo illius rationem reddit ibi: Cum non minus. Jmola. De terminat no. ṡ. c. fraternitatis. τ iiij. q. iij. §. ſiquis teſtibus. et quia decretalem illam ſolenniter com/mentaui: et ipſi/us cōmenti ha/beṫ copia: facili⁹ hanc tranſibo. m Rite. Hoc dicit; pro tanto: quia ſi receptio teſtium non teneret puta facta ꝑ eum qui nō erat iudex cauſe vel facta ſuꝑ princi/pali lite non conteſt. eo caſu quo fieri non potuit vt lite non conteſta. accedens. ij. publicatio iſta/rum atteſtatio/num non impe/diret productio/nem rite fiendaʒ. facit quod no. ṡ. e. cū cauſam in fi. vlti. glo. Jtē ſi aliqui teſtes depoſuiſſent ſuper articulo nō incluſo: ſuper quo vide quod ſcripſi poſt Jnno. in decreta. fraternitatis. in. v. q. n Publicatis. Repete rite: hoc dico ꝓ tan/to: q2 ſi indiſcrete inſcia vel inuito parte iudex publica/ret: pars que teſtificata nondum didicit: adhuc τ teſtes producere poſſet: τ hoc caſu verificari poſſet: quod no. Berā. ṡ. eo. ꝯſtituturus. ij. in vlti. glo. ibi ſcripſi. Jo. o Eiſdē. Super nouis enī hoc licet: etiā in cauſa p̄n/cipali: τ que ſint noua plene ſcripſi in decre. fraternita/tis in. q. ij. p Directo contrarijs. Jndirectā ṽo ꝯtra/rietatem bene licet ꝓbare per teſtes poſt atteſtationes publicatas: puta abſentiam partis vel teſtis a loco eo tempore de quo deponit per modum decre. ex tenore. ṡ. eo. quod intellige vt ibi dixi: ad idem. C. de contrahen. ſtipu. optimā. Suꝑ directa ṽo ꝯrietate nō lꝫ: niſi oppo/nereṫ falſitas directa ipſi⁹ teſtis cū corruptiōe: de ꝗ ſcri pſi de ꝓba. c. lꝫ. ſuꝑ glo. ij. Eſſent aūt directe ꝯtraria capitula de maioritate τ minoritate legitimitate τ illegiti mitate: de p̄ntia et abſentia: de furore τ ſana mente: de actu ſpontaneo τ coacto: de virginitate τ corruptione: qn̄ talia τ ſimilia de eiſdem perſonis τ actibus de eodē inſtanti tꝑis ſic contrarie formareṫ. q Alios. Vel eoſdē reprobat opi. Hoſti. ꝗ dicit in appellatiōis cauſa articulū antiquū poſſe ꝓbari ꝑ teſtes nouos: ſed non ꝑ antiquos. r Producere. Hoc regulare fallit in multis caſibus quos ſcripſi in decre. fraternitatis. in. ix. q. τ no. Spe. in ti. de teſti. §. ſatis vtiliter: τ qđ dicit ꝓducere intellige ꝯtra ꝑtē inuitā ſuper quo vide quod ſcripſi in vi. q. s In appellationis cā. Reprobat cōmunē

legiſtarũ dicẽtiũ ꝙ publicatis atteſtatiõib⁹ in p̃ncipa/
li licebat ꝓducere in cã appellatiõis teſtes ſup eiſdẽ ca
pitulis: ꝛ in h̃ ꝯcor. Hu. ꝛ Jo.an. Lan. Azo. ꝛ Accur. p
l.cos. ꝛ. C. ď ap. ꝛ. C. ď tẽp. ap. p hãc dicẽtes ꝙ. §. q̃ꝟo in
auc̃. de teſti. col. vij. loq̃t de teſtib⁹ ꝓducẽdis in cã p̃nci
pali: ſʒ canõ iſte
ꝯ.ſ.gl. Lau. Vin
cen. Tan. Phi.
Gof. et Inno. in
p̃di. decre. q̃b⁹ vi
detur conſentire
Guil. i ſpe. de te/
ſti. §. ſatis vtilit̃.
ꝟ. ꝛ breuit̃. ꝛ mo
uebant̃ p rõnem
hic inſertã. et vi/
de quod no. in. c.
fraternitat͂. i. iij
glo. ꝛ qđ ibi ſcri/
pſi. a ¶ Cum
ꝓ q2. Redditiuũ
cauſe. ꝯcor. de cõ
ſue. ca. fi. et certe
huic rationi legi
ſte rñdere nõ poſ
ſunt: que ſumit̃
etiam ex p̃ceden/
ti. §. q2 vero: vbi
de hoc. Ad leges
codicis q̃s pro ſe
inducũt facile re
ſpondet̃ vt intel/
ligant̃ de veteri/
bus capitlis nul
lo mõ ꝓbatis vel
ꝓbatis aliter q̃ʒ
per teſtes. ſuper
quibus in appel
latiõis cauſa be/
ne licet ꝓducere
teſtes Jo.an.
b ¶ Suborna/
tio. Ad hmõi in/
tellectũ vide qđ
ſcripſi i decre. fra
ternitat͂. i. viij. q

a cauſa licere: cum non minus
in appellationibus q̃ʒ in p̃nci
b pali cauſa ſubornatio ſit timẽ
da. De iureiurando. ¶ Cle/
mens. v. in cõcilio Vienenſi.
Iuramẽta que romane eccle
ſie preſtãt romani principes
fidelitatis exiſtũt. Jo.ã.ca.I

Romani principes
c orthodoxe fidei ꝓ
d feſſores: ſacroſan/
ctã ro. ec. cuius ca
e put eſt chriſtus redemptor nr̃
ac romanũ pontificẽ eiuſdem
f redemptoris vicarium ſeruo/
re fidei et clare deuotionis
g ꝓmptitudine venerantes: ei/
h dem romano pontifici: a quo
approbationẽ perſone ad im/
i perialis celſitudinis apicem
aſſumende: necnon vnctionẽ
cõſecrationem ꝛ imperij coro
k nam accipiunt ſua ſubmitte/
re capita nõ reputauerunt in/
l dignũ: ſeq̃ʒ illi ꝛ eidẽ eccleſie
que a grecis imperium tran/
ſtulit in germanos: et a qua
m ad certos eorũ principes ius
ꝛ poteſtas eligendi regem in
imperatorẽ poſtmodũ ꝓmo/
n uendum peruenit: aſtringe/
re vinculo iuramenti: ꝓut tã
o nos obſeruationis antique
temporibus nouiſſimis reno/
uate: q̃ʒ formam iuramenti
p huiuſmodi ſacris inſerta ca/
nonibus manifeſtãt. ¶ Du/
dum ſane inter quondã Hen
ricum imperatorẽ tunc roma/
q norũ regem: et chariſſimũ in
chriſto filium noſtrũ Rober/
r tũ Sicilie regẽ graui diſcor/
s dia ſuſcitata. Nos multiſ grã
dibuſq̃ʒ periculis que exinde
prouentura veriſimiliter time
t bantur: intendentes celeri et
v oportuno remedio obuiare: q̃
buſdã ex fratribus nr̃is ſan.
x ro. ec. car. exiſtẽtibus tunc in
y vrbe ꝓ reformãda pace ꝛ ſoli
danda concordia inter reges
eoſdem litteras nr̃as ſub cer/
ta forma duximus deſtinan/
ʒ das: inter alia inſerentes in
eis: ꝙ cum ipſi reges eiuſdem
eccl̃ie ſpecialiſſimi filij ſibi iu/
ramẽto fidelitatis: ꝛ al̃s mul
tipliciter eſſent aſtricti: ipſi⁹ ec
cleſie debeant eſſe promptiſſi
mi defenſores. Dictis autem
litteris in noticiaʒ dicti Hen
rici ad imperiũ iam promoti:

nationis tp̃e: que dicit patere p litteras ipſius Henrici
in archiuis curie romane reſeruatas Jo.an. c ¶ Or/
thodoxe. Si. arg. de ſum. tri. ꝛ fi. ca. dãnamus. ꝟ. lʒ ĝ. et
ibi exponit̃. d ¶ Profeſſores. Venerantes qđ eſt. ĵ. et
redeas retrograde vſq̃ʒ ibi: Fauore. e ¶ Chriſtus. Ad
Col. j. de ſa. vnc.
c. vno. ꝟ. ſed vbi.
f ¶ Vicarium.
De homici. ꝓ hu Vicar
mani. lib. vj. de q̃ vicẽ
tranſla. c. ij. ꝛ. iij. rius g
ꝛ cum dicit̃ ꝙ eſt
vicarius Petri:
vt. lxiij. diſt. ego
Ludouicus. j. q.
j. non q̃les. et. q.
vij. q̃tiens. ĵ. ꝛ eſt
ipropria locutio:
vel exponit̃. i. ge
rit vicariã quam
geſſit Petrus: vi
cari⁹ eni non dat
vicariuʒ. de offi.
vica. clericos.
g ¶ Promptitu
dine. Quaſi para
ta ꝛ expedita af/
fectiõe ꝛ ſine dif
ficultate.
h ¶ Veneran/
tes. xvij. diſt. §.
huic. et. xix. di. in
memoria. xxj. di.
nunc autez. ꝛ. c.
in tm̃. cum ſi. et
hic tolle litteram
non reputarunt
indignũ ſua ſub/
mittere capita.
i ¶ Apicem.
Apes apis vola Differ
tilis quedam eſt: apes
de qua de ꝯſe. di. apex
v. nunq̃ʒ. de de/
ci. nũcios. et. vij.
q. j. in apibus. ſʒ

Romani. Declarat illa fore fidelitatis iuramen
ta que preſtat imperator eccle. roma. approba
tionis ſue tp̃e ſm̃ formam capituli tibi dño: ꝛ
tp̃e coronationis ſm̃ formã in pontificali de/
Diuiſio ſcriptam. Et primo ponit exordium in quo dicit roma/
nos principes ꝓ tempore romanis pontificib⁹ ſua capi
ta ſubmiſiſſe: ꝛ ſe illis aſtrinxiſſe vinculo iuramenti. Se
cundo. ibi: Dudum. narrat aſſertionẽ impatoris Hen/
rici ſe negantis ro. pon. per fidelitatis iuramentũ aſtri/
ctum: exprimens qđ dedit cauſam denegationi predicte
Tertio. ibi: Nos itaq̃ʒ. prouidens ꝯtra futura pericula
ponit duo iuramenta que p̃ſtiterat ipſe Henricus eccle
ſie romane. Primũ approbationis ſue tp̃e p ꝓcurato/
res ad id mandatũ hñtes ſm̃ formã. c. tibi dño. Secun
dũ tempe coronatiõis ꝛ ꝯſecratiõis ſue: qđ in vrbe pre/
ſtitit per ſeipſum formã in pontificali deſcriptã. Quar
to ibi: Ceterũ. narrans talia etiã ſacr̃a preſtita p Alber
tum imediatũ predeceſſorẽ ipſius Rodolphi ꝛ alios re
ges romanos declarat illa fore fidelitatis iuramenta.
Quinto. ibi: Porro. ponit formã iuramẽti quã ipe Hen
ricus p̃ſtiterat in igreſſu italie: ꝛ quã innouauerat coro

apex apicis ponitur pro ſummitate honore vel diſtin/
ctionis nota. quod eni in ſummo eſt a pedibus vel infi/
mis diſtat: ꝛ hec ſũmitas tp̃alia reſpicit. ď malo. ꝛ obe.
ſolite. k ¶ Submittere. Facit. lxiij. di. valentinianus.
de iudi. nouit. ver. nos igit̃. l ¶ Seq̃ʒ. Aſtringere vin
culo iuramenti: quod eſt. ĵ. m ¶ Ad certos. Qui ſunt
illi no. de iudi. ad apl̃ice. in fi. li. vj. n ¶ Peruenit. De
elec. venerabilem. o ¶ Antique. Concor. ŝ. de tranſla.
q̃ʒto. et mos fideliſſime vetuſtatis ſeruandus eſt. C. de
teſta. teſtamenta. p ¶ Canonibus. lxiij. di. di. tibi dño.
q ¶ Regẽ. Qui nondũ coronatus erat. Jo.an.
r ¶ Sicilie. Que eſt ſpeciale p̃rimoniũ eccl̃e. de iudi. ad Sicil
apl̃ice. ꝟ. p̃ter hec. cũ ſuis ꝯcor. li. vj. s ¶ Diſcordia. Di
uerſitatẽ cordiũ deſignat. t ¶ Celeri. De celeritate. vi.
ꝓ ꝛ ꝯ. de elec. c. fi. li. vj. v ¶ Obuiare. Vi. qđ no. ď re
ſcrip. ad h̃. in vi. gl. ꝛ qđ ibi dixi. x ¶ In vrbe. Antho
nomatice. de pe. ꝛ re. ſignificauit. ibi de h̃. de. ꝟ. ſig. for⁹.
ver. teſtes. y ¶ Pace. Qđ ad eũ ſpectabat. de iudi. no
uit. ꝛ ad alios p̃latos. xc. di. p totũ. de treu. ꝛ pac. c. j. et
vide quod no. de iudi. ad apl̃ice. ꝟ. deuorauit. li. vj. p ar
chidi. xxiij. q. j. noli. ʒ ¶ In eis. Lr̃is ad cardinales

directis. a ¶ Non familiariter. Quaſi nõ mãſuete do/
meſtice ꝛ amicabiliter. b ¶ Secrete. v.q.iij.in loco.
c ¶ Accerſit. Quaſi collect: vel circa ſe ſit. d ¶ Re
q̃ ſitis.no.tabell
onem eſſe debere
rogatum: de h in
Spe. de inſtru.
edi.§.ij.✠.ſed po
ne.ꝛ.§.iij.in.j.co
luȝ.p Inno.auc.
de filiis ante do.
inſtru.ca.j.
e ¶ Inſtrumen
ta. Ad perpetuã
rei memoriã.j.q.
vij.maximũ.xxv
ij.q.j.oẽs femie.
f ¶ Reſpondit.
Tria capitl'a cõ/
tinet hec rñſio.
g ¶ Cuiq̃ȝ. Ro/
manum pontifi/
cẽ includebat: de
malo.et obe. ſoli
te ad finem.
h ¶ Preſtiterat
Per nuncios vt
ſequitur.
i ¶ Innouaue/
rat. Per ſeipſuȝ.
k ¶ Pallieť.i.
quaſi pallio co/
operiať: ꝯcoꝛ.de
viſupal.in fi.
l ¶ Redundare
Prouidet circa
futura. ꝺ hoc.de
ſer.non oꝛdi. c.j.
m ¶ Admodũ.
Ponit pꝛo valde
cõcoꝛ.decẽ ſi.gra
uis. et de coꝛ.vi.
c.j.de mgr̃is. q̃n
to.j.ꝺ re iudi. pa
ſtoꝛalis.✠. nun/
quid etiam. et.j.
de magiſtris.c.j.
poſt pꝛinci.
n ¶ Exponẽdi.
No.formam ꝭm
quam conſtituẽ/
di ſunt nuncij ro
manoꝝ regis pe
tentes appꝛoba/
tionem eccleſie.
o ¶ Dicebat.
Seneca Seneca. lxxxj.
epl'a: Nil chari⁹
exiſtimamus q̃ȝ
beneficiuȝ q̃ȝdiu
petimus: nil vili
us cũ accepim⁹.
p ¶ Animam.
Cõcoꝛ. ꝺ iurepa.
ca.j.li.vj. ꝛ de te
ſti.pſentiũ.li.vj.
diadema q ¶ Diadema.

ſic deductis: idẽ Henricuſ ab
eiſdẽ cardinalib⁹ requiſitus:
vt ſup ꝯtentis in illis ſuũ pro
poſitũ rñderet: q̃ſi moleſte tu
liſſet ꝙ de iuramento fidelita
tis hmõi per eũ pꝛeſtito in di/
a ctis lr̃is mẽtio hreť: nõ fami/
b liariter nec ſecrete vt tractan
de pacis q̃litas exigebat: ſed
c multis tabellionib⁹ accerſitis
d ꝛ req̃ſitis ab eo ꝙ de rñſioni/
e bus ſuis ꝯficerent publica in
ſtrumenta: inter cetera publi
ce pſ̃te multitudine hoĩm co/
f g pioſa: rñdit ſe non foꝛe cuiq̃ȝ
ad iuramẽtũ fidelitatis aſtri
ctũ: ꝛ ꝙ nunq̃ fecerit iuramẽ
tũ ꝓpter qꝺ foꝛet ad iuramen
tũ fidelitatis obligat⁹ ꝛ ꝙ ip̃e
neſciebat ꝙ añceſſoꝛes ſui ro/
mani impatoꝛes nunq̃ȝ iura/
mentũ hmõi pſ̃titiſſent: ſimu/
lãs ſe imenoꝛẽ iuramentoꝝ q̃
h nobis añ coꝛonationẽ ſuã pꝛe
i ſtiterat et poſt coꝛonationem
etiã inouauerat. ¶ Nos ita/
q̃ȝ attẽdentes ꝙ hmõi rñſio ſi
ſub diſſimulatione ptranſeat
k vel ſilẽtio pallietur: poſſet in
magnũ ꝛ euidẽs p̃iudiciũ ro.
l m ec. redũdare: dignũ admodũ
ꝛ oppoꝛtunũ foꝛe ꝓſpexim⁹ vt
de iuramẽtis hmõi ꝯſtitutio/
ni pñti aliq̃ bꝛeuiter annecta/
mus. Dictus nanq̃ȝ. H. q̃ȝpꝛi/
mũ fuit in regẽ romanoꝝ ele/
ctus ſolennes ad nos nũcios
deſtinauit: dãs eis p ſuas pa
tentes lr̃as plenum ꝛ ſpeciale
n mandatũ exponẽdi nobis ꝓ
eo deuotionẽ ipſius ꝛ reuerẽ/
tiã filialẽ: quam ad nos ꝛ ro.
o ec. ſincero gerere ſe dicebat af
fectu: necnõ petẽdi ꝛ impetrã
di a nobis fauoꝛẽ ꝛ gr̃am cõ/
ſuetos: offerendi q̃q̃ȝ nobis ꝛ
p pſ̃tandi ꝓ eo ꝛ in ipſi⁹ animã
debite nobis et eidẽ eccl'ie fi/
delitatis ꝛ cuiuſlibet alterius
generis iuramentũ: ac nihilo
min⁹ petẽdi a nobis p nr̃as ſi
bi man⁹ impẽdi vnctionẽ ꝯſe

crationem et romani imperij
q diadema. ¶ Prefatis itaq̃ȝ
nũcijs in nr̃a ꝛ fratrũ nr̃oꝝ p̃
ſentia ꝯſtitutis: ac ꝭm dicti te
noꝛẽ mandati Auinione vbi
tũc eramus cũ nr̃a curia reſi/
dẽtes in publico cõſiſtoꝛio in
quo erat p̃latoꝛũ ꝛ alioꝝ tam
clericoꝝ q̃ȝ laicoꝝ nõ modica
multitudo: pꝛemiſſis per eos
coꝛã nobis expoſitis ſuppli/
r cando petitis humiliter ꝛ ob
latis. ¶ Nos eodẽ mãdato
s ꝛ decreto electionis eiuſdem
H. ex parte pꝛincipũ tã eccl'ia
ſticoꝝ q̃ȝ ſeculariũ qui eundẽ
elegerãt: nobis p dictos nun
cios pñtatis plena cũ eiſdem
fratrib⁹ deliberatione diſcuſ/
ſis factaq̃ȝ nobis de electiõe
huiuſmõi cõcoꝛdi. ꝛ legitima
plena fide examinata quoq̃ȝ
pſona ip̃ius. H. ꝓut abſentia
patiebať eiuſdẽ ꝛ de ip̃i⁹ fide
ꝓbitate et alijs que in pſona
t impatoꝛis ſunt merito requi/
renda: cũ pluribus pꝛelatis ꝛ
alijs magne auc̃tis viriũ qui
eiuſdẽ. H. moꝛes cõditionem
v ꝛ ſtatũ plenius nouerant: in/
quiſitoq̃ȝ de eius perſona: cu
x ius etiã nos ꝛ fratres nr̃i ali/
y qualẽ pꝛius noticiã habeba/
mus pꝛopter quod facilius
trãſiuimus in examinatione
hmõi idonea reputata: ipſum
noĩauimus denũciauimus et
declarauimus regẽ romano/
rũ: ip̃ius appꝛobantes pſonã
eũq̃ȝ ſufficientẽ ꝛ abilẽ decla/
rãtes ad ſuſcipiẽdã impialis
celſitudinis dignitatẽ: ac de/
cernẽtes vnctionẽ ꝯſecratio/
nẽ imperijq̃ȝ romani coꝛonaȝ
ſibi p manus nr̃as debere cõ
cedi ꝛ ſubſequẽter a pꝛefatis
nuncijs ſufficiens ad hoc ab
eo vt pꝛemittiť mãdatũ hñti/
bus ꝭm foꝛmam in decretis
z que incipit: Tibi dño cõpꝛe/
henſam fidelitatis recepim⁹
iuramẽtũ poſtq̃ȝ idẽ. H. conſe

Pꝛopꝛie dicitur coꝛona imperialis vel regia: et differt differẽť. di
a ſerto ꝙ fit de floꝛibus inſertis. ꝛ a coꝛona que dicitur adema: ſer/
circulus capitis de quolibet metallo. diadema vero ſo/ rũ ꝛ coꝛona
lum de auro ꝛ la
pidibus p̃cioſis:
et componitur a
dio qꝺ eſt duo: ꝛ
demo. is. ex ſui
enim rotundita/
te pꝛincipium de
mit ꝛ finem.
r ¶ Oblatis.
Reſpicit tria ad
que mandatum
habebat. ſcilicet
exponendi deuo/
tionem: petendi
fauoꝛem vnctio/
nem ꝛc̃. offeren/
di iuramentum.
s ¶ De cetero.
de quo. lxj. diſt.
epiſcopus. et de
elec. inotuit Io.
t ¶ Requirẽda.
Facit ꝺ ſup.neg.
p̃la.grandi.
v ¶ Nouerant.
Ab his inquiren
da ſunt talia. de
purgati.ca. cum
P.ꝺ elec. poſtq̃ȝ
ꝛ.c.ſcriptum.
x ¶ Aliqualem.
Quaſi nõ plenaȝ
quia tunc nõ vi/
detur examina/
tio perſone ne/
ceſſaria. de hoc
xxxiij.diſtin. qui
epiſcopus.in gl.
ij. xlvij. diſtinct.
Petro. ꝛ facit ꝺ
appella. conſti/
tutis.ij.
y ¶ Noticiam.
Fuerat enim pꝛo
pꝛomotione fra/
tris ſui Treuerẽ
archiepiſcopi ali
quo tempoꝛe in
curia. Io.an.
z ¶ Tibi dño.
lxiij.diſt. et fuit
iuramentũ Otto
nis: vt ibi patet
et dicebat Guil.
in ſpe.e.ti.§.j.✠.
illꝺ aũt. poſt pꝛn/
cipiuȝ ꝙ electus
pꝛeſtabat pꝛimo
illud iuramentũ
legato apoſtoli/
ce ſedis: poſtea
quando coꝛona/
bať iterũ pꝛeſta/
bat illud pape.

An liber pōtificalis pape sit autēticus

a ¶ Pontificali. Qð al's vocaẗ ordinariū epale. et no. Hosti. de ser. non or. ꝯsuluit: ꝙ ille liber auctenticus sit: q: illiꝰ libri verba ibi ponunẗ: simile qð de arbore diciẗ p. c. xxxv. q. v. ad sedem. Inducit etiam. xv. di. canones ꝛ. c. sācra. xxxviij. di. que ipis. facit de offi. archidi. c. j. ꝛ c. ad hec. H apriꝰ ꝓbat hec littera.

k ¶ Fidelitatis. Quod habetur. xxij. q. v. de forma. ꝛ facit. ē. co. ego. N. ꝛ videre potes quod no. Hosti. in summa. de feu. §. quid sit fidelitas. vbi etiam ponit plenam ꝛ pleniorem fidelitatis formā in quo ꝛ quid differat ab homagio: dicā. ꝫ. de re iudi. pastoralis. §. rursus. ð hoc p Inno. de reg. iuris. ca. vlti.

Forma fidelitatis

ꝯsecratiōis ꝛ coronatiōis sue tpe aliud eisdē cardinalibus q̊s ad impēdendū sibi hmōi ꝯsecratiōis ꝛ coronatiōis insignia miseramus ad vrbē: illud nr̄o noīe recipiētibus iuramentū p̄stitit corpale: qð in a libro pontificali ro. p̄standū pōti. p impatorē coronatiōis sue tpe ꝯtineẗ: cuiꝰ tenor dinoscit esse talis. ¶ Ego. H. ro b manoꝝ rex annuēte dn̄o futurus īpator: ꝓmitto spōdeo ꝛ c polliceor atq̧ iuro coram deo ꝛ beato Petro: me de cetero ꝓtectorē ꝓcuratorē ꝛ defensorē fore sūmi pōtificis: ꝛ huius sctē ro. ec. in oībus necessitatibus et vtilitatibꝰ suis: custodiēdo ꝛ ꝯseruando possessiōes honores ꝛ iura eiꝰ q̄tū diuino fultus adiutorio fuero s̄m scire ꝛ posse meum recta ꝛ pura fide: sic me deꝰ adiuuet ꝛ hec sctā dei euangelia. ¶ Ceterū q̄n iuramenta hmōi fidelitatis existāt a retro romanis p̄ncipibus nō fuit hactenꝰ hesitatū. imo tam q̄ndā Alber d tus rex romanoꝝ īmediatus p̄decessor memorati Henrici. e Bonifa. papa. viij. p̄decessoris nr̄o tpe approbatiōis eiusdē Alberti: quā Rodolphus pater ipsius ꝛ alij p̄deces. eiusdeꝫ romanoꝝ reges diuersis nr̄is p̄decessoribꝰ iuramentū fidelitatis ꝛ obediētie p̄stiterūt. Idēq̧ Boni. memoratuꝫ a iuramento hmōi ab eo receꝑto de fratrū suoꝝ cōcilio presente p̄latoꝝ et alioꝝ multitudine copiosa auc̄te ap̄lica re f cepit in sp̄alē suū filiū ꝛ ecclesie memorate: ip̄mq̧ in regem romanoꝝ assumpsit in impatorem postmodū ꝓmouēdū. Verū q2 sepefatꝰ. H. qui in ꝓximis diebꝰ fuit de hac luce subtractus. nō virtutem et mentē sed nudū verboꝝ inse g ctans corticē sensumq̧ ꝯfundens iuramenta restringēdo predicta curiose videbaẗ asserere: vt prefertur illa ad debituꝫ fidelitatis huiusmodi nō h extendi: nouo morbo curiositatis huius luculente verita i tis antidotū presentis declarationis oraculo ꝓuidimꝰ apponendū. ¶ Quia ꝑ cap̄lis k iuramēto fidelitatis ꝯtentis sollicita meditatione pensa l tis ipsa capit'la in prefatis impatoꝝ iuramētis q̄tum ad m effectū mentē ꝛ virtutē: ip̄oꝝ nō est dubiū ꝯtineri ¶ Nos p̄missis ꝛ alijs rōnibus ne q̇s in romanū assumptus p̄ncipē vel imposterū assumēdus an iuramēta hmōi p dictū. H. imperatorē prestita ꝛ p successores ipsiꝰ in futurū p̄standa fidelitatis existāt: in dubitatione educere audeat vel super his ꝯtrariū astruere veritati auc̄te ap̄lica de fratrū nr̄oꝝ ꝯsilio declaramꝰ: illa iuramē n ta p̄dicta fidelitatis existere ꝛ cēseri debere. ¶ Porro p̄ter iuramēta p̄dicta idē Henricꝰ o suoꝝ inherēs p̄decessoꝝ vestigijs priusq̧ ingrederet italiā vel ibidem iura aliqua exerceret sub testimonio suarū patentium l̄raꝝ in manibus dilecti filij Johānis de mollianis scholastici ecclesie tulensis capellani nr̄i ad hec specialiter p nos missi: nr̄o ꝛ p̄fate

An electus in īpatorē3 debeat dici rex aut imperator

Differunt pactū ꝛ pollicitatio

b ¶ Futurꝰ. Illud est ꝯ Io. qui no. xciij. dist. legimus: ꝙ sola principum electio facit verū imperatorē: ides enim ꝙ etiā approbatus ab eccl'ia imperator non est donec coronationem et cōsecrationem recepit ab eccl'ia: ꝛ facit ꝙ dicam in. §. porro. sup verbo reges. in glo.

c ¶ Polliceor. Dicit. l. iij. ff. de polli. ꝙ pactum est duorum consensus atq̧ conuentio: pollicitatio ꝟo solius offerentis ꝓmissum.

d ¶ Immediatus. Signāter h dicit: cum in possessiōe vltima tēpora spectanda sint. de cā pos. cū eccl'ie. post p̄ncī. cum concor.

e ¶ Bonifacius. Familiaris ē hec probatio cū papa alium papam inducit in testeꝫ: vt no. Joh. ix. q. iij. pater.

f ¶ Filiū. De priuile. si papa. ver. similiter. li. vj.

g ¶ Corticem. Qð facere nō debuit. j. q. j. marchion. ð ver. sig. p̄terea. ꝛ. c. intelligentia. ff. de legi. l. scire Jo. an.

h ¶ Curiositatē. Sumitur hic p subtilitate exquisita nimia cura. sic de renun. c. j. in prin. li. vj.

l ¶ Ipsa capitula. Cōtēta in fidelitatis iuramēto.

m ¶ Virtutem. Ad maiorem expressionem inculcat hec verba.

n ¶ Existere. Nō p hoc sequitur ꝙ subiecti imperatori sīt ð tēporali dn̄io ecclesie: facit qð nota. lxxxj. di. legitur. ꝛ in Spe. de feu. §. ij. ꝟ. xiiij.

o ¶ Vestigijs. Qui. s. in igressu italie iuramentū tale prestiterāt. Scire debes ꝓut hēẗ etiā in pōtificali al's ꝓuinciali ꝙ rex romanoꝝ coronaẗ triplici corona. Prima ē ferrea: quā recipit ab archiepō Coloniēsi in aq̇sgrani eiusdē dioce. ferrū autē fortitudinē designat q̄ vincere debet rebelles ꝛ infideles cōculcare. Secūda est argētea: quam ingressus italiam recipit a Mediolanēsi archiepō in villa modicien. eiusdem dioce. tū ipse. H. recepit illam mediolani in ecclesia sancti Ambrosij. argentum autem designans mundiciā ꝛ claritatē significat ipsum principem talem esse debere. Tertia ē de puro auro: q̄ coronatuꝛ p papaꝫ in eccl'ia scti Petri ad altare

De triplici coronatione romani

Antidotuꝫ

i ¶ Antidotuꝫ. ponit ꝓ ꝯ donū: dic vt no. ff. de pe. here. sed ꝛ si. §. consuluit. vel ꝓ ꝯ datū: vt dici solet id qð daẗ ꝯtra venenū vnde ꝓ medicina ponit: de iura. calū. ceterum. inde dicitur liber qdā antidotarius: q: ꝯtra vicia cōpositꝰ est.

sancti Mauricij: ꝛ designat aurū: qð omibus metallis est excellentiꝰ: ipm imperatorē alijs regibꝰ ꝛ principibꝰ in ꝯparentatu ꝛ iusticia excellentiorē esse debere. Sic olim in his tribꝰ metallis dabaẗ tributū romanis: vt scripsi.

de ſi.inſtrū.inter dilectos.ſuꝑ glo.indictio. a ❡ Ta-
ctis. Epi etiam cum fidelitatē iurāt tangūt ſacra vt ꝓ
batur.ē.co.ego.N.in fi.non ſic qñ teſtimonium dicūt:
vel de calūnia iurant: quod dic vt de iura.calū.c.fi.
b ❡ Exterminaret. Idem verbū de here.excōmunica-
mus.§.moueāt:
⁊.§.ſequē. ⁊ dici
tur quaſi extra
terminos vire vl'
iuriſdictiōis ſue
eos ponere: vn-
de ponitur etiaȝ
pro diſſipatione
deſolatione ⁊ exi
lio. c ❡ Paren
telā. Alludit vul
gari italicorū: et
ponitur ꝓ affini-
tate. Cōſanguini
tatē eni nō inire
poſſet: facit inſti.
de legitima ag-
na.tu.in fi.
d ❡ Succeſſo-
rū. Vide qd no.
⁊ dixi.co.ti.veri-
tatis. e ❡ Re-
ges. Romanos
vt ſeq̄t: ⁊ ꝑ hanc
litteram videt̄ ꝙ
rex romanorū q̄
nondū eſt impa-
tor vel coronat᷒
priuilegia dare
poſſit: de q̄ ſatis
no.in Spe.de re
ſcꝑ.pn̄tati.§.fi.
ver. Itē qd ē ob
tentum: ⁊ hoc di
ſputauit ⁊ tenuit
Ja.de are.cuius
queſtioneȝ ad lit
terā poſuit.Cy.in
l.bn̄ a zenone.C.
de q̄dri.preſcrip.
Inno. in decre.
venerabilē: dicit
ꝙ ſi imparator nō
poſſit recipe co-
ronam in loco de
bito: nihilomin᷒
auctē admiſtran
di recipe poteſt
a Colonienſi ar-
chiepiſcopo ad
quem ſpectat vel
ex ipſa electione
habet illam. ſm
eū referet. Hoſti.
de verbo.ſig. ſu-
per q̄buſdā. ꝙ vi
dit i alemania ꝑ
principes iudica
ri ⁊ teneri: ꝙ rex
romanoruȝ poſt
electionē concordē habeat oēm poteſtatē quā imparator
⁊ ꝙ vnctio nihil addit: ⁊ facit ⁊ qd no.Jo.xciij.di.legi-

(margin, partly lost in the gutter:) ...rex ro ...norum ...ſtera ...ſſit cō- ...ere pri- ...uilegia

ecclesie noīe recipientis ꝓmi
a ſit: ⁊ tactis ſacro ſanctis euā-
gelijs iuramento firmauit: ꝙ
eandē eccleſiā ⁊ fidem catho
licā pura fide totiſqȝ viribus
ↄſeruaret reuerēter: ⁊ etiā de
fenſaret: omnēqȝ hereſim ſciſ
ma ⁊ hereticos q̄ſlibet fauto-
res receptatores et defēſores
b ipſorū exterminaret ꝓ poſſe:
ac nunq̄ȝ cum ſaraceno paga
no ſciſmatico ſeu alio quomo
dolibet cōmunionem catholi
ce fidei nō habente: aut cum
aliquo alio prefate eccl'ie ini-
mico vel rebelli: ſeu eidem ma
nifeſte ſuſpecto vnionē quāli
c bet ſeu parentelā aut cōfede-
rationē iniret: ſed tam nr̄am
d q̄ȝ ſucceſſoꝝ nr̄oꝝ ꝑſonas ho
norem ⁊ ſtatum manuteneret
defenderet ⁊ cōſeruaret ↄtra
omēs hoīes cuiuſcunqȝ exiſte
rent preeminentie dignitatis
vel ſtatus. Eidem etiam ad-
ijciens iuramento ꝙ manute
neret ſemꝑ atqȝ ſeruaret priui
legia oīa ꝑ p̄deceſſores ſuos
e reges ac imperatores roma-
nos prefate romane et alijs
quibuſlibet eccleſijs quocūqȝ
conceſſa tempore et ↄtinentie
cuiuſcūqȝ: ipſaqȝ oīa ⁊ ſpecia
liter ac precipue perclare me
f g morie. Conſtantinū karoluȝ
Henricum Ottonem quartū
Fredericū ſecundū atqȝ Ro-
dolphū predeceſſores ipſius
ſuper ↄceſſione recognitione
aduocatione annotatione q̇-
tatione et libera dimiſſione
terrarum ⁊ prouinciarum ro-
mane eccleſie vbilibet poſi-
tarum quarum etiam mul-
tas nominatim expreſſit: ſe-
di apoſtolice romaniſqȝ pon-
tificibus ſuper quocunqȝ te-
nore conceſſa recognouit con
firmauit ⁊ ex certa ſcientia in
nouauit ac etiam de nouo cō
ceſſit: ⁊ terras ipſas atqȝ pro
uincias recognouit ad ius et
ꝓprietatem ipſius eccleſie ple
niſſime pertinere: eaſqȝ nihil
ominus ex abundanti de no-
uo eccleſie ſepefate donauit:
ſub predicto ſe obligans iu-
ramento qd ipſas vl' aliquā-
ue ipſarum partem nullo vn-
q̄ȝ tempore occuparet: ſeu q̄ȝ-
tum in eo eſſet ab alio permit
ret occupari. Nec in eis aut
aliqua parte ipſarum iura ali
qua poſſeſſiones aut tenutas
haberet ſeu quomodolibet
poſſideret: nec in eis etiā po-
teſtarie ſeu cuiuſuis capitanie
officiū aut iuriſdictionē quā-
cūqȝ per ſe vel per aliū exerce
ret: quodqȝ vt princeps ca-
tholicus et ſepedicte eccleſie
h aduocatus atqȝ defenſor ip-
ſam iuuaret et conſilijs et au-
xilijs illi aſſiſteret oportunis
contra quoſcunqȝ inobedien
tes ⁊ rebelles eidem et preci-
pue cōtra occupantes ſeu tur
bantes terras predictas ſeu
prouincias vel partem quam
libet earundem. ❡ Sub eo-
dem etiam iuramento promi-
ſit ꝙ tam ipſam romanam ec-
cleſiā q̄ȝ alias eccleſias liber-
tatem eccleſiaſticā bona iura
p̄latos ⁊ miniſtros eccleſiarū
ipſarum manuteneret ↄſerua
ret atqȝ defenderet ſuo poſſe
⁊ ꝙ eccleſie romane vaſallos
contra iuſticiam nullatenus
offenſurus: deuotoſqȝ fide-
les eccleſie etiam in imperio
cōſtitutos benigne tractaret:

mus vt ſcripſi ſuꝑ ver.poſtq̄ȝ. ⁊ ſuꝑ ver. futur᷒ in glo.
ſed qd plus eſt: vidi ⁊ habeo formas quarundā littera
rum que de regiſtris Inno.iij.dicunt̄ extracte: que ma
narūt ſuper negocio diſcordie electionis: de qua loquit̄
decre.venerabilem. quaruȝ altera dirigebat̄ archiepis
epiſcopis et pre-
latis et p̄ncipib᷒
alemanie et ſcla
uie vel ſclauonie.
altera ſpecialiter
maguntino: in-
ter alia referen-
tes ꝙ inconcuſ-
ſa cōſuetudo im-
perij facta certa
rationi conſona
iuri ſubnixa per
patientiam ſe.
apoſtoli. tolera-
ta ⁊ per toleran-
tiam approbata.
hoc habet ꝙ duo
bus electis in di
ſcordia vterqȝ ad
miniſtrat vt rex
⁊ omnem impe-
rij iuriſdictioneȝ
exercet: qd decla
rat ibi papa locū
habere: donec ꝑ
papam alterius
electio fuerit ap-
probata aut re-
probata.
f ❡ Conſtanti-
num. Diſputant
aliqui an dona-
tio per Conſta-
tinum facta ec-
cleſie romane in
ꝑſona beati Sil
ueſtri: de qua.xc
vj. diſtinc. Con-
ſtantinus palea
eſt valuerit: et
an ſucceſſor illaȝ
reuocare potue-
rit. Accur. tenet
ꝙ donatio nō va
luit. in auc̄. quo
mō oportȝ epōs
poſt prin.coll'.ij.
ſed Joh̄.ↄ qui h̄
no.lxiij.diſt. ego
Ludouic᷒. ꝙ va
luerit et ꝙ ſit ir-
reuocabilis pro-
bat hec littera.
et.ē.de elec. fun-
damēta.§. ne au
tem.lib.vj.et fa-
cit qd no. Hoſti.
in ſum.de imu.ec
cle.§.pe.ad fi.
g ❡ Karolum. Karolus
De quo.xi.q.1.volumus.de iudi.nouit.Jo.an.
h ❡ Aduocat᷒. Vi.qd no.⁊ ſcꝑſi de elec.venerabilē.§.

(right margin:) Nō ſi duo ſint electi imperatores
(right margin:) Queſtio Cōſtancius
(right margin:) Karolus

qđ añt. a ⸿In eo eſſet. ff a.lxiij.di.epheſijs.xlvij.di.
Bulla au/ q̄ ad nos.de teſti.ꝯſtituitꝰ. b ⸿Aurea bulla. Ptz ergo
rea ꝙ añ coronationem nō vtit̄ bulla ſed ſigillo:ſic et papa
aliter vtit̄ bulla añ coronatiōnē q̄ȝ poſt:vt no.in fi.li.vj
ſuꝑ data.priuilegia imperialia cum aurea bulla vidiſſe
non memini niſi
vnū:nec etiā mul
tū videt̄ expedi/
ens ꝑuilegijſ bul
lā aureā appen/
di:ꝓpt̄ ꝑcioſita/
tē eni metalli eſt
de ſbtractōe bul
le ꝑiculū.ob quā
etiā cām pruden
tes ꝑlati et ꝑnci
pes tēꝑis nr̄i ſi/
gillis argenteis
vel aureis nō vtū
Archiuus tur. c ⸿Archi
uis. Habet̄ ideȝ
verbum.C.de fi.
inſtru.auc̄.ad h̄
xxx.q.j.peruenit.
vt ibi no. dicunt̄
archiui armarij
librorum:⁊ deri/
uatur ab archa.
Hiero. in ꝓlogo
Heſter dicit ſe/
ipſuȝ librū leuaſ/
ſe de archiuis he
breorū: vide no.
de ꝓba. cū cām.
de ꝑſcrip.ad au/
dientiam.

nec nos opprimeret contra
a iuſticiam: aut q̄ȝtum in eo eſ/
ſet:ꝑ aliū opprimi ſuſtineret:
ſed in ſuis potius iuribꝰ ⁊ iu
ſticijs ꝯſeruaret. Hoc q̄ȝ iura
mētū ⁊ etiā priſtinū ꝓ eo no/
bis ꝑ ſuos nūcios vt ꝑmittit̄
ꝑſtitū:receptis ſue coronatio
nis inſignijs innouauit ꝓut
in patētibꝰ lr̄is añ coronatio/
nē ip̄am eiꝰ regio magno ſigil
lo ⁊ alijs poſt coronationē eā
b dē eiꝰ imꝑiali aurea bulla mu
nitis inde cōfectis lr̄is q̄s in
c archiuis ro.ec. reponi ⁊ dili/
genter ꝯſeruari fecimus:ple/
nius ꝯtinetur. De exceptioni
bus. Clemēs.v.in ꝯci.Uie/
nenſi. Exceptio excōicatiōis
opponit̄ dilatorie q̄ñcunq; ꝑ
emptorio non ob/
ſtāte Jo.an. ca.I
Excōicationis exce
d ptio dilatorie in q̄
e f libet parte litis opponi po/
g teſt termino peremptorio per
h iudicem aſſignato:ad propo/
nendam exceptiones decli/
i k natorias ⁊ dilatorias: nō ob
ſtante. ſeruata tamen conſti/
tutione felicis recordationis
Inno. pa.iiij. edita circa hoc
l in ꝯci. Lugdunēſi. De ſenten
tia et re iudicata. Clemens
v.in ꝯci. Uieneñ. Qui tres
ſn̄ias ꝯtrarias in q̄uis cā re/
portauit: de illaruȝ nullitate
nō agit nec excipit ipſarū exe
cutione nō facta Jo.ā. ca.II
Ut calumnijs liti/
gantium occurra/
tur: is qui in be/
neficiali vel alia
m n quauis cauſa tres contra ſe
o p in petitorio vel poſſeſſorio ſen
q r tentias reportauit: ad agen/
dum de nullitate ipſarum vel
s alicuius ex eis nullatenus

Excom/
muni/
Diuiſio cationis. ⸿Primo decidit dubium. Secūdo
illud determinat ⁊ declarat.ibi:Seruata tam̄
Imola. Se ſumat reprobās qđ no. Hoſtien.e.ti.paſto
ralis:qui dicit obſtare lapſum termini huic exceptiōi ꝓ
ponēde:lȝ vbi terminꝰ ſtatutꝰ nō eſt:opponi poſſet vſq;
ad ſn̄iam:⁊ approbat qđ ibi no. Ber.⁊ Hoſti.⁊ Guil.
in ſpe.e.ti.§.ij.v.ſed nūq̄d poſt.⁊ intelligit̄ hoc đ malo
ri excōicatiōe q̄ repellit ab agēdo.ſ̄.e.a nobis. facit de
ſen.excō.ſi quē Jo.an. d ⸿Dilatorie.ſ.ad differendā
litē actoris excōicati:de iudi.intelleximus. opponit̄ eni
interdū in vim ꝑemptorie:puta ad perimēdā electionē
ꝓpter excōicationē eligētiū vel electi:q̄ caſu locū nō ha
bet decre.pia.e.ti.li.vj.⁊ ibi no.dicit Guil.in ſpe.ꝙ etiā
q̄ñ opponit̄ ꝯtra iudicē vel ꝯ ꝓcuratorē non ob.lapſus
termini:h̄ no.in ꝑdi.§.v.q̄d ſi termino.⁊.v. ſeq̄n.de ſe/
cūdo dixi.đ ꝓcu.in nr̄a. e ⸿Litis. Principalis de cā
vo appellatōis plene ſcripſi.e.ti.ſignificauerūt:in tex.⁊
ſuꝑ glo.pe. f ⸿Opponi. Quadruplex huiꝰ iuris ratio
habet̄ in decre.pia in ꝑn.glo. g ⸿Peremptorio. Te/
net Hoſti.in decre.paſtoralis.⁊ Guil.in Spe.de dila.
§.j.v.exceptorie.qđ talis terminus etiā ſi hic nō expri
mat̄ intelligit̄ ꝑemptoriꝰ.alle.decre.cōſuluit.de offi.de
leg.h̄ ꝓbat lr̄a illiꝰ decre.paſtoralis.⁊ Guil.ibi ex tūc vt
ibi ſcripſi:ſed dato ꝙ iudex ꝑemptorie expſſit nō obeſt
h̄ vult hec lr̄a. h ⸿Aſſignato. Iſte terminꝰ aſſigri dȝ
ad petitionē actoris nō rei:vt ſatis dixi.ſ̄.e.paſtoralis.
Queſtio i ⸿Dilatorias. Nunquid ad ꝑemptorias ꝓponendas
poſſit iudex ſtatuere ꝑemptoriū : fuit opinio ꝙ non:de
qua.ſ̄.e.paſtoralis.ſ̄.j.glo. k ⸿Non obſtēte. Hanc
opinionē in decreta.paſtoralis:approbare ſolebam hac
rōne:q2 q̄druplex eſt ratio illiꝰ decre.pia.ita viget poſt
terminū ſicut ꝑus. Item q2 lis ꝯteſtata eſt q̄ſi quidā ꝑ
emptoriꝰ terminꝰ dilatoriarū.de re iudi. inter monaſte
riū.⁊ tamē poſt illā ꝓponit̄ hic exceptio. Itē terminus
datus ad excepti
onem illā ꝓban/
dā qui lapſus eſt
non impedit illā
proponi đ nouo.
ergo nec termi/
nus datus ad ꝓ
ponendū. Item
ſn̄ia non ꝑcludit
viā huic excepti/
oni:multominus
termini lapſus:
hec oīa ꝓbant̄ in
ꝑdicta decre.pia
⁊ his rōnibꝰ pu/
to decre.hanc lo/
cū hr̄e etiā ſi no/
minatim de exce
ptiōe excōicatio
nis terminus da
tus eſſet: nec eni
ꝑt iudex bn̄ficiū
iuris auferre reo
ꝑ quod eſt ſibi ꝑ
miſſum ꝙ in q̄li/
bet ꝑte litis illaȝ
opponat:de reg.
iu.indultū. cum
cōcor.li.vj.
l ⸿Lugdu.ſ̄.e.
ti.pia.lib.vj.que
ſtatuit ſub q̄ for/
ma ꝓponat̄:⁊ q̄
tiens termini ꝓbandi:⁊ penam non ꝓbantis.

Ut calūnijs. ⸿Primo premiſſa rōne decidit Diui
vnum caſum. Scđo ſimili rōne decidit alium.
ibi: Similiter. Tertio declarat ⁊ ex̄dit ꝯſtitu/
tionē locū hr̄e etiā ad pendentia ꝑ appellatio
nē.ibi:Que ad cām Imola. Et reſpicit etiā pendentia
nouū ⁊ equū qđ hic đr.cui eſt ſi.ſ̄.e.cōpil.đ ſeq̄ſtr.poſ.
c.fi.⁊ huic ꝑn.ꝯcor.đ pe.calūniā. m ⸿Quauis. Inclu
dit ſpūales q̄ſi ſpūales criminales ciuiles ⁊ mixtas.
n ⸿Tres. Succeſſiue ⁊ ſuꝑ eo.articulo.nō eni locū hȝ
hec ꝑs q̄ñ ſuꝑ diuerſis tribꝰ articulis:licēt eiuſdē cau/
ſe tres interlocutorie ſūt late ꝯtra ꝑtē. o ⸿Cōtra ſe.
De tertio q̄ vult ꝓpt̄ ſuā intereſſe executionē:ſn̄ie ipedi
re:habet̄.co.ti.cū ſuꝑ.⁊ ibi ſatis no. Inno.⁊ Hoſtien.
p ⸿Poſſeſſorio. Cōcor.ꝑdi.decre.j.de ſequeſtra.
q ⸿Sn̄ias. Nō dicit diffinitiuas.ſicut.j.ꝑte ꝓxi.ꝑ qđ
ꝑȝ et in īterlocutorijs q̄ꝝ faciēda ſit executio locū habe
re qđ h̄ dicit̄:⁊ q̄ iure petat̄ illarū executio: vide i Spe.
de ſen.excō.§.penul circa fi. r ⸿Agēdū. De nullitate
modus nullitatis ⁊ corā q̄ iudice agat̄ de nullitate ⁊ an
corā iudice appellationis de h̄ agi poſſit ſcripſi poſt In
no.⁊ Hoſti.e.ti.c.j.de ap.dilecto.⁊ Spe.eo.ti.§.iuxta
per totū.⁊ ad fi.⁊ ibi in.v.ſed ſi cā tractat̄ an ſn̄ia ꝓnū
ciata nulla ex ꝑoribꝰ actis cā iudicet̄. s ⸿Alicuius ex
eis. Hoc intelligo q̄ñ ſimpliciter in ſecūdo ⁊ tertio iudi
cio ꝯfirmata eſt prima ſentētia:⁊ ſi diuerſa continebat
capitula vel vnū ſeꝑabiliter:licȝ in certa parte fuerit in
firmata:tamē quo ad illa capitula vel partē in qua vel
quibꝰ ꝯfirmata fuit : primo ⁊ ſecūdo dicā hoc locū hr̄e

⁊ in alijs non: exemplum pater de teſta. raynucius. ⁊ c. raynaldus. a ¶ Admittatur. Per hanc litteram vide tur ꝙ etiam ſi non petat victor executionem: ꝑ modum tamen exceptionis repellere poterit de nullitate agen tem. ⁊ eſt ſiſt̄e ꝙ plene ſcripſi de ordi. cogni. c. fina. vltro ergo ſe offerat ex ecutioni ⁊ ſenten tijs pareat ſi de nullitate vult a gere: concor. de ordi. cogni. cum dilectus.
b ¶ Donec. Fa cta ergo executi one poterit age re: ⁊ ſi obtinebit in cauſa nullita tis: obtinebit eti am reuocationē executionis: facit de reſtitu. in in teg. ſuſcitata. C. de preci. impera. offe. auc̄. que ſup plicatio.
c ¶ Plenarie. Concor. de reſti. ſpol. c. fi. ⁊ patet ꝑ hoc verbum ꝙ nō facta executio ne etiam minime ꝑt̄ eius quod ꝓ nunciatum fuit impedietur agens: ſiſt̄e. iij. q. j. reinte granda.
d ¶ Diffinitiue. Hoc non expſſit ſ. ꝓxi. rū. e ¶ Fuerit. Succeſſiue: vt. ſ. dixi: quia vi ctus a ꝑma ⁊ a ſecunda ſentētia appellauit: a tertia ve ro non potuit appellare: de ap. ſua nobis. f ¶ Alicu ius. Maxime in vltima: hoc ꝓcedit cū ſcilicet dico me appellaſſe a grauamine illato ꝑ iudicem ſecunde appel lationis: qua appellatione pendente confirmauit ipſe iu dex ꝑmā ⁊ ſecundā ſniaꝫ. hoc dico: qꝛ ſi a grauamine il lato ꝑ iudicem ꝑme appellatiōis appello: ⁊ iſte poſtea fert diffinitiuā. ſi ab illa nō appello: non erit dare tertiā diffinitiuā: multominus ſi appellarē a grauamine iudi cis cauſa ꝑncipalis: ſi vero appellauero ab illa ſnia et vtrāq₃ appellationem ꝓſequor: tunc ꝓcedere poſſet ca ſus iſte: facit Clemen. ſ. de dolo ⁊ contu. ſi autem.
g ¶ Appellaſſe. Proponat quod eſt infra.
h ¶ Huiuſmodi. Emiſſe ante ſententiam ab interlocu toria ⁊ grauamine: cuius ꝓſecutio forte ſtudioſe differt vt videatur finis cauſe principalis. i ¶ Pendere. Ali as appellaſſe non iuuaret illum: ſi deſerta vel contra cū finita eſſet illius appellationis cauſa. Sed quid ſi di cat ſe ſic appellaſſe ⁊ cauſam appellationis finitam ꝓ ſe: ſcilicet quia ꝓnunciatum fuit bene appellatum. Di co etiam tunc non impeditur executio ꝑ reſponſionem ſupra ꝓxi. Allegat eīm nullitatem: quia ꝑ id ꝯſtat iudi cem a quo fuit appellatum diffinitiuam ferre non po tuiſſe: ſed ſi aduerſarius ab illa ꝓnunciatione qua ꝓ nunciatum fuit bene appellatum infra tempus debitū appellaſſet: tunc adaptaretur hec littera: quia adhuc illius appellationis cauſa penderet.
k ¶ Impediri. Licet ergo ex pendentia illius appel latiōis dubitet̄ an ſaltē vltima ſnia tenuerit: vult tū ꝙ fiat executio ſaluo iure retractatiōis tā ſnie q̄ꝫ executio nis ſi iudicet̄ bñ appellatū: vt dixi. ſ. ꝓx. rū. nō eīm ipe dit hec lr̄a appellatiōis illius ꝓſecutionē: dūmō ipſius fatalia nō ſint lapſa. l ¶ Pendētes. Vide. ſ. ea. cō. ꝺ iudi. diſpēdioſaꝫ in fine.

a admittatur: donec huius ſentē
b
c tie plenarie fuerint executio
ni mādate. ¶ Sūr ſi ille con
d tra quem tres ſententie diffi
e nitiue fuerint ab interlocuto
ria vel grauamine ante ꝓla
f tionem ipſarum vel earum ali
g cuius ſedis appellaſſe et cau
h ſam appellationis huiuſmo
i di adhuc pendere proponat
ſententiarum predictarum ex
ecutionē tali ꝓtextu nolumus
k impediri: que ad cauſas qua
litercunq₃ etiam per appella
l tionem pendentes duximus
extendenda. Idem. Sen
tentia lata contra citatum ex
tra citantis territorium exi
ſtentē nulla eſt ipſo iure. hoc
dicit. Joh. andree. ca. II

m
n
o P Aſtoralis cura ſollici
tudinis nob diuinitus
p ſuper cunctas chriſtiani po
q puli nationes iniuncta nos
r inuigilare remedijs ſubiecto
rū eorūdē ꝑiculis obuiare: ⁊
ſcādala remouere compellit.
s ¶ Sane cū iā dudū int̄ q̄n
t dā Henricū imꝑatorē romā
nū ⁊ chariſſimū in chriſto fi
liū noſtrū Robertū ſicilie re
gē grauis fuiſſet materia tur
v bationis exorta: aſſerēte de
inde imperatore predicto ꝙ
x
y cum quibuſdaꝫ ipſius ſubdi
z tis ꝙ rex ꝯfederationes ⁊ cō
ſpiratiōes fecerat in ipſi⁹ maie
ſtatis offenſam: q̄q̄ tracta
a uerat ⁊ ordinauerat: vt ciui
tates q̄dā ſb imꝑij ⁊ imꝑato
ris eiuſdē obedientia ꝯſiſten
tes ꝯ eū ⁊ imꝑiū rebellarent:
b gēteſq₃ ſui ipſi⁹ fulte ſubſidio
nōnullas al's imꝑij ciuitates
⁊ caſtra inde violent̄ eiectis
ipſius imꝑatoris officialibus
occuparunt: et pro ipſo rege
occupata tenebant: ac alias

P Aſtoralis. ¶ Tres ꝑtes ꝑn cipales hꝫ hec cō ſtitutio. ſ. exordi um: narrationē ⁊ ꝯcluſionē. Pria ponit exordium breue. Scḋa ibi: Sane. narrans cauſas ⁊ effectuꝫ cuiuſdā ſnie late ꝑ quēdā imꝑato rē Henricum in regē Robertum cū ſuppletiōe de fectuū oñdit nul litatē illius tā ex ipſi⁹ cauſis alijs inſert̄ in illa: q̄ꝫ ex ꝑſonis a q̄ et in queꝫ ſnia lata fuit. Tertia ibi: Vt igit̄. ꝯcludē do declarat illaꝫ ſniaꝫ irritā: ⁊ illā etiā irritādā q̄te nus ꝺ facto ꝓceſ ſit. Scḋa ibi diui dit̄: qꝛ ꝑmo nar rat ſnie cauſas ef fectū ⁊ ſuppletio nē: vt dixi. Scḋa ibi: Vex. ſubijcit illā examini. ⁊ dicit q̄re. Tertia ibi: Notoriū. iꝓbat citationē ⁊ ꝓceſſuꝫ ex metu citati rōne aſtantiū imꝑatori: ⁊ rōne loci. Quarta ibi: Vt illō. illā iꝓbat rōne loci i q̄ ⁊ ꝺ q̄ citatio facta fuit. Quito ibi: Denīq₃. ꝯcludēdo ꝯ ſniaꝫ ꝑus ſoluit du plex obſtaculū: q̄ dici poſſꝫ regē vaſallū ipꝑij ⁊ ipſū deli q̄ſſe. Sexto ibi: Rurſus. oñdit diuerſis mōis i illa ſnia imꝑatorē ſue ꝑtāt̄ t̄mīos exceſſiſſe. Septio ibi: Cetex. ſoluit ſuppletionē defectuuꝫ quā in ſnia fecit imꝑator. n ¶ Cura. ħ icipe ꝯſtructū: ⁊ tale vl̄ ſiſt̄e puto ꝙ erat ex ordiū decīſū: ꝺ decr. paſtoral̄. in cōpi. Greg. ſb diuerſis titul̄ collocata: vt dixi. ſ. ꝺ reſcꝑ. paſtoral̄ i ꝑn. o ¶ Di uinit⁹. ꝑ ꝟ. illō Paſce oues meas. Jo. vlt. ꝺ elec. ſignifi caſti. ꝺ ma. ⁊ obe. ſolite. p ¶ Chriſtiāi. ꝺ homi. ꝓ hūa ni. li. vj. ⁊ fac̄ ex̄ua. Boni. vnā ſctāꝫ. ⁊ fac̄ ħ lr̄a ad id qḋ dixi. ſ. ea. cōp. ꝺ teſti. c. j. ſ. qḋ regl̄arit̄ iudeos ñ cōpeſcit eccl̄ia. q ¶ Nos compellit. qḋ eſt. ꝯ. r ¶ Inuigilare. Inuigilare
Ponit̄ ħ in ꝓ valde: ſiſt̄ de fideiuſ. c. j. de q̄ vide in Spe cu. ꝺ diſpu. ⁊ alle. §. poſt hec. ꝟ. ill̄. ibi iponit̄: ⁊ huic ex ordio ꝯcor. ꝓemiū ſexti: de offi. deleg. officij. lib. vj.
s ¶ Sane. Narratio. t ¶ Imꝑatorē. Inchoauerat eīm diſcor dia eo nondū coronato. ſ. ea. cōpi. de iureiur. ca. j. poſt ꝑn. v ¶ Aſſerēte. Forte veraciter: qḋ tū ſnia nō iuſtificat: vt ſequit̄ in. §. rurſus. x ¶ Ipſi⁹. Imꝑa toris vel regis: ꝑmum placet. y ¶ Subditis. Idem ſi cū nō ſubditis vel hoſtibus. C. ad. l. iul̄. maie. ſiq̄s cano nizata. vj. q. j. z ¶ Cōſpiratiōes. Vide qḋ ſcꝑſi de iu di. exhibita. a ¶ Et ordinauerat. Rex romanoꝝ Ro bertus. b ¶ Fulte: Id eſt minute firmate vl̄ adiute.

Diuiſio

a ¶ Erit. In vrbe romana ſcilicet. b ¶ Abſentē. An
ſup crimine contra abſentem ſententia ferri poſſit: no.
de dolo ⁊ contu. veritatis. c ¶ Declarato. Utile con/
ſiliū eſt in notorijs ſic interloqui: ⁊ facit ad no. de iure/
iurā. ad noſtram. iij. ē. de offi. delega. c. j. lib. vj.

ſti. in integ. rum ex lris. ⁊ ideo daꝛ ꝯſilium ne cauſa ex/
ꝑmaꝛ: de re iudi. ſicut. n ¶ A quo. Scilicet imparore.
o ¶ Et in quē. Scilꝫ regem. p ¶ Illius. Sententie.
q ¶ Exercitus. Collectio hominum in expeditione.
r ¶ Suos. Propinqꝫs: familiares ⁊ ſbditos. s ¶ No

d ¶ Supplen/
do. De effectu hu
ius clauſule vi/
deas in Specu.
ti. ij. §. nūc oñdē/
dū. ver. xviij.
e ¶ Si qs. Sci
licet defectus.
f ¶ Patre. j. q.
v. preſentium. de
offi. cuſto. c. j.

Nouerca

g ¶ Nouerca.
Sicut ſe hꝫ no/
uerca ad priuig/
nos q̄ ſeuire ſolet
in illos: ſic ſe hꝫ
ad iuſticiā volū/
tas ꝑcipitātis iu
dicis: hoc incēdit
Inde dixit qdā:

Versus

Gaudet in affli/
ctos ſeuire nouer
ca poteſtas. Si/
cut etiā dicit ca/
non ꝙ negligen/
tia ē nouerca eru
ditionis. lxxxiij.
diſ. nihil.
h ¶ Precipita/
tione. De iniqui/
tate dicit ꝙ om/
nia ꝑcipitat: de
pe. diſ. iij. inter h
hircum. j. ⁊ eſt ꝑ
cipitiuꝫ: quod fit
ſine modo ⁊ cum
periculo: de ſepul
tu. ex parte.
i ¶ Profutura.
vt eccleſia. bene/
fi. ca. vno.

Limes

k ¶ Lime. vij. q.
j. §. cum autem.
ver. ferrum. ⁊ eſt
inſtrumentum fa
brile et ferreum
quo metalla ro/
dunꝛ: poliuntur:
minuuntur ⁊ pur
gantur.

Libramen

l ¶ Libramini.
Habeꝛ hoc ver/
bum. xlv. di. om/
nis. de re iudica.
cum eterni. li. vj.
⁊ eſt librare p li/
bram que certuꝫ
habet pondus a/
liquod pondera/
re vel equare: inde dicꝛ ꝙ in menſe ſeptembri ſol ingre
diꝛ ſignum libre: quia tunc dies ⁊ noctes equanꝛ.
m ¶ Cauſis. Ex cā facile depħendiꝛ iniqtas ſnie: de re

a etiam in vrbe ⁊ alibi in impe
rij: ⁊ imparatoris eiuſdem ꝯtē/
ptū: ⁊ ſue maieſtatis iniuriaꝫ
⁊ reipublice detrimētū mul/
ta grauia fuerunt per regem
eundem ac maliciam ⁊ inſti/
gationem ipſius tam a ſuis
ſtipēdiarijs q̄ꝫ a ſubditis im/
peratoris commiſſa: prehabi
tis per imperatorem eundeꝫ
quibuſdam proceſſibus con/
b tra eum abſentem tamen: q̄ꝫ/
uis legitime iuxta imperato/
ris aſſertionem citatuꝫ: ac ꝙ
ſupradicta erant notoria per
c imparialem interlocutoriā de/
clarato imperator ipſe regem
affirmans ꝓpter premiſſa leſe
maieſtatis criminis reū eſſe:
in eum pemptorie vt dixit et
ſufficienter citatum: ſed cōpa
rere cōtumaciter recuſantem
tanq̄ꝫ rebellē ꝓditorem ⁊ ho
ſtem impij ac reū criminis ſu
pradicti ꝑuationis omniū di
gnitatū quocūqꝫ compħenſa
rum titulo ⁊ qbus ſe intitula
bat rex ipe: auctoritatū qꝫ ho
norū ꝓuinciarū terrarꝫ bonorꝫ
iuriū ⁊ iuriſdictionū tā ꝑpe/
tuorꝫ q̄ꝫ tꝑalium: ⁊ ſi quando
veniret in ſuam ⁊ imperij for
mam mutilationis etiam ca/
pitis ſententiam promulga/
d uit omnē ſupplēdo defectum:
e ſi quis forſitan fuerat ex ſo/
lennitate iuris omiſſus in ꝓ
ceſſibus memoratis premiſſa
vt aſſeruit faciēs exigenti iu/
ſticia ⁊ de imparali etiā ptāte.
¶ Uerum qꝛ hmōi ſnīa que
f non eſt a diſcretione matre
g virtutū: ſed a nouerca iuſti/
cie voluntaria: ſcilicet iudi/
h cātis ꝑcipitatione proceſſit:
partꝰ forſan poſt ſe deterio/

res haberet ſi ipius ſententie
inefficacia in publicum pre/
cone iuſticia non prodiret.
¶ Nos circa cā tali vti ꝓui
ſiōe volētes q̄ detectis ipius
defectibus: ſeminata per eam
extinguat pericula: ⁊ in rati/
i one reddenda ſit poſteris ꝓ
futura: ipſam ſubijciendam
k eſſe prouidimus lime iuſticie
l ac recte libramini rationis.
m Eiuſdem igitur cauſis ⁊ con
tinentia necnon conditione
n/o illorum a quo ⁊ in quem lata
fuit diligenti ⁊ debita cōſide/
ratiōe pēſatis patēter ex eis
p illius aſtruiꝛ euidentiā nulli
tatis: ⁊ manifeſte arguiꝛ te/
meritas ꝓmulgātis. ¶ No
toriū quippe ac indubitatum
q exiſtit: ꝙ grandis exercitus
tempore dictorum ꝓceſſuum
⁊ ſententie ꝯtinue imperato/
r ri aſſiſtens regem ipſum ⁊ ſu
os perſequebatur odio capi/
tali: pyſanaqꝫ ciuitas in qua
lata fuit memorata ſententia
regem capitali habebat odio
s notorio et antiquo. ¶ Eſto
igitur ꝙ rex ipe alias ad pre/
miſſa fuiſſet legitime p impa/
torem citatus: nunqd venire
debuit ad iudicē exercitu fe/
roci ac grandi ipiqꝫ citato vt
t premittitur odioſo ſtipatum?
Nunqd etiā debuit compare
v re in loco ad modū populoſo
x multū potēti: ac ꝑfato in euꝫ
odio ꝓuocato? Quis enī au
deret vl q̄ ratiōe aliqs tene/
y reꝛ ꝯſiſtorij talis ſubire iudi
z ciū ⁊ ſe in hoſtiū ſinu repone
a re: ac ad mortem p violentaꝫ
iiuriā nō p iuſticiā inferendā
b vltroneū ſe offerre? Hec qui/
dem iure timenꝛ: hec de mo/

torio. Facit hec
littera ad ea que
ſcpſi de ap. ex p/
te. j. Nā videꝛ h
colligi ꝙ non ſo/
lum aſſignato lo
co notorie nō tu/
to poſſit appella/
ri etiam exceptio
ne non oppoſita:
ſed etiam ꝙ ſine
appellatione cita
tio non artet: et
facit quod no. in
Specu. de cita.
§. j. ver. item. ꝙ
citatio fit ad lo/
cum. j. ⁊. ij. ver. ſꝫ
quid ſi citatus. ⁊
quod no. Inno.
⁊ Hoſtieñ. de di/
latio. c. ij.
t ¶ Stipatum.
Quaſi vallatum
circundatum vel
fulcitum.
v ¶ Admoduꝫ.
ꝓ valde: ſic in de
cre. romani. ver.
nos itaqꝫ. ē. c. cō
pi. de iureiurā.
x ¶ Ac prefato.
Capitali.
y ¶ Conſiſtorij.
Idē verbū. ij. q.
vj. anteriorū §.
ad hoc. ⁊ auē. ſꝫ
lis. de ap. ex inſi/
nuatione. ⁊ dicꝛ
a ꝯſiſto. tis. He/
ſter. v. in ꝑn. Se
debat ſup ſoliuꝫ
ſuum in conſiſto
rio palacij.
z ¶ Sinu. Ideꝫ
ver. xiij. q. j. §. ij.
circa fi. ꝺ iudeis.
⁊ ſi iudeos. ⁊ hu/
ic concor. vt lite
non conteſta. ac/
cedens. ij. vbi pa
tet ꝙ non ſuffice/
rent littere de cō
ductu.
a ¶ Per violen
tam. Per hāc lit
teram videtur ꝙ
ſi captiuus ad pe
nam vel periculū
mortis relaxaꝛ iuramento ſuo de redeundo ad carcereꝫ
certa die ſi mors erat iniurioſa redire non teneatur: als
teneꝛ. b ¶ Offerre. Quaſi dicat nullus: niſi ex multe

An iu
redire
carceri
neaꝛ

a re vitant̄:hec humana fugit b ratio : hec abhorret natura. c Deſiperet igitur qui citationem hmōi ſaperet artaſſe citatū:vt illud tā𝈍 notiſſimuʒ nullatenus omittamꝰ ꝙ regē d extra diſtrictum imperij in regno ſcilicet ſicilie notorie ac cōtinue tempore ſupradicto morantem citare non potuit imperator:nec citatio ſi quaʒ forſan de ipſo infra imperij fines fecit:citatum extra im- e perium conſtitutum artauit. ¶ Nos quoq3 regis ordinarius iudex ꝙ ad imperatoris iudicium citaremus vel citari aut remitti faceremus eundem f g nequa𝈍 fuimus requiſiti:īmo licet ad nos ⁊ curiaʒ noſtram temporibus illis rumores frequēter de curia imperatoris venirēt:⁊ iuxta eū etiā q̇dā ex fratribus noſtris eſſent:prius tamen dicte ſen- h tentie promulgatio quā ali- i ud de ꝓceſſibus antecedentibus ad audientiam noſtrā ꝑuenit. ¶ Deniq3 licet rex ipē terras aliquas ab impatore tenere dicat̄ in feudum: nō tñ in eis ſʒ in regno ꝑfato domiciliū ſuū fouebat:vñ imperator in ipius ꝑſonā nullā rōne terraꝝ hmōi niſi ex natura feudoꝝ debitā ſupioritatē habebat. ¶ Q̄ ſi punitio crimīs infra diſtrictū imperialē cōmiſſi ad impatoreʒ k forſan pertinuiſſe aſſeratur. ¶ Uex eſt quideʒ ſi in eodē diſtrictu fuiſſet inuētus delī- l quēs:vl' ad illū ꝺ more remiſſus. ¶ Dici ne ꝗ ſnīa meruit q̄ a iudice q̇ ꝑ regē tute adiri nō potuit:⁊ ī loco notorie vt m ꝓferr̄ nō tuto:in abñtē nec citatū legitime ac inauditūʒ ꝑ ꝯſequens ⁊ indefenſum non maturo fuit iudicio ſed precipitio:⁊ de tanto ꝑſertim crimine ꝓmulgata. ¶ Rurſus nō ē ſilētio relinq̄ndū ꝙ ipſe rex noſter ⁊ eccl'ie romāe rōne regni ꝑdicti notorie ſubdi- n tus : homoq3ligius ⁊ vaſallus:ac in eodem regno nō vt premittit̄ in imperio certum continuum ⁊ notorium ſuum o habens domicilium ac origi- nem inde trahens:imperato- p ri eo modo non ſubfuit:ꝙ in

patiētie merito:ſicut Ambroſius.xxiij.q.viij. ꝯuenior.
a ¶ Urant̄. Etiaʒ ꝑ volucres. Ouidius.ij.de remedio
Ouidius amoris:Que nimis apparēt rhetia vitat auis.
b ¶ Natura. Qua q̇s nō ſoluʒ ſeipm̄:ſed nec aliū vult
offendi. Inde Tullius li.iij.de offi. Homo nature obediēs homini nocere nō poteſt.
c ¶ Deſiperet. Concor.de renū. nili cum pridem. ver.ſed dices.
d ¶ Diſtrictum imꝑij. Per hanc
Nota l'ram ⁊ ſequētes patet ꝙ imperator nō diſtringit totum orbē:licet dicat̄ dn̄s mūdi. ff.ad.l. rhod. de iac.l.deprecatio. vij.q.j.in apibꝰ. facit tamē ꝓ ipo ius cōmune:quo fundat intentionem ſuam in orbe:ſicut epi in dioce. de quo ſcripſi poſt Hoſtiē. de offi. archid̄.c. fi.ſup.j.glo.
e ¶ Artauit. De ꝯſti.c.ij. li.vj.
f ¶ Nequa𝈍. Aſſerit purā negatiuam quā ꝑcipe poterat.
g ¶ Req̄ſiti. hic ⁊ in inferioribus declarat no.de foro cōpe.c.vlti.in ꝑnci.iij.q.vj.c.j. de rap.c.j.de hac requiſitione vide quod nota.in Spe.de cōpe.iu. adi.§.j. ver. ſed quō.⁊ de accu.§.j.ver.ſed nunq̇d.⁊.§.fi.ver.vt autem.
h ¶ Eſſent. Pro ipius coronatiōe: vt in.c.romani.ꝺ. ꝺ iureiu. i ¶ De ꝓceſſibꝫ.de diſcordia bñ ſciuerat ꝑus de iureiur.romani. k ¶ Forſan. Nō eſt no.dubitatio-
Queſtio nis:de h̄ de teſta.c.ij. l ¶ De more. Sʒ nunq̇d de iure voluit hoc decidere. Accur.in.l.ſi cui.§.fi.ff.de accu.dicit ꝙ remiſſio iſta fit ex vrbanitate vel ex voluntate vl' locū hʒ ſ'm eū:cū reus latitat:qđ etiā videt̄ placere Inno.de rap.c.j.ſʒ glo.h̄ ⁊ Hoſtieñ.dicūt in oī graui delicto remiſſionē fieri ad iudicē delicti:ꝑ.§.ſi vo q̇s comꝑhenſoꝝ.in auc̄. vt nulli iudi.coll'.ix.īmo dicūt q̇dā ꝙ iudex delicti ad hoc pōt cogere iudicē ſub quo degit ꝑ verbū iubemus.ibi poſitum qđ eſt neceſſitatis.xliij.q.j.qđ ꝑcipit̄.ff.qđ iuſſu.l.j.⁊.ij. ⁊ ſic non ob. qđ dicit̄ ꝙ par in parem nō habet impium.de elec.innotuit.cū in hoc iudex delicti ſit maior:⁊ hoc placuit Iaco.de ra.⁊ Pe.in auc̄.qua in ꝓuincia.C.vbi de crī.agi oporteat.ꝓ his.facit quod no.Hug.lxv.di.c.fi.contra eos.facit qđ ibi no.Iohan. quod credo verius:ſcilicet quod male faciat iudex requiſitus non remittendo:is tamen qui requirit ſi alias non eſt illius iudex illum cogere vel

punire non poterit:ſed aget coram ſuperiore illius:ad quod facit de foro compe. romana.§.contrahentes.li.vj.ita ad denunciationem non dicit ad mandatum vel preceptum:facit etiam de offi.ordi. paſtoralis in ꝑnci.pio.⁊ quod no.de offi.deleg.prudentiam.§.adijcimus.in vi.gl. Nec obſtat illud verbuʒ iubemus in.§.ſi vero . quia licet imperator ibi iubeat:nō dat per illud iudici requirenti poteſtatem iubendi vel puniendi non conceſſum: igit̄ non attentet.xxv.q.ij amputato . Dicunt etiam predicti domini leguʒ ꝙ iudex requiſitus remittet ſine aliqua cognitione:tum quia preſumptio eſt ꝓ iudice requirente:de renunci.in preſentia. tuʒ qr requiſitus ē merus executor:de offi.deleg.paſtoralis.§.preterea. C.de execu.rei iudi.ſi vt ꝓponis. ⁊ ꝓ eis facit ꝑdicta.l.ſi cui.§.fiñ. ff.de accuſa.quidam.cōtra quod precedit aliqualis cognitio:alias ſine cauſa infamaret̄:qui ſic ſtatim ligatus remitteret̄:ad hoc ff.de cuſto. ⁊ exhi. reo.l. diuus.
facit.C.de exhi.re.l.fi.C.vbi de crimi.agi oporteat.l.j. ⁊ hoc in ſua diſputatione tenuit hic Bar.de pratis per predictam.l.diuus.inducens etiam.l.ne in arbitris.C. de arbi. m ¶ Citatum. Uide quod nota.⁊ dixi co.ti. tenco:.in glo.penulti. n ¶ Homoq3ligius. De homagio habetur de accuſa.veniens.de ſimo.ex diligenti.de exceſſi.prela.grauem.de regu.iur.c.fi.quod al's dicitur *Dr̄ia inter* hominis ligiū.dicit̄ autem ligius quaſi ligatus:vel le- *homoligiū* gius quaſi legalitatē ſeruās:de hoc Martinus de fa- *⁊ fidelitatē* no compoſuit quendā tractatū quem ponit Spec̄.⁊ latius ꝓſequit̄ ꝺ feu.§.ij.⁊ vt ibi no.hominis ligiū fit imperatori vl' rei nullius.alterius fidelitate ſalua:ſʒ in vaſallatico vl' fidelitate reſeruat̄ ſaltē impatoris fidelitas vel auctoritas:in li.feu. de ꝓhibi.feu.alie.l.impialem. nec videt̄ quis eſſe poſſe ligius duoꝝ:ſed bene pōt eſſe ligius vnius ⁊ vaſallus alterius vt hic:vl' vaſallus pluriū:⁊ ibi de hoc.ver.x.⁊ ver.ſequentibus. o ¶ Originem. No.ꝓ foro originis:de quo de paro.c.fi.in.j.glo. de tempo.ordi.cum nullus.li.vj.⁊ in Spe.de compe.iudi.adi.§.j.ver.xlij.al's.xliij. p ¶ Non ſubfuit. Innuit per non ſubditum crimen leſe maieſtatis nō committi.

a ¶ Non habebat. No. non valere ſententiã ex cuius tenore deprehenditur euidens iniquitas: de hoc dixi poſt Inno. eo. ti. cum Bertoldus. §. ꝛ. conceſſimus.
b ¶ Propt̃ quã etiam. Tolle hic litteram que eſt in fine huius. §. ꝓprie terminos poteſtatis exceſſit in meſſem noſtram ⁊c̃.
c ¶ Diſtrictum. Cũ roma ſit d̃ tẽporali dñio eccleſie. lxiij. diſ. ego ludouicus. xxiij. q. viii. igitur. de elect. fundamenta. lib. vj.
d ¶ Debitis in. Quid de debitoribus ꝑ iuramẽtũ obligatis: hoc poſito q̃ hec ſententia fuiſſet iuſta: ſcripſi poſt Hoſtieñ. de cẽſi. ſignificauit. ſup glo. ij.
e ¶ Fidelitate. Hoc bñ facit pa pa de ſubdit̃ imperio. xv. q. vj. alius. ⁊ c. nos ſanctoꝝ. ⁊ eo. ti. c. ij. li. vj. ⁊ hoc ratione criminis: d̃ heretic. c. fi. de pe. c. fi. ꝓcedit autem hoc ex ſuperioritate: de qua ĩfra. §. ꝑxi. ⁊ fi.
f ¶ Subiecte. Arg. ad no. xvj. q. vij. filijs. in. j. glo. ſcilicet q̃ ꝑ dãnationẽ vł̃ confiſcationem iudicis ſecularis non perdat quis ius patronatus.
g ¶ Falcez. Qd̃ facere non licuit: de elect. venerabilem in ꝑn. cum ſuis concor.
h ¶ Sic graui delato. Leſe maieſtatis.
¶ Licuerit. Fac̃

eum crimine leſe maieſtatis commiſerat q̃ꝫtumlibet omnia in ſentẽtia ſupradicta cõtenta veritatem indubiam cõtinerent: ſicq̃ꝫ nedum cũ iure immo nec cum iuris colore tulit imperator ſententiam ſupradictam in regem ex cauſa
a que veritatis ſubſiſtentiã nõ
b habebat: ꝓpter quam etiam quatenus in eo fuit regẽ eundem priuando regno ⁊ regia dignitate ac terris etiaꝫ alijs ⁊ iuriſdictionibus perpetuis ⁊ temporalibus: que ſub eo nullatenus vel ab eo ſꝫ a nobis ⁊ ſub nobis tenebat: nec nõ ꝓcedẽdo ꝯ regem eundeꝫ ex illis q̃ ꝑ ipſius ſtipẽdiarios ac nõnullos imperatoris eiuſdem ſubiectos ꝑ maliciã ⁊ inſtigationẽ regis ipſius ꝯ eum fuiſſe cõmiſſa in vrbe dicebat. ¶ Cum etſi illa fuiſſet ibidem reuera cõmiſſa punitio tñ eoꝝ in regẽ veluti ex
c diſtrictum impij cõmiſſoꝝ ad imꝑatoꝝ nullaten᷒ ꝑtineret: inhibendo etiã in eadẽ ſentẽtia ſub magnarũ appoſitione penarum quarũ aliquas ſibi applicari mandauit: ne quis dicto regi preſumeret in ſuis
d rñdere debitis: in ip̃ iuſue familiaritate vel ſeruitio remanere: aut eidem contra ipſum imperatorem quouis modo impendere conſilium auxiliũ vel fauorẽ: cũ debitores ſeruitores ⁊ auxiliatores hmõi extra imperiũ ⁊ in regno conſtituti predicto nullatenus imperatori ſubeſſent: nec ex cõmittendis in regno eodem dictis poſſent penis aſtrĩgi vel aliqualiter ꝯdemnari ꝑ ip̃m.
e Abſoluẽdo quoq̃ꝫ ab omni fidelitate: obligatione: ſeruitio: ꝑmiſſiõe ac pacto ꝓuincias oẽs ciuitates ⁊ caſtra ⁊ loca: ipſiuſq̃ꝫ vaſallos ⁊ feudatarios ⁊ alios q̃ſlibet eidem regi quomodolibet obligatos: cũ includerent̃ in abſolutione hmõi terre ⁊ ꝑſone no
f bis ⁊ eccleſie romane ſubiecte: ꝓprie terminos poteſtat᷒ exceſſit in meſſem nr̃aꝫ immit
g tens ꝑperã ſuã falcẽ. ¶ Ceteꝝ defect᷒ ſuppletio circa ꝓceſſus adhibita ſupradictos non tm̃ valet ad iuſtificationem ip̃oꝝ ⁊ ſnĩe ſupradicte: q̃ꝫtum ad eorũ ſigillationem ⁊ notam: cum nullam ſuꝑ p̃miſſis poteſtatem haberet imꝑator in regem: ſibi al's q̃ꝫ vt prefert̃ non ſubditum non citatũ legitime aut remiſſuꝫ: ⁊ extra diſtrictũ ip̃ius continue ac notorie cõſiſtentẽ: nec predicta ſuppletio circa ſubditum etiã ad ea potuiſſet de ratiõe referri: ꝑ que de crimi
h ne preſertim ſic graui delato defenſionis que a iure ꝓuenit naturali facultas adimi valuiſſet: cum illa imperato
i ri tollere non licuerit q̃ iuris naturalis exiſtũt. ¶ Ut igit̃ ſicut memorata ſententia iuris caret effectu: ſic in auctori
k tate ⁊ nomĩe rei careat iudicate: vt nec in opinione cõmu
l ni ac vulgi labijs nomẽ habere ſnĩe mereat̃: vt etiam in magnũ iuſticie ac pacis obſequiũ ſcandaloſis occurrat̃ periculis: que cũ nr̃a ⁊ eccleſie ꝓuinciarũ multaꝝ regnoꝝ ⁊ gentiũ turbatiõe nõ modica poſſent occaſiõe ip̃ius ꝓ tempore ſuboriri. ¶ Nos taꝫ ex
m ſuperioritate q̃ꝫ ad imperiuꝫ non eſt dubium nos habere: q̃ꝫ ex poteſtate in quam vacã
n te imperio imperatori ſuccedimus: ⁊ nihilominus ex illius plenitudine poteſtatis quam chriſtus rex regũ ⁊ do
o minus dominantiũ nobis licet ĩmeritis in perſona beati
p petri ꝯceſſit: ſnĩaꝫ ⁊ ꝓceſſus
q oẽs predictos ⁊ quicquid ex eis ſecutum eſt vel occaſione
r ip̃oꝝ de fratrũ nr̃oꝝ conſilio declaramus fuiſſe et eſſe omnino irritos et inanes: nullumq̃ꝫ debere aut debuiſſe ſortiri effectum ſeu nocumentum vel noxam afferre cuiq̃ꝫ vel quomodolibet attuliſſe

ad no. ff. de conſti. ꝓnci. l. j. ⁊ C. ſi contra ius vel vti. publi. l. vlti. ꝑ Innocen. d̃ cõſtitu. que in eccleſiarum. per Hoſtieñ. in ſumma. de reſcript. §. q̃s vires. ver. poteſt autem. facit etiam ad queſtionem de iudice habente arbitrium: quã no. ĩ. de verbo. ſig. ſepe. ſuꝑ ver. defenſiones.
k ¶ Nomine. Sic eo. ti. c. fi. li. vj. ij. q. j. in primis in fine.
l ¶ Vulgi. Cuius opinio quandoq̃ꝫ inſpicit̃. ff. de flumi. l. j. ⁊ ff de fun. inſtruc. l. cum delanionis. §. aſinã. de pur. vul. ꝑ totum. et nota. de reſcrip. nonnulli. in. iiij. glo. Ouidius de ponto: Vulgus amicitias vtilitate ꝓbat. Ouidi.
m ¶ Superioritate. vt in conſtitutione romani. §. de iureiur.
n ¶ Succedimus. de fo. competen. licet ex ſuſcepto. ⁊ huiuſmodi poteſtati non participant legati de latere: de h̃ in Specul̃. ti. ij. §. nunc oſtendẽduꝫ. ver. xix. Jo.
o ¶ Dominantium. Apocalyp. xix. ca. vltra mediũ. j. ad Timo. vj. ⁊ fac̃. viij. diſ. que contra mores in fine. de deci. tua. ij.
p ¶ Conceſſit. Matth. xvj.
q ¶ Ex eis. Cõcor. de elec. qualiter in fi. ĩ. de immu. eccle. q̃m̃.
r ¶ Conſilio. vide quod no. eo. ti. tu. c. ij. li. vj. in ꝑma glo.

ipoſq; nihilominus q̄tenus ꝓceſſerūt de facto: ⁊ q̄cq̄d ex eis ſecutū eſt: vel ob eos vel in poſteꝝ ſeq̄ poſſit in irrituz a reuocam⁹. **De appellatioib⁹.**

Clemēs. v. in ꝯcil. Vienen̄.

Valet appellatio corā maiore pte plurium iudicium: ſed appellatio eſt appellato dela tio et termini prefixio intimā da. hoc dicit Jo. an. ca. I

b SJ a iudicib⁹ duo/ b⁹ aut plurib⁹ fue/ c rit appellandū: qꝛ forte de facili eorū d pn̄tia ſil' haberi nō poſſet lice e at corā ipis vl' maiori pte ip/ f g ſoꝝ appellare et apl'os petere ſepatim: valebitq; appellatio h i talis ac ſi ſimul fuiſſet in eorū pn̄tia ab oībus appellatum. k Eſt tn̄ appellato ignoranti l appellatiōis necnō dilatiōis m n eorū ⁊ termini prefixionis ſi o ſubſecute fuerint intimatio le gitime faciēda.

I dem. **Sufficit apl'os peti vno ꝯtextu ſe pius ⁊ inſtāter: ad quos reci piendos ſi iudex certū termi nū ſtatuat appellās illos nō petēs in termino appellatiōi renūciat. Idē cū iudex ſtatu at terminū iuris incertū īfra quē appellās illos debite nō petiuit vel oblatos recipere re/ nuit. Ponit vltimo tres ca/ ſus q̄bus appellans nō ha/ bēs apl'os appellationē ꝓſe qui pōt. h. d. Joh. an. ca. II**

p QUāuis irgor iuris ex/ poſcat eū q̄ appellat de bere petere apl'os cōgruo lo/ q co ⁊ tēpe ſepius ⁊ inſtanter. r Nos tn̄ anq̄; ⁊ cōez obſeruā/ tiā litigantiū ſequi ⁊ eq̄tatem s t rigori preferri volētes decer/

a Reuocamus. Concor. de rebus eccle. non alienā. ſi/ quis. eo. titu. ad audientiam. ⁊ quod no. ibi de offi. or/ di. c. pe. ⁊. ij. q. j. primates.

Diuiſio

Si a iudicibus. Et ſunt due partes. Scōa ibi: Eſt tamen. ⁊ quod dicit iudicibus intelligo ordinarijs vel delegat' ſiue ſint ad cās ſiue ſint executores ad ḡ/ tias: ⁊ idem eti/ am puto de arbi tris iuris a qui/ bus appellari po teſt: de offi. dele/ ga. ab arbitris. libro. vj. cum ea/ dem ſit ratio.

c Appellādū. In iudicio vl' ex a ſnia vel graua/ mine forte: dato ḡ ꝙ haberi poſ/ ſet ipoꝝ copia: lo cus eſſet ei ꝙ hic dicit: ſꝫ an̄ ꝯſtitu tionē iſtā tūc ſo/ lū ſic diuiſim de facto appellaba/ mus qn̄ cōit iu/ dices haberi non poterāt: vn̄ ſerua bat ꝙ ſingulari/ ter requirebant vt conuenirent.

d Simul. Sci re debes ꝙ In/ nocentius in de/ cre. cum ſuper. de offi. deleg. in glo. magna circa mediū. dicit ꝙ ab vno ex pluribus iudicibus non poteſt appel lari: niſi appellet ab omnibus: ⁊ quia cum non ſit licitū appellare niſi a grauamine: ⁊ vnus ſine alijs grauare non poſſit: quia ſolus iuriſdictionem non habet: ergo non ab vno: ſed ex omnibus ſimul appellandū eſt. Sed ſi Inno. intellexit ſimul in loco ſcilicet congregatis tem pore quo appellat: hoc igit hic corrigit: ſed ſi intellexit ſimul reſpectu forme vel interpoſitionis: hoc hic nō tā/ git. licet eñ hic ſepatim appellet: tn̄ ab omnibus ap/ pellat. hoc tn̄ ſcias ꝙ quotiens vnus ex pluribus iudi/ cibus ꝓcedere pōt ⁊ ab ipo ſolo ſi ꝓcedit poterit appel lari: de primo vide quod no. de arbi. c. ij. li. vj.

e Co/ ram ipis. Vide quod no. de elect. vt circa. li. vj. preſen/ tia eñ iudicis appellandum eſt. ij. q. vj. biduum. vbi de hoc: ⁊. ſ. eo. titu. ſuggeſtum.

f Maiori. Quando ſunt plures q̄ duo. Nam in duobus non eſt dare par/ tem maiorem: oportebit ergo tunc ꝙ coram ambobus

Queſtio

fiat appellatio ſi diuiſim poſſunt haberi. Sed quid ſi ambo ⁊ diuiſim non poſſunt haberi: vel quando ſunt plures non poteſt haberi pars maior etiam diuiſim: Sol. ex quo non ſtat p appellantem ſibi non nocet: fa/ cta igit ꝓteſtatione appellet coram illis vel illo quos vl' quē habere pōt: vl' ſi nullū pōt habere coram publi/ cis ⁊ honeſtis pſonis. eo. ti. c. fi. de offi. ordi. paſtoralis. ſi haberet copiam iudicis ad quem coram illo appellet ij. q. vj. biduum.

g Appellare. Sepatim vt ſequit. Eſt eñ mens littere ꝙ quilibet iſtorum actuum appel/ latio ⁊ apoſtolorum petitio ſeparatim fieri poſſit.

h Talis. Supple ⁊ apoſtolorum petitio.

i Ac ſimul. Concor. de re iudi. c. penulti. li. vj.

k Ignorāti. Sciēs eñ certificari nō dꝫ: ꝺ re iudi. eū qui certus. li. vj. preſumit aūt ignorantia niſi ꝓbet ſcia: de reg. iu. preſumit. lib. vj. cum concor.

l Dilationis Ubi delatum eſt tunc negocium principale p hoc eſt co ram iudice appellationis. ſ. eo. cum appellationibus. lib. vj. ⁊ ideo inti mandū ē appel/ lato: ⁊ facit hec littera ad id qꝺ no. ꝙ deferri ap/ pellationi ⁊ ter/ minū illi pfigere ſunt diuerſa.

m Eoꝝ. Sci/ licet iudicum.

n Prefixiōis. Ad iter enim ar ripiēdum vel ad ſe preſentandum potuerunt termi num aſſignare: eo. ti. cum ſit ro/ mana. que termi/ ni aſſignatio qꝛ multum operat: vt eo. ti. ſepe. ideo parti hoc ignorā ti debet intima/ ri. Sed nunquid hec dilatio ⁊ ter/ mini pfixio ſepa/ ratim p illos iu/ dices fieri pote/ rit: Quod videt p hanc litteram: ſꝫ forſan ē mens littere ꝙ iudices illi poſtea conueniēt ⁊ deferent vl' ter minū ſtatuēt: ꝙ intimari dꝫ appellato.

o Legitime. Per modū qui habet. ſ. ea. cōpi. de elec. cauſam. vt ibi patet in fi. Nec puto hāc intimationē ſolū faciendā: qn̄ ſic ſepatim appellat: ſꝫ etiā fiet qn̄ ſimul a iudicibus ap pellat: vl' qn̄ vnus ſolus eſſet iudex a quo appellat ꝓpt rationes quas ſupra notaui. Et aduerte: quia decre. illa cāꝫ. nil dicit de intimatione delationis vel termini: ſꝫ ſolius appellatiōis. ⁊ eſt rō: qꝛ cauſe beneficiales de quibus ibi dicit quo ad pncipale deferunt p appellati ones: ⁊ habent terminū ſtatutū a iure ad ſe pn̄tandū: ⁊ hec ps cui notificat appellatio ignorare ū debet: aliſe vero nō: ⁊ ideo ſi deferat ⁊ terminus ſtatuat ab homi/ ne: notificent hec appellato qui potuit ignorare.

Quāuis. Sūt q̄tuor ptes. Scōa ibi: Uerum. Tertia ibi: Sil'r. Quarta ibi: Q ſi. ⁊ determiat pmū di ctum qꝺ no. ſ. eo. ti. ab eo. lib. vj. in. iij. glo. vbi patet ꝙ mihi placebat iſte rigor de q̄ loquit pn. ⁊ idē ibi Archi dia. — Diuiſio

p Iuri. ij. q. vj. poſt appellationē. ⁊. §. vi. ad fi. C. e. ti. iudicibꝫ.

q Tpe. i. xxx. dieꝝ q̄ currūt a tempe ſnie: vl' ab eo tpe a q̄ incipit currere decēdiū appellatio nis inrponēde: ſic itellige qꝺ no. ſ. e. ti. ab eo. li. vj. i gl. ij ⁊ eſt ſi. qꝺ no. ff. ꝺ execu. tu. l. q̄nq̄ginta. oli dabant. v. di/ es. ij. q. vj. ab eo. ⁊ ē iſte terminus etiā iudici ad traden dū: vt ꝓbāt iura pdicta.

r Obſuantiā. Sil'e. ſ. ea. cōpi. de eta. ⁊ q̄li. generalē intātū āt vigebat hec obſer uātia: qꝺ dicebat Guil. ꝙ nūq̄; viderat hoc opponi: vt no. in decre. ab eo.

s Preferri. Sil'e de re. pmu. c. v/ no. li. vj. q̄bus āt caſibus pferat eq̄tas rigori ⁊ ecōtra: ſatis ſcripſi de trāſac. c. fi.

t Decernimus. Per viaꝫ declarationis: debuiſſet eñ dici contrariū: vt. ſ. patet.

⁊ ideo vtit iſto verbo:ſi.de regul.conſtitutionem.li.vj.
a ¶ Contextu. Lex dicit de teſtamento in ſcriptis ꝙ vno contextu fieri debet:⁊ declarat vno contextu fieri cum nullus alien⁹ actus miſcet.ff. de teſta.heredes pa/lam ad fi.ſic etiam electio vno contextu fieri debet.ſ.de elec.quia ꝓpter.
ſed hic nõ impo/nit neceſſitas h facIendi vno con textu.ſed dicit ꝙ ſi ſic fiat valet ⁊ non curo an hec petitio fiat vno contextu cum ap pellationis inter poſitione necne: facit qđ no.ff.eo. l.j.in glo.fi. ⁊ in Spe.de ap.§.ſe/quitur in fine.
b ¶ Apli.Quos interdum:epl'as interdum dimiſ/ſorias vocamus. ij.q.vj.ab eo.⁊.l. p⁹ appellationẽ. Quid ſint apli: ⁊ vnde dicantur: de q̃druplici eo/rum ſpecie ⁊ eo/rum formis:vide in Specu.eo.ti.iiij.pte.§.qui ſequit.
c ¶ Certum. Siue ꝑ denomiatione diei:puta die iouis ꝓxi.vel ꝑ numerũ:puta hodie ad octo dies.vel octaua die menſis. d ¶ Nec petat. Sola ergo comparatio non ſufficeret:non ſic in caſu decre.ſi a iudice.eo.ti.lib. vj. Eſt em̄ caſus ille ab iſto diuerſus.apoſtoli em̄ dan/tur:vt inſtruatur iudex ad quem eo.ti.vt ſup.li.vj.ſed reuocatio grauaminis fit vt iuriſdictionem reſumat iu/dex a quo non eſt.ergo mirum ſi plus circa primum q̃ʒ circa ſcđm artat appellans.⁊ iudex a quo plus circa ſe cundũ q̃ʒ circa primum. Jo.an. e ¶ Videt. Etiam ſi iret vel mitteret ꝓ illa ꝓſequenda.ſ.eo.ab eo.li.vj. Sʒ
Queſtio quid dices ſi in iſto caſu vel ſequenti comparuit appel/lans in termino certo:vt hic vel infra incertũ:vt.j.ꝓxi. rñ. Judex aſſignat nouum terminum ad illos recipien/dos:in quo non compareat appellans:nũquid renũciaſ/ſe videt? Forte fuit de mente huius iuris ꝙ vltra ſecun dam vicem non teneat appellans coram ipo ꝓ hac cau ſa comparere.tutius eſt ꝙ ex quo ſecundus terminus eſt infra tempus iuris:infra qđ ad hunc actũ iudex eſt coram illo termino ꝓrogato compareat:non tamen pu/to ꝙ teneat plus petere:ſic ꝓcedat qđ dixi de vice ſcđa: ſed ſatis eſt ꝙ exhibeat ſe paratum recipe:ſicut in p̃di cta decre.ſi a iudice.⁊ licet vt dixi hoc ſit tutius:non ta men eſtimo eum qui bis comparuit negligentem vel re nunciantem dici poſſe:al's ſequeret ꝙ ſingulis diebus de termino.xxx.dierum poſt appellationem extantibus ad comparendum poſſet vrgeri. f ¶ Infra dictum.
Nota Nota quia ſupra ꝓximo reſponſo dixit in aſſignato ter mino:hic dicit infra dictum terminum:vbi ergo eſt cer tus terminus debet in termino comparere:nec tũc ſuf/ficeret id ante terminum facere:vbi vero ſub hac incer/titudine:ſcilicet infra terminum iuris.ſatis eſt infra il/lum terminum petere iterato. Et no.ꝙ licet terminus ſit incertus cum reſpondit ſe daturum infra terminum iuris:puta tamen ꝙ ſi reſponderet ſe daturum in termi no iuris vel vltima vel penultima die termini iuris ꝙ terminus certus eſſet:nec tunc ſufficeret ante terminũ comparere:⁊ per id videt hic expreſſum:ꝙ citatus vel iuſſus vt compareat:vel aliquid agat infra certum ter/minum vt quotidie fit:ſatis eſt ꝙ infra terminum quã/docunq̃ʒ:dum tamen loco ⁊ tempore congruo compare at vel id agat:exempla patent de do. ⁊ contu.cum dilecti.de conſue tu.c.fi.de prebẽ. ſi pluribus. lib. vj.eo.li.de elect. c.j.⁊.c.cupiẽtes. §.ꝙ ſi ꝑ.xx.

nimus ſufficere ꝙ ꝑ appellati
b onẽ ſimul vno ꝯtextu apli in ſtanter et ſepius poſtulẽtur.
¶ Verum ſi iudex a quo ap
c pellat certũ terminũ ad reci/piẽdos apl'os appellãti aſſi/gnet ⁊ appellãs in aſſignato ſibi termio nõ cõpareat corã
d eo:nec petat apl'os ſibi tradi
e appellatiõi ſue renũciaſſe vi/det. ¶ Silr ſi iudex appellã ti rñderit infra iuris terminũ apl'os ſe daturũ:appellationi ſue renunciaſſe appellans in/
f telligit:niſi infra dictũ termi
g nũ cõgruo loco ⁊ tpe inſtãte ⁊ ſepius:ſaltẽ vno ꝯtextu pe tat apl'os ab eodẽ iudice ſibi
h dari:vel ſi recipe recuſet ob/latos. ¶ Qđ ſi iudex in ter mino ad dandũ apl'os p̃fixo ꝑ eũ ipos appellãte petẽti nõ
i
k dederit:aut ſi dum peterẽtur apli reſpõderit ſe daturũ eoſ/dem nullo termino certo ſibi
l
m p̃fixo vl' infra iuris terminũ ſe eos aſſeruerit velle dare po ſtea ꝑ appellãtẽ cõgruo loco ⁊ tpe ſepi⁹ ⁊ inſtant vno ꝯte/xtu etiã reqſitus:eos nõ cura uerit ĩfra eũdẽ terminũ exhi/
n bere appellationẽ ſuã:extunc ꝓſequi poſſit appellans:ac ſi expreſſe fuiſſent eidem apo/
o ſtoli denegati. I dem. Ap/pellans ꝓſequi ⁊ finire tene

g ¶ Terminuʒ. Qui etiam ipm iudicem artat:vt dixi in.j. rñſo.
h ¶ Oblatos. Sepius vidi du bitari cuius ex/penſis apoſtoli ſint tradẽdi.Cõ/munius ſeruatur ꝙ expenſis appel lantis:ſed hec lit tera facit in con/trarium:dum di/cit oblatos:ſicut ergo libellũ queʒ actor tenet reo offerre.iij.q.iij.offerat.ſuis expenſis tra didit:ſic ⁊ iudex apoſtolos.ad idem de offi.ordi.ſi ca/nonici.ꝓ hoc facit.ij.q.vj.ab eo. vbi dicitur ꝙ traditio apoſtolorũ expedit ex officio iudicis. Item facit.C.eo. ti.eos in fi.vbi dicit ꝙ etiam non petenti dari debent: hic etiam vsit verbo dandi:⁊ verbo exhibendi:quo ver bo etiam vtit decre.pia. ⁊ decre.ab eo.eo.ti.li.vj.⁊ de/cre.vt ſup.eo.ti.dicit tribuat.⁊.l.iudicibus.C.eo.canõi zata.ij.q.vj.in fi.dicit conuenit p̃ſtari.ſatis eſt ergo ꝙ cuicũq̃ʒ horũ verborũ attribui poſſit gratuita datio. Itẽ p̃cedens decre.j.⁊ decre.vt ſup. p̃cipiũt eos exhiberi:⁊ quod p̃cipit neceſſe ẽ fieri.xiiij.q.j.quod p̃cipit.de ver/bo.ſig.in his.ex quibus videt gratis offerẽdos apl'os: ⁊ facit ad materiam quod ſcripſi de elect.vt p̃terite.vt
Que dixi. Cõtrariũ ſeruat ꝙ eqtatẽ habet ſaltẽ in delegati dubitari ſolet etiam an clauſos ⁊ ſigillatos appellans recipe teneat? ⁊ arg.decre.intimaſti.eo.ti. videt ꝙ nõ.
i ¶ Dederit. Hic tolle litteram infra appellationem ſu am extunc ⁊c̃.⁊ idem facias in fi.ſeq.ver. k ¶ Aut ſi. Secundus caſus ꝑ quem patet ꝙ appellans qui ſuffi/cienter petijt apl'os coram iudice reſpondit ſe illos da/turũ nullo termino ſtatuto cõparere vlterius nõ tenet: fortius q̃ ſi nihil rñderit:al's inutile foret qđ dicit.ſ.j. rñ.⁊ adhuc fortius ſi denegauerit:ſʒ hoc erat expeditũ in decre.ab eo. l ¶ Prefixo. Tũc vl' poſtea. m ¶ Vl' infra. Tertius caſus. Et ꝑ id qđ dicit hic.ſ. eo.§.ſilr patet ꝙ iudex a quo poteſt infra tempus iuris tenere impeditum appellantem.nec em̄ cogit infra terminum illos dare:facit de elec.cõmiſſa.li.vj.licet ergo ſatis ſit appellãti infra terminũ illos petere ꝑ modũ qui ſequit tenet tñ finem termini expectare:vt videat an iudex of/ferret ⁊ morã purgaret. n ¶ Extũc. Scʒ in primo ca/ſu lapſo termino p̃fixo ꝑ iudicẽ.in ſcđo poſt rñſionẽ iu dici:ſi poſtea terminũ nõ ſtatuerit.in tertio poſt iuris terminũ ſic intelligo lrãm:vt ſic cuiq̃ʒ caſui ꝯtinet iſte finis:vt.ſ.dixi. o ¶ Denegati. Nec tenet proceſſus ſuper principali poſtea factus ꝑ iudicem a quo:qđ dic

tur appellationē extraiudiciaļē infra annū a die interpoſite appellatiōis vel illati grauaminis quo non facto impedimento iuſto ceſſante appellatio eſt deſerta.h.d. ca.III

s S[b]Icut appellationē iudi c cialē ſic ⁊ extraiudicia d lem infra annum a die interpoſitionis ipſius vel a die il e lati grauaminis vbi a futuro grauamine appelletur proſe f qui ⁊ finire teneẗ appellās. g Quod ſi iuſto impedimento ceſſante non fecerit debebit h eius appellatio deſerta cenſeri.

Idem. Tēpus ad proſequendam appellationem ab homine vel a iure prefixum non currit appellāti compromiſſo durante vel de partium expreſſo ꝯſenſu niſi periculo imminente ex mora iudex aliud decernat.h.d. ca.IIII

vt.ſ.e.ab co.in fine.li.vj.Ex hac ergo conſtitutione elicias quattuoꝛ caſus contra appellantem: ⁊ tres contra iudicem. Pꝛimus contra appellantem: cuꝫ apl'os nō petit. Secundus ⁊ tertius cum in termino certo ad id dato. vel infra incertum illos nō reperit. Quartus cum illos ſibi oblatos non recipit. Contra iudicem vt de negaſſe videatur ſunt tres caſus: cū in certo termino per ſe ſtatuto illos non tradit vel ſe traditurū dicit: ſed terminum non ſtatuit. vel dicens ſe daturum infra iur̃ terminum requiſitus illos nō tradit. Duos caſus addidi.ſ. quādo nil rñdet vel denegat iudicis pēa eſt vt ꝓceſſus ꝑ ipm habitus poſtea nō teneat appellātis: vt appellationi renunciaſſe videatur.ſ.co.vt ſup.⁊.c.ab co.li.vj.⁊ hic. Jo.an.

S Jcut. In hac decre. ⁊ ſequētibus breuiloquus fuit auctoꝛ ita ꝙ ſūmāde nō ſunt. ponit dictū. Scdo addit penā ibi: Qꝫ ſi. Hoc autē appꝛobat in vno dicto qđ no. Jnno.e.ti.ꝯſtitut⁹ in gl.nō.qđ.⁊.c.bōe.in alio determinat no.C.de tē.ap.l.fi.§.illud.⁊ repꝛobat opi. Hoſt. quā no.e.ti.ex rōne.appꝛobat ꝙ oli diſputādo terminaui: vt.ī.patebit. b Judicialē.ij.q.vj.ei q.ſ.e.ti.cum ſit romana. c Extiudicialē.de q̄.e.ti.ꝯcertatiōi.li.vj ⁊ h ꝓbamus oli ꝑ decr.ꝯſtitutus.eo.ti.q̄ loquiẗ de appellatiōe extiudiciali ⁊ tñ appellās nō īpeditus excludiẗ a ꝓſecutiōe poſt ānū: qđ ibi Jnno.tenebat cū determinatiōe hmōi.c.ſ.ꝙ qñ appellat a futuro ḡuamīe: tūc a tpe grauamīs ānus ꝓſecutiōis īcipiat: ⁊.xij.dr̃ias inẗ extiudicialē ⁊ interiudicialē appellationē ſcripſi poſt Hoſt. eo.ti.bone. d A die. Ergo videẗ ꝙ illa ps diei in q̄ appellaẗ cedat lucro appellātis: nec computeẗ in anno: ſic de elec.c.j.de excep.pia.de reſti.ſpo.frequēs.ſ.de p̄bē.ſtatutū.li.vj.⁊ in h differat a tpe appellatiōis interponēde: qđ currit de momēto ad momētū: de re iudi.ꝙ ad ꝯſultationē. Scire debes ꝙ oli hāc q̄ſtionē diſputaui.ſ.qñ deberet currere tp̄s appellatiōis ꝓſeq̄nde. Accur.in fi.C. de ap.ponit tres opi.ſ.h appꝛobatā ⁊ aliā ꝙ incipiat a tpe inchoate ꝓſecutiōis: ꝓ q̄ facit lex illa ibi: Et ānale tp̄s poſt inchoatā litē p̄terierit. Tertia eſt ꝙ appellās ſi nō ꝓſequiẗ.ī.annū a tpe appellatiōis vel biēniū ex cā rata manet ſnia: ſꝫ ſi inchoauit īfra hec tpa tūc a tpe inchoatiōis habeat annū ⁊ ex cā bienniū: ſed vt ibi no.ſm has duas opi.poſſet ꝓſecutiōis tp̄s extendi ad q̄driennīū. Eſt q̄rta opi.quā ip̄e no.in auc̄.de iudi.§.appellatiōes.coll.vj.vt curſui ip̄i⁹ anni p̄ponanẗ duo mēſes ꝑ.§.p̄dictū vbi videẗ expſſum. Eſt quinta opi.q̄ placet Hoſ.e.ti.ex rōne.ꝙ currat ānus a tpe ſnīe a q̄ fuit appellatū: alle.ij.q.vj.anterioꝝ.⁊.⁊ ſancimus. ſꝫ ibi loquiẗ de tpe appellatiōis interponēde iuuabam hāc opi.ꝑ.l.iudicibus.C.eo.que habeẗ.ij.q.vj.in fi.vbi tempus apl'oꝝ petendoꝝ currit a tempe ſnīe: vt etiam dixi.ſ.c.pxi.in glo.iij.ad idem ea.q.ꝓpter ſuperfluam facit.eo.ti.nō ſolū.li.vj.vbi attentata poſt ſententiā: licet ante appellationē reuocanẗ ꝑ modum attētati. Jtē tempus reſti.in integrū: ⁊ ſupplicatiōis ꝯ ſniaꝫ currit a tempe ſnīe: de reſti.in integ.c.j.lib.vj.C.de p̄ci.impe. offe.auc̄.que ſupplicatio. Jtē annus executiōis qui daẗ delegato currit a tempe ſnīe: de offi.dele.querēti.ſic dicam de iſto ⁊ videẗ caſus.C.de temp.ap.l.j. que de tpe ꝓſecutionis videẗ debere intelligi. Pꝛimā opinionem quā in ſolutiōe tūc tenui ſic ꝓbaẗ: iſtud tempus daẗ appellanti ⁊ ad pꝛoſecutioneꝫ appellatiōis.ij.q.vj.ei qui.al's incipit: ſi q̄s appellat.C.d tē.ap.ei q.eo.ti. cū ſit.⁊.c.rep̄henſibilis.ſepe.⁊ ca. ꝯſtitutus.d ſen. excōi. licet.li.vj. ergo opoꝛtet appellationē p̄cedere hui⁹ tp̄is curſum: ne lex ſit impoſſibilis.liij.di. erit aūt cū ſi. Jtē decreẗ.ad hoc.ij. eo.ti.dic̄ poſt appellationē. Jtē lex.ij.in p̄n.⁊.l.iij.poſt p̄n.C.de tempo. ap.ad idē eo.ti.Nicolao.de do.⁊ contu.cum olim in fi. Jtem cū decem dies denẗ ad deliberandū an expediat appellare: nō cōputabunẗ in tpe ꝓſecutiōis.nā iſta diuerſa ſunt ꝙ pꝫ de ꝓcura.nō iniuſte in fi.C.eo.ti.inuitus.⁊ faẗ qđ ibi no.al's cū tp̄us inẗponēde currat a tpe ſcīe illi⁹ ſnīe.ij.q.vj.biduū.e.ti.ꝯcertatōi.li.vj. Si tp̄s ꝓſequēde curreret a tpe ſnīe: ſm id poſt ānū poſſet appellare ſed nō ꝓſequi: ſile quod no.ff.de excu.tu.quinquaginta.facit.ff.de requir.re.l.annus.ꝑ que iura.⁊ ꝑ decre.ex ꝑte.ſ.de reſcrip.hanc ꝑtem eligi que hic appꝛobaẗ. Ad ꝯ̄ria reſpondeẗ ꝙ ſcđa ⁊ tertia opi.abſurditatem habēt de qua dixi.ſ.poteſt ergo exponi quod dic̄ ibi lex: vt ibi no. Pꝛeterierit.i.p̄teriiſſe noſcaẗ. vel clarius.i.curſum ſuum compleuerit: ⁊ ꝑ eundem modum tolliẗ q̄rta.⁊ qđ dicit.§.appellationes.vt poſt duos mēſes tp̄s fatale ſuum inchoare curſum: exponas.i.ichoatum ꝓſequi ⁊ finire: vel quod ibi diciẗ eſt locale vel ſpeciale vt ibi no. Pꝛo quinta opi.non facit decre.ex ratione.vt patet ex antiqua auc̄.⁊ ibi ſcripſi. Lex iudicibus non obſtat: qꝛ licet appellare ⁊ apl'os petere ſint diuerſa: ⁊ habeāt diuerſa tꝑa: qꝛ tñ fiūt coꝛā eodē ⁊ ſcđm acceſſoꝛiū p̄mi: ⁊ i ſola verbali petitiōe ꝯſiſtēs.noluit ius vnū tp̄s cū alio ꝯfundi: ſꝫ appellatio ⁊ ꝓſecutio fiūt coram diuerſis: q̄ ꝓſecutio i mlta difficultate ꝯſiſtit. Quare ius noluit vnū tp̄s in aliud imputari in tpe reſtitutionis: ſupplicatiōis ⁊ executiōis nō eſt dare diuerſa tꝑa q̄ pñt ꝯfundi: ſm vnū ſolū in decr.nō ſolū a bñficio deliberādi: qđ hꝫ vict⁹ ꝑ decēdiū ꝓcedit ꝙ reuocanẗ añ appellationē ⁊ p⁹ ſniaꝫ inouata lex illa.C.d tē.ap.varios hꝫ itellect⁹ vt ibi no. Jo.an. e A futuro.qꝛ i iudicio nō appellaẗ: niſi a ḡuamīe illato: iō nō in iudiciali: ſꝫ extiudiciali ꝓcedit hec diſtictio. Si ḡ appellat canōic⁹ ne fiat electio eo excluſo: vl' ne fiat d ticio: vl' ne fiat niſi denoiato ꝑ maioꝛē ꝑtē capli: vl' appellat poſſeſſoꝛ ne i poſſeſſiōe inq̄eteẗ: extūc ⁊ nō p̄us: cū ꝯ appellatiōes factū fuerat illas ꝓſeq̄ teneẗ: ſic loquūẗ d elec.cū nob.⁊.c.audit.⁊.e.ti.ꝯſtitut⁹ ⁊.c.bōe. f Finire. Jn h ꝯuēit tp̄s reſtōnis in integrū.ſ.e.cō.d reſti.in ite.c.vno.⁊ appꝛobat in h ꝙ no. Jnno.ſ.e.ex rōne.⁊.B.ſ.eo.cū ſit.⁊.c. oblate. g Jmpedimēto.de h qđ ꝓuenit qñq3 ex ꝑte iudicis: qñq3 ex ꝑte appellantis: qñq3 ex ꝑte appellatiſ: ſatis.ſ.eo.ex rōne.⁊ in Specu.eo.ti.§.nunc breuiter. h Deſerta. Jdē verbū.ī.eo.c.iij.⁊.C.eo.l.quoniam.j.

Diuiſio **Q**Uādiu. ¶ Pͦrio ponit dictū. Scḋo ab illo excep͂tionē ibi: Niſi. Jmola. Sumi potuit ex auc̄. factū. C. de tēp. ap. ſumpta. de cor. aurē. de ap. §. j. col. viij q̄ tñ in tribus h̄ ſupplet: vt. ī. dicā: ⁊ ꝙ dices q̄ꝫdiu: exponas. i. q̄ꝫtūcū q̄ꝫ diu: vñ dicit auc̄. etiā ſi decies mille anni fluxerint.

vt debitus. ſ. e. ⁊ p̄di. decr. cordi. ⁊ facit qḋ ibi no. in. v. glo. An ꝯ ſnia ſup p̄emptoria ſit diffinitiua vel interlocutoria: dicam. ī. c. fi. in p̄nci. l ¶ Judic̄. Facit ꝓ Jnno. q̄ intellexit decr. cordi. qñ ex iudicium appellat tm̄ a iudice: vide qḋ ibi no. in. iiij. glo. ⁊ hoc dicit: q᷑ appellatio contra partē iuſtificatur ex futuro grauamine. ſ. ca. ij. alias etiam notorias. licꝫ eī̄ notorium releuare poſſit ab onere ꝓbādi: nō tamē releuat ab onere proponendi: vt ſcp̄ſi. ſ. vt li. non ꝯteſta. c. ij ſup. j. gl. Jo. an. m ¶ Nominati Concor. de ſen. ex cō. ꝯſtitutionem. li. vj. in appellationibus in quibus artat decre. vt circa. de elec. li. vj. fortior fit exp̄ſſio: vt ibi eo. ti. ꝯſtitutio. ⁊ in Cle. de elec. ꝯſtitutionē. ij. rñ.

a ¶ Compromiſſuꝫ. Nō ſic in electionibus q̄ cōpromittūt: q̄bus bñ currūt electionū tp̄a: de elec. ſi cōpromiſſari⁹. j. rñ. li. vj. ⁊ rō diuerſitat̄ ibi no. in gl. fi. ſi ꝗ cōpromiſſarius nō ꝓnunciat reuertit̄ appellās ad iudicē: ⁊ idē puto ſi pronūciat: ſꝫ appellās vult penam ſoluere ⁊ appellationem ꝓſequi: nec iſta lr̄a ꝯdicit: immo fauet: cū dicit tp̄s interim nō currere. Jtē etiā an̄ ꝓnunciationē cōpromiſſo durāte poterat appellās ad iudicē redire ſoluēdo penā: vt no. de offi. dele. ſignificātibus in. iij. glo.

QUamdiu appellatiōis a ꝓſecutio ꝑ cōpromiſſū b c vel al's de ꝑtiū exp̄ſſo ꝯſenſu differt̄ tp̄s ad ꝓſequendū eā d dem ab hoīe vel a iure p̄fixū e f currere nolum⁹ appellāti. Ni g ſi forte iudex videns ex dila h i tione periculū imminere p̄cipe ret in illa ꝓcedi. **I**dem.

Ante diffinitiuā appellanti nō licet ꝓſeq̄ cauſas ī appellatiōe noīatim exp̄ſſas nec ꝓcessus p̄mi iudicis iuſtificari vl' impugnari pōt niſi ex act' corā eo. ca. V

k **A**Ppellāti ab interlocuto l ria vel a grauamine iudicis nō licet alias cauſas ꝓſeq̄ q̄ꝫ m in appellatiōe ſua noīati dū n o taxat exp̄ſſas. Nec ꝓceſſus p q p̄mi iudicis ex nouis aut de r nouo ꝓbādis iuſtificari pōt: s vl' etiā impugnari: ſꝫ tm̄ ex illis q̄ acta fuerūt vl' exhibita

b ¶ Vel al's. hoc ſupplet hec decr. qḋ nō decebat ante. pone mortalitas vel alia peſtis cepit eſſe in loco appellatiōis ꝓſequēde: ita ꝙ ꝯuenerūt appellās ⁊ appellat⁹ differre ad certū tp̄us: ita ꝙ tempa nō currēt vel aliq̄d tale. c ¶ Expreſſo. Non ſufficeret ergo tacitus conſenſus: puta ꝙ ſimul appellās ⁊ appellatus ad domiciliū redeūt: vel longā peregrinationē ſimul arripiūt vel aliquid tale. imputet eī̄ ſibi appellans qui ſic itinerat. Jtē ꝑ ꝓcuratorē ꝓſeq̄ poterat. d ¶ Ab hoīe. Hoc ē ſm̄ in q̄ ſupplet̄ auc̄. q̄ loquebat̄ ſolū ḋ tp̄e iuri̾. e ¶ Currere. Nō intelligas qḋ cōpromiſſo deſerto vel tp̄e de quo ꝯuenit finito habeat appellās integrū tp̄s: ſꝫ ſolū habebit q̄ꝫtū tp̄e cōpromiſſi ſuperat. dormit eī̄ tūc illius tp̄is curſus: facit. ſ. ea. cōpi. de reſti. in inte. c. vno. quod plene no. de verbo. ſig. dilecto. ff. ex qui. cau. ma. ſed ⁊ ſi ꝑ p̄torē. §. quotiens. f ¶ Appellanti. Nec appellato. g ¶ Niſi forte. Tertiū in quo ſupplet̄ auc̄. h ¶ Jmminere. ſ. eo. oblate ad finem. que ponit exemplum de cauſa electionis vel matrimonio ſpūali: idem ibi dixi de matrimonio. alio carnali ſm̄ Hoſ. Hoſti. ⁊ Egi. alle. vt li. non conteſta. qm̄. idem dicit ibi Hoſ. in aliis que celeritatē deſiderant. ff. de dam. infec. l. j. ff. de fer. l. j. ⁊. ij. i ¶ Preciperet. Poſt illud ergo p̄ceptum incipient currere tempa hoc intendit.

APpellanti. ¶ Se ſummat. habens duo dicta q̄

Diuiſio varias opiniones determināt: vt. ī. dicet̄. k ¶ Ab interlocutoria. Per hoc ⁊ ꝑ verbum nominatim quod. ī. ſeq̄tur reprobat̄ opinio Jnno. quā no. de no. ope. nū. c. pe. vbi tenet ꝙ ſat̾ eſt appellantē ab interlocutoria exp̄mere illā iniuſtā etiā ſi nō adiiciat in quo vel q̄re: ⁊ lꝫ ibi hoc approbet p̄us tñ dixerat ꝙ nimis eſt generale hoc verbū: ſicꝫ ſi diceret ſe grauatū ⁊ non exp̄meret in quo. Dicit aūt opinionē ſuā āplius ꝓcedere qñ appellās diceret ſniāꝫ iniuſtā: q᷑ ex inſtr̄is teſtibus vel aliis ꝓducti alit̄ vel ꝯtriū nūciari debuerat: inducit decre. eo. ti. ex pte. j. Hoſti. ibi ꝯdicēs: ꝙ appellās hꝫ exp̄mere cām q̄re ſit iuſta. ⁊ maxie ꝑ decre. cordi. eo. ti. li. vi. hoc placet Guil. in Spe. de ap. §. q̄lit̄ in p̄n. ⁊ h̄ approbat̄ ⁊ merito: q᷑ nō eſſet al's differētia in exp̄ſſiōe int̄ appellantē a diffinitiua ⁊ ab interlocutoria: cuius ꝯtrium vult decre.

n ¶ Expreſſas. Approbat quod no. Bern. eo. titu. cuꝫ cauſam in vlti. glo. ⁊ reprobat ꝙ no. Johā. ij. q. vj. non ita. ⁊ ip̄e Vin. ⁊ Hoſ. in decre. vt debitus. vt ibi ſcripſi ſup verbo ꝓbabili. ⁊ iura q̄ ꝓ eo faciūt loquunt̄ cū appellat̄ a diffinitiua. ff. eo. ſcio in fi. ⁊ no. ꝑ hoc plene ꝙ adiicit̄ cauſis: ⁊ ꝑ iſtud ſingulare verbū appellāti ꝯ ſtilum curie q̄ hꝫ ex pluribus cauſis exp̄ſſis in appellatione nō exp̄mere niſi vnā in reſcripto cōmiſſiōis: ſup quo vide qḋ ſcripſi in p̄di. decre. cū cāꝫ ſup vlti. glo. ⁊ quod no. in ſpe. de. §. de officio in penulti. coll'. o ¶ Nec proceſſus. Hic approbat qḋ no. Jo. in p̄di. decr. pe. de no. ope. nū. reprobās qḋ ibi no. Hoſti. ⁊ qḋ no. glo. in decre. ij. vt li. nō ꝯteſta. in gl. q̄re dicit ꝙ etiā tenebat Jo. ⁊ Vin. ibi tñ Hoſti. ꝯ: ⁊ no. ꝙ dicit ꝓceſſus: q᷑ diffinitiua a q̄ fuit appellatū bñ pōt iuſtificari ⁊ impugnari ex nouis cauſis vel nouit̄ ꝓbādis: ⁊ ſic loquunt̄ iura que inducebat Hoſti. de fide inſtru. cū Johannes. de teſti. fraternitatis. ſaluo quod habes in Clemē. de teſti. c. ij. p ¶ Judic̄. A cuius ḡuamine vel interlocutoria fuit appellatū de quo p̄miſit. q ¶ Ex nouis. Vñ qḋ dicebat glo. p̄di. decre. ij. vt li. nō ꝯteſta. ꝙ ex grauamine receptionis teſtiū facte lit. nō ꝯteſta. iuſtificabat̄ p̄cedens appellatio: reprobabā olim inducēs decre. dilecto. ſ. eo. ti. ꝑ quā ptꝫ ꝙ etiā p̄cedēs ḡuamē nō iuſtificat appellationē: niſi fuerit exp̄ſſuꝫ in illa: ſi ꝗ iniq̄tas iudic̾ p̄cedēs appellationē illā nō iuſtificat: ꝗ nec ſbſequēs: duo ꝗ requirunt̄ ꝯiūctim qḋ ḡuamē p̄ceſſerit appellationē vt h̄: ⁊ qḋ fuerit exp̄ſſum in illa: vt. ſ. ꝓx. rñ. r ¶ Probādis. Nō intelligas ꝙ veritas ḡuaminis ꝓbāda nō ſit corā iudice ad quē etiā ad iuſtificādā appellationē: lꝫ ꝓbata nō fuerit corā iudice a q̄: qḋ dic vt. ſ. e. ti. interpoſita. j. rñ. ſꝫ h̄ itelligit ḡuamē iudic̾ vl' iniuſticia ꝓceſſus oportet qḋ pateat ex act̾ corā iudice: vñ ſi ꝓpoſui exceptionē ꝓbationē obtuli ⁊ admiſſus nō fui: h̄ ꝓbato apparet ḡuamē: ſꝫ ſi exceptiōeꝫ legitiaꝫ ꝓbaui: ⁊ iudex illā repulit h̄ ꝓbato ḡuamē apparet: ſꝫ ſi excipiebā actorē excōicatū maiori: iudex illā repulit: ñ iuſtificat̄ appellatio: nec impugnat̄ ꝓceſſus ꝓbādo illū excōicatū maiori: ḋ q̄ ī p̄mo iudicio ñ fuerat obiectū. Jtē ſi appellaui ꝓpt̄ exceptionē ḋ loco ñ tuto ñ admiſſaꝫ: nō iuſtificat̄ ꝓceſſus: lꝫ nūc ꝓbet̄ me poſtea recōciliatū. s ¶ Jmpugnari. Jmpugnatio reſpicit appellātē: iuſtificatio reſpicit appellatū:

coram ipſo. Idem. Proſe/cutio appellatiōis deſerte nō impedit quin ſentētia cenſea tur in rem iudicatam trāſiuiſ ſe. h. d. Jo. an. ca. VI

Si appellationem ꝑ ne/gligentiā appellantis deſer/tam appellans ipſe cum ap/pellato: aut appellatus etiā ꝑ ſe et principaliter ꝓſeq͂ua/tur: non ideo minus in rē iu/dicatam cenſebitur tranſiuiſ ſe ſententia a qua fuerat ap/pellatum. Idem. A perem/ptoria repulſa ex alio q̄ pro/pter ineptitudinem ſecundo appellans ⁊ ſuccumbens nō auditur ſuper ea in appellati one diffinitiua. h. d. Jo. an. ca. VII

Cum a repul/ſione exceptionis per/emptorie ſecundo appellans

neuter aūt ipoꝝ vti poterit his q̄ corā ipo acta vl' exhi Si appellatione. Reprobat (blta nō fuerūt qđ no. Inno. eo. ti. ex rōne: approbās ⁊ fortificās ꝙ ibi no. Hoſt. a Negligentiā. Vt q2 neglexit apo ſtolos petere: vt in. c. q̄uis. ſ. eo. vl' neglexit ꝓſequi in/fra temp⁹ iuris vl' hois: vt in de cre. ſicut. ſ. e. b Deſertam. Idem verbum ī predic. decreta. ſi cut. ⁊ no. ꝙ ſi in appellatiōe que a ꝑncipio tenuit et poſtea tenere deſijt ꝓcedit: h dl ctū forti⁹ ꝑtō ꝓ cedere ī appella tiōe q̄ diceret a ꝑncipio nō tenu iſſe: vt q2 dr̄ iter/poſita tertio vel poſt decē dies. Itē ſi ꝓcedit in tacite deſerta ꝑ neglig̃ tiam forti⁹ in expreſſa deſerta ꝑ renūciatione. fa. eo. ti. romana. §. ſi ꝟo. ⁊. §. ſi aūt. li. vj. c Cum appellato. Licet ḡ dilatiões q̄s petit appellat⁹ ꝑ q̄s ꝓlat appel lationis ꝓſecutio ꝓſint appellāti. ſicut etiā reſtitutio/tione petenti ꝓſunt q̄s petit reus ꝯtra quē petitur. C. de reſti. in inte. l. pe. ipſa tamen ꝓſecutio quā facit etiā appellatus ſibi non ꝓdeſt: vt hic ꝑ ratione quā infra dicā. d Appellat⁹. hic fortificat dictū Hoſt. q̄rebat eni Inno. Quid ſi poſt lapſum tpis ꝓſecutionis fert ſentētia infirmās ꝑmā ſniam: poſtea petit appellatus ipām ꝑmā executioni mādari: tenebat ꝙ ipi appellato obſtabit exceptio rei iudicate ex ſecūda ſnia infirmati onis. nec valebit ſi dicat ꝑ lapſum tpis ante ſentētiam infirmationis primā ſententiā ratificatā: q2 ſm eū ꝑte xtu hui⁹ noue defenſionis nō debet ſecūda infirmatio/nis ſentētia retractari. de re iudi. inter monaſteriū. C. de trāſac. ſub ꝑtextu. nec valet etiā dicere ꝙ nō valet ſe cūda ſnia lata ꝯ ꝑmā: quia vt dicit ſm id nunq̄ valet ſnia appellatiōis ꝑmam infirmās: nec ē etiā ſup eadē ꝑma lata in cauſa ꝑncipali. ⁊ ſecūda lata in cauſa ap/pellatiōis. ⁊ hoc reprobat Hoſt. dicens ꝙ lapſus tpis ratificat ſniam: ⁊ facit haberi ꝑinde ac ſi nō fuiſſet ap/pellatū. ſnia ḡ infirmatiōis poſtea lata a non ſuo iudi ce lata fuit. Item nō valet ſentētia ꝯ rem iudicatā. de hoc in ꝑdi. decre. inter. nec ob. ꝑma rō Inno. q̄ ꝓcede/ret in ſnia lata a ſuo iudice. nec ob. ſcđa rō: quia vbi ꝑ appellationem ſuſpenſa manet prima ſentētia: bene te net ſecunda ꝯ ꝑmam. ſed ex quo ceſſat ꝑdicta ſuſpēſio appellatione deſerta non valet ſecunda: ſicut non vale ret ſi appellatū nō fuiſſet. hoc hic ita approbatur ⁊ for tificatur in tanto: quia predicta ꝓcedunt non ſolū cū ſolus appellans ꝓſequit: ſed etiam cū vterq;. ⁊ quod plus eſt etiā ſi ſolus appellatus quod forſan nō cogi/tauerat Hoſti. ſit hui⁹ rō: quia petendo ꝓnūciari ma/le appellatū nō eſt ſibi ꝯrius in eo ꝙ dicit ſniam tran/ſiſſe in rem iudicatā. licet enim de appellāte dubitet ꝓ pter ꝯrietatē que videt ineſſe: an poſſit ſimul ꝓſeq̄ ap/pellatione ⁊ nullitatē ſnie: de q̄ ſatis ſcͥꝑſi. e. ti. dilecto ī vlti. glo. poſt Inno. ⁊ Hoſt. ⁊ vide in Spe. de ſen. pro la. §. iuxta ad fi. in appellato tn̄ dicēte male appellatū ⁊ ſniam trāſiſſe ī rē iudicatā: nulla ē ꝯrietas. Sꝫ dices imo ē ꝯrietas inq̄tū dic appellatione deſertā ⁊ ꝓpt h ſniam trāſiſſe ī rē iudicatā ⁊ nō deſertā inq̄tū ſup ei⁹ iniuſticia ꝓnūciari petit ꝑ appellatōis iudicē. ⁊ ſic ne/gat ⁊ aſſerit illū iudicē. Sol. ⁊ ſi vis ꝙ fatear hic ali/quā ꝯtrarietatē ineſſe: tn̄ appellatus q̄ reus eſt poteſt vti contrarijs: maxime quoꝝ finis nō eſt cōtrarius: et actor pōt in diuerſis inſtantijs. qđ dicit no. de reg. iu. nullus pluribus. li. vj. nec hic dr̄ ꝙ in eadē inſtātia hec duo ꝓponat ap/pellatus. e Rem iudi/catam. Hoc eſt ḡ qđ dicunt iura ꝙ rata manet ſē tētia: ⁊ ꝙ appel/lans cadit a cā. e. ti. cū ſit. ⁊. c. ſe/pe. f Sentē tia. Que tn̄ erat aliqua: vt q2 con tra ius litigato/ris lata. ſi enim a ꝑncipio fuiſſet nulla: ſicut pro/pter appellatio/nem omiſſam nō trāſiret in rē iudicatā: ita nec ꝓpt in terpoſitā ⁊ deſertā. de ſen. excō. licet. li. vj. ⁊ qđ ibi no. diuiſio

Cum. Primo ponit dictū a q̄. Scđo excipit. ibi: Niſi. Imola. Determinat caſum dubiū circa decre. vl. eo. ti. li. vj. q̄ tal' eſt: Titius ꝯ me oppoſuit ex ceptione ꝑemptoriā que ꝑ interlocutoriam eſt repulſa: appellauit ⁊ cōfirmata eſt ꝑma interlocutoria. iteꝝ ap pellauit: ⁊ iterū cōfirmata eſt ꝑma ⁊ ſecunda: q2 nō po tuit plus appellare: ꝓceſſit in ꝑncipali ⁊ lata ꝯ ipſum diffinitiua appellauit ab illa: ⁊ in cā hui⁹ appellatiōis vult repetere ꝯ illā interlocutoriā. ⁊ videbat ꝙ poſſet ꝑ ꝑdictā decre. ꝯrium hic rn̄detur: vn⁹ tn̄ caſus excipit. g Repulſione. Verbali ꝑ interlocutoriā: vt predixi nō eſt tn̄ neceſſe in ꝑemptorijs iterloq̄. de hoc ſatis de ordi. cog. c. j. Idē tn̄ in repulſione facti: cū illā non reci pit. vl' ad vlteriora litis ꝓcedit. e. ti. ex ꝑte. ij. caute ta/men facit excipiēs ſi ꝓcurat interloq̄: vt no. in Spe. de ap. §. q̄liter. ꝟ. Itē ꝙ faciat: ⁊ dixi. e. ti. dilecto. ⁊ ꝑ hāc decre. ⁊ illā patet ꝙ ſnia lata ſup ꝑemptoria interlocu toria eſt nō diffinitiua. ⁊ h tenebat Gar. in decre. cupi entes. de elec. ꝟ. inſup. vbi etiā allegabat ad h decre. cū dilecti. de elec. decre. ſua hoc. e. ti. Ad idē de offi. deleg. ſignificātib⁹. ⁊ q2 vt hic ꝑꝫ hec repulſio ꝑemptorie nō eſt diffinitiua. ergo nec ꝓnūciatio ꝓ ipa erit diffiniti ua. vbi enim interlocutoria diffinit ⁊ condemnatoria ⁊ econtra. C. de ſen. ⁊ interlo. ꝑſes. ff. de re iudi. l. j. vt cō/trarioꝝ eadē eſt diſciplina. xxxij. di. hoſpitiolū. ff. ð hiſ q̄ ſui vl' alie. iur. ſunt. l. j. ff. de accu. q̄ accuſare. Prete/rea natura diffinitiue eſt ꝙ ex ea oriat actio in factum ſꝫ a ſnia lata ſup iterlocutoria nō orit actio: ſꝫ exceptio Ar. in ꝑdi. decre. cū dilecti ī fi. C. de re. cre. l. actori. Itē ſi ſnia ſup ꝑemptoria ⁊ ꝓ eo lata eſſet diffinitiua: non eſſet alia diffinitiua ferēda: cū tn̄ de neceſſitate ſup ꝑn/cipali volūtate ſup ꝑemptoria ꝓnūciet. de h in ꝑdi. de cre. j. de or. cog. Dicebat ḡ Gar. ꝙ ſiue ſup dilatoria: ſi/ue ſup ꝑemptoria: ſiue ſup eo qđ ꝑimit appellationē. i. ꝙ appellās nō potuerit appellare: ferat ſnia interlocu toria ē ſec⁹ cū iudex cognoſcēs ð appellatiōe iterpoſita a diffinitiua ꝓnūciat bn̄ iudicatū ⁊ male appellatū vl' ecōuerſo: tūc eni diffinitiua ē. C. de ap. eos. ff. ð his qui no. infa. l. furti. In effectu tn̄ fatet ꝙ ſnia lata ſup per emptoria: ꝙ obſtet habet vim diffinitiue. h Per/emptorie. Et ſic parat ꝑiudiciū negocio ꝑncipali: al's nō liceret repeti: vt ī ꝑdi. decr. i Scđo. Si ḡ ſemel tm̄ appellaſſet ⁊ ſuccubuiſſet: nō hret locū vt h dr̄. Si

ꝺo ſcḃo appellat:ſ ʒ appellatione̅ nō ꝓſeq̄ꝛ. hic videreꝛ decre.locū h̄re. Ar.̄ſ.c.ꝑxi.videreꝛ ꝯ ꝑ id qḋ.j.dicam: ꝙ credo vbi renūciat ſpōte:q̄ſi licet tarde vtat̄ iurꝭ cō ſilio expectādo euētū negocij ꝓncipal':ꝛ ſic nō poſſete/ nus reſiſtat:vt.j.dicā. a ❡ Succūbit. Si ſuccūbit in ſcḋa appellatiōe ḡ tres habet ſen tētias ꝯ ſe. et ſic a tertia nō licuit appellare. eo.ti. directe.et .c. ſua nobis.C.ne li.in vna cā.l. vna.̄ſ. ca.cōpil.de re iudi.c.j. b ❡ Diffinitiua. Lata ſiue per ꝓmū ad que̅ debuit cā remitti ex q̄ fuit ꝓnūciatū male appellatū ꝑ q̄cūq̄ȝ man⁹.ḋ excep.dilecte.ſiue ꝑ vltimū q̄ forſan ex vi delegatiōis i ꝓncipali ꝓceſſit:ſiue ꝑ aliuȝ ad que̅ forte poſt cām remiſſam ad ꝓmū fuit i alio ar/ ticulo bñ appellatū:ita ꝙ expedito appellatōis articu lo diffinit poſtea ꝓncipale. c ❡ Sup ea. Peremptoria ſic tertia repulſa.ꝛ ē mirabile ꝙ nō appellās audiꝛ vt in ꝓdi.decre.fi.ſ ʒ ſcḃo appellās ꝛ ſuccūbēs nō vt h̄: cū ſcḋa repulſio appellatiōis nō deberet plus poſſe q̄ȝ appellatiōis omiſſio. Nā ꝛ in appellatiōe a diffinitiua eq̄param⁹ iſta nō appellare:vl' ſcḃo appellare ꝛ ſuccū/ bere.ſ ʒ licet iſta eq̄parēt in diffinitiua i interlocutoria nō:lata eni tali iterlocutoria ſm leges ñ debuit: ſm ca nones potuit appellatiōȝ differre ad euētū negocij ꝓmi Primū pȝ.C.ḋ epi.aud.l.ij.ḋ iud.agitiſſimi.C.e.ti.eos

a ſuccumbit: non eſt in cauſa b appellatiōis poſtmodū a dif finitiua emiſſe audiendus vl c terius ſuper ea: niſi tunc rite d ꝓpoſita ex eo ꝓus repulſa fu e iſſet: q꞉ ꝓponebatur inepte

.§.ſup his.ꝛ q̄rū ap.nō reci.l.pe. Scḋm pt ʒ i ꝓdic.de/ cre.vlti.ſi ḡ diſtulit iurꝭ ꝯſilio:ꝛ poſtea victus appel/ lauit ꝯtra taleȝ interlocutoriā audiꝛ.ſ ʒ ſi poſſeten⁹ talē terlocutoriam impugnauit.ſcȝ ſemel ꝛ iterum appellā do ille articulus tam ſolēniter diſcuſſus vlterius exa/ minari nō debet exquo in ſecūda ſuccubuit. ꝑ qḋ videtur ꝙ etiam iudex cauſe prin cipalis ante dif/ finitiuaȝ nō poſ/ ſit illam interlo/ cutoriam reuocare:niſi tunc ſcȝ in cauſa appellatiōis i terpoſite a diffinitiua. ❡ Prius. In cauſa ꝓncipali. e ❡ Inepte.ſi.de iudi.examinata.ff.de flumi.l.j.§.la/ beo. Exemplū:petebas hereditatē vl' electiōis ꝯfirma tionem excipiebā te illegitimū. ꝛ q꞉ nō ſpecificaui qḋ debui.tertio ſuccubui: qḋ nō ſpecifico in appellatione diffinitiue.ſup q̄ vide qḋ ſcꝓſi q̄ fi.ſint legit. ꝑuenit ſu per.j.glo. Ad idē factūt q̄ ſcꝓſi de elec.dudū.ij.i ꝓn.vl' ꝯ ꝓpulſum poſſeſſione̅ petēte̅ excipiebā ḋ crimine.nunc addo infamiā.de accu.accedēs.vl' cū ius cōe fundaret actione̅ tuā excipiebā de ꝓſcriptiōe.nūc exꝓmo titulū de ꝓſcꝓ.c.j.li.vj.vl' opponebā ꝑemptoriā nō ꝓuilegia tā:vt li.nō ꝯte.c.j.li.vj.in vim dilatorie ad ipediēduȝ li꞉.ꝯteſt.ſuccubui ꝓmo ſcḃo ꝛ tertio.rediēs ad iudiceȝ ꝓncipalis cauſe lata diffinitiua.a qua appellaui:illaȝ exceptione̅ in vim ꝑemptorie ꝓponere potero.

Titulorꝝ ꝛ capitulorꝝ tertij libri Annotatio.

De

Vita ꝛ honeſtate clericorū. Titulus I
Capitula
Dioceſanis I
Quoniam q̄ II
Prebendis et dignitatib⁹ Titulus II
Capitula
Si dignitatē. I
Per litteras II
Si plures III
Si romanus IIII
Si de beneficio V
Si iuxta VI
Cōceſſiōe ꝓ.ꝛc. Ti.III
Capitulū vnicū
Cum ei quem
Rebus eccleſie non aliena/ dis. Ti.IIII
Capitula
Monaſteriorꝝ I
Si vna II
Rerū ꝑmutatiōe Ti.V
Capitulū vnicū
Ne conceſſio/ ne iuris
Teſtamentis ꝛ vltimis vo luntatibus Ti.VI
Capitulū vnicū
Religioſis
Sepulturis Ti.VII
Capitula
Eos qui I
Dudum II
Decimis:primitijs ꝛ obla/ tionibus. Ti.VIII
Capitula
Religioſi I
Si beneficiorum II
Regularibus ꝛ tranſeunti bus ad religione̅. Ti.IX
Capitula
Ut ꝓfeſſores I
Eos qui II
Statu monachorum ꝛc. Titulus .X
Capitula
Ne in agro I
Attendentes II
Religioſis domib⁹. Ti.XI
Capitula
Cū de q̄buſdam I
Quia contingit II
Iurepatronatus Ti.XII
Capitula
Ut conſtitutio I
Plures ab vno II
Cenſib⁹:exactionib⁹ ꝛ pro curatoribus Ti.XIII
Capitula
Cum ſint nature I
Ad noſtram II
Preſenti III
De celebratione miſſaruȝ ꝛ alijs diuinis offi. Ti.XIIII
Capitula
Graui I
Dignum ꝓfus II
De baptiſmo ꝛ eius effectu Ti. XV
Capitulū vnicū
Preſenti
Reliquijs ꝛ veneratiōe ſan ctorum Ti.XVI
Capitulū vnicū
Si dominum
Immunitate eccleſiarum Titulus. XVII
Capitulū vnicum
Quoniam

Finis